

Praktisk vejledning om barnets tarv i forbindelse med international beskyttelse

Praktisk vejledning om barnets tarv i forbindelse med international beskyttelse

Marts 2026

Den 19. januar 2022 blev Det Europæiske Asylstøttekontor (EASO) til Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA). Alle henvisninger til EASO og EASO-produkter og -organer bør forstås som henvisninger til EUAA.

Redaktionen afsluttet i februar 2026

Anden udgave

Hverken Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) eller personer, der handler på vegne af EUAA, er ansvarlige for, hvorledes oplysningerne i det følgende anvendes.

Luxembourg: Den Europæiske Unions Publikationskontor, 2026

Print	ISBN 978-92-9418-717-8	doi:10.2847/8735400	BZ-01-26-026-DA-C
PDF	ISBN 978-92-9418-716-1	doi:10.2847/3440151	BZ-01-26-026-DA-N

© Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA), 2026

Eftertryk tilladt med kildeangivelse.

Ved enhver anvendelse eller gengivelse af elementer, der ikke ejes af EUAA, kan det være nødvendigt at indhente tilladelse direkte fra de respektive rettighedshavere. EUAA har ikke ophavsretten i forbindelse med følgende elementer:

- Forsidefoto: #1236374223, ©Adobe Stock, 2026.
- Side 23: ikoner © EUAA

Om vejledningen

Hvorfor er denne vejledning blevet udarbejdet? Den Europæiske Unions Asylagentur (EUAA) har til opgave at lette og støtte EU-medlemsstaternes og de associerede Schengenlandes (EU+-landenes ⁽¹⁾) aktiviteter i forbindelse med gennemførelsen af det fælles europæiske asylsystem. I overensstemmelse med sit overordnede mål om at fremme en effektiv gennemførelse af det fælles europæiske asylsystem og muliggøre konvergens udvikler EUAA fælles operationelle standarder og indikatorer, retningslinjer og praktiske værktøjer.

Hvordan blev vejledningen udarbejdet? Denne vejledning er udarbejdet af eksperter fra hele EUAA med værdifuldt bidrag fra Europa-Kommissionen, Den Europæiske Unions Agentur for Grundlæggende Rettigheder (FRA), FN's Højkommissariat for Flygtninge (UNHCR) og UNICEF ⁽²⁾. Den praktiske vejledning er udarbejdet af EUAA i samarbejde med en arbejdsgruppe bestående af eksperter med rådgivende funktion fra Udlændingestyrelsen (Helle Andersen, specialrådgiver), SolidarityNow (Domniki Georgopoulou, programudviklingschef), METAdrasi (Eudokia Efcharis Grillaki, seniorekspert inden for børnebeskyttelse), Nidos (Kaat Hogendoorn, juridisk rådgiver), Den Internationale Organisation for Migration – IOM (Stylios (Stelios) Arvanitidis, seniorbeskyttelsesmedarbejder) og Red Barnet (Federica Toscano, seniorrådgiver inden for fortalervirksomhed, Children on the move). Inden færdiggørelsen blev der gennemført en høring om vejledningen med alle EU+-lande gennem EUAA's netværk af sårbarhedseksperter. Vejledningen blev vedtaget af EUAA's bestyrelse i marts 2026.

Hvem henvender vejledningen sig til? Denne vejledning er primært beregnet til modtagelsesmedarbejdere, medarbejdere i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, sagsbehandlere på asylområdet, interviewere, værger, beslutningstagere og fagfolk, der arbejder i børnebeskyttelsestjenester eller støtter besluttende myndigheder. Den er også relevant for beslutningstagere i de nationale besluttende myndigheder, der er ansvarlige for at vurdere og behandle asylansøgninger. Desuden udgør vejledningen en værdifuld ressource for kvalitetsmedarbejdere, juridiske rådgivere, andeninstansorganer og andre fagfolk, der arbejder med beskyttelse af børn og juridisk repræsentation inden for rammerne af EU's internationale beskyttelse.

Hvordan anvendes denne vejledning? Denne vejledning er opbygget med henblik på at give praktisk, trinvis vejledning i, hvordan barnets tarv kan inddrages i asylprocedurer og modtagelsesforløb. Den beskriver de vigtigste retlige rammer, proceduremæssige garantier og operationelle hensyn, der skal sikre en rettighedsbaseret og børnesensitiv beslutningstagning.

⁽¹⁾ De 27 EU-medlemsstater plus Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz.

⁽²⁾ Bemærk, at den endelige vejledning ikke nødvendigvis afspejler UNHCR's eller UNICEF's holdning.

Denne vejledning kan anvendes sammen med formularen til [vurdering af barnets tarv](#), som er et supplerende værktøj til vurdering og beskyttelse af barnets tarv i asyl- og modtagelsessammenhænge. Bilagene indeholder yderligere referencemateriale, der skal hjælpe myndighederne med at træffe ensartede og effektive foranstaltninger til beskyttelse af børn.

Hvordan står denne vejledning i forbindelse med national lovgivning og praksis?

Den praktiske vejledning rummer generisk vejledning og kan bruges som benchmark eller inspirationskilde til at ajourføre og/eller forbedre specifikke standardprocedurer, der er udviklet til børn på nationalt plan. Den er et "blødt" konvergensværktøj.

Hvordan står denne vejledning i forbindelse med andre EUAA-

værktøjer? EUAA's *praktiske vejledning om barnets tarv i forbindelse med international beskyttelse* bør anvendes sammen med andre tilgængelige praktiske vejledninger og værktøjer. Alle EUAA's praktiske værktøjer er offentligt tilgængelige online på EUAA's websted: <https://euaa.europa.eu/practical-tools-and-guides>

Ansvarsfraskrivelse

Vejledningen er udarbejdet med forbehold af princippet om, at kun Den Europæiske Unions Domstol kan give en autoritativ fortolkning af EU-retten.

Efter en indledende periode med gennemførelsen af pagten kan det blive nødvendigt at ajourføre dette dokument efter behov.

Indhold

Liste over forkortelser	6
1. Indledning.....	8
1.1. Terminologi	9
2. Begrebet barnets tarv.....	13
2.1. Pagten og anvendelsen af barnets tarv	15
2.1.1. Vurderingen af tarv	19
2.1.2. En tværfaglig tilgang og et integreret børnebeskyttelsessystem	25
3. Barnets tarv under screeningen.....	30
3.1. Anvendelse af barnets tarv under screeningen.....	32
4. Barnets tarv i asylproceduren.....	35
4.1. Anvendelse af barnets tarv under asylproceduren.....	36
4.1.1. Fremsættelse af ansøgning.....	36
4.1.2. Registrering og indgivelse af asylansøgningen	37
4.1.3. Den personlige samtale og behandlingen af ansøgningen	42
4.1.4. Klage over en negativ afgørelse	47
5. Barnets tarv som led i asylforvaltning og migrationsstyring.....	52
5.1. En fælles ramme for forvaltning af migration.....	52
5.2. Klare regler for fastlæggelse af den ansvarlige medlemsstat	53
5.3. Relevante proceduremæssige garantier i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.....	56
5.3.1. Formålet med vurderingen af barnets tarv i sammenhæng med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	59
6. Barnets tarv ved modtagelse.....	64
6.1. Begrebet barnets tarv i direktivet om modtagelsesforhold (2024).....	64
6.2. Anvendelse af barnets tarv i forbindelse med modtagelse	65
6.2.1. Bolig, sundhed og uddannelse.....	67
6.3. Yderligere sikkerhedsforanstaltninger for uledsagede børn ved modtagelse	68
6.4. Frihedsberøvelse og alternativer til frihedsberøvelse.....	72
Bilag.....	77
Bilag I – Den personlige asylsamtale med et barn	77
Bilag II – Sikkerhedsforanstaltninger og ansvarlighed.....	79
Bilag III – En tilgang til aldersvurdering baseret på barnets tarv.....	83
Bilag IV – Eksempler på skræddersyet støtte til børn ved modtagelsen inden for rammerne af princippet om barnets tarv	85
Bilag V – Formular for vurdering af barnets tarv	87

Liste over forkortelser

Forkortelse	Definition
Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 af 14. maj 2024 om asylforvaltning og migrationsstyring, om ændring af forordning (EU) 2021/1147 og (EU) 2021/1060 og om ophævelse af forordning (EU) nr. 604/2013
Forordningen om asylproceduren	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1348 af 14. maj 2024 om en fælles procedure for international beskyttelse i Unionen og om ophævelse af direktiv 2013/32/EU
BIA	vurdering af barnets tarv
BIC	barnets tarv
CEAS	det fælles europæiske asylsystem
COI	oplysninger om oprindelsesland
CRC	FN's konvention om barnets rettigheder
EU	Den Europæiske Union
EU's charter om grundlæggende rettigheder	Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder
EU+-lande	EU-medlemsstaterne samt Island, Liechtenstein, Norge og Schweiz
EUAA	Den Europæiske Unions Asylagentur
Medlemsstater	EU-medlemsstater
Kvalifikationsforordningen	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU.
Direktivet om modtagelsesforhold (2024)	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse

Forkortelse	Definition
Flygtninge-konventionen	Konventionen af 1951 om flygtnings retsstilling og den tilhørende protokol af 1967 (i EU's asyllovgivning og af EU-Domstolen benævnt "Genèvekonventionen")
Uledsaget barn	Uledsaget barn anvendes som et synonym for uledsaget mindreårig og defineres som et barn/en mindreårig, der ankommer til EU+-området uden en myndig person, der er ansvarlig for vedkommende, enten i henhold til loven eller ifølge praksis i den pågældende stat, så længe vedkommende ikke reelt befinder sig i en sådan persons/ voksens varetægt. Det omfatter børn/mindreårige, der lades tilbage uden ledsager efter indrejse på EU+-området ⁽³⁾ . Betegnelsen omfatter også børn, der er blevet adskilt fra deres familie, dvs. børn, der er ledsaget af slægtninge eller andre voksne familiemedlemmer, som ikke er deres forældre eller værger.
UNHCR	De Forenede Nationers Højkommissariat for Flygtninge

⁽³⁾ Jf. artikel 3, nr. 7), i forordningen om asylproceduren og artikel 3, nr. 11), i kvalifikationsforordningen.

1. Indledning

Børn, herunder børn, der ankommer uden en forælder eller en fast omsorgsperson, udgør en integreret del af den befolkningsgruppe, der kommer til Europa for at søge international beskyttelse. Disse børns omstændigheder, behov og forhåbninger varierer meget. Det er afgørende for, at et retfærdigt og effektivt asylsystem kan fungere, at disse forhold forstås korrekt og håndteres på passende vis.

I artikel 3, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union fastsættes det, at Unionen **skal fremme beskyttelsen af børns rettigheder** ⁽⁴⁾. Dette overordnede mål uddybes derefter i retsakter af lavere rang, såsom f.eks. Kommissionens meddelelse fra 2017 om beskyttelse af migrantbørn ⁽⁵⁾, hvor der lægges vægt på barnets tarv. Desuden udarbejdede Kommissionen i 2024 "Henstilling om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv" ⁽⁶⁾, som også kan betragtes som relevant for gennemførelsen af pagten.

Flere EU-direktiver og -forordninger, herunder dem i **pagten om migration og asyl** ⁽⁷⁾, lægger vægt på sikring og beskyttelse af børn og gør princippet om barnets tarv til et primært hensyn for medlemsstaterne.

I juni 2022 vedtog Rådet for Den Europæiske Union en **konklusion om barnets rettigheder** ⁽⁸⁾, der især fokuserer på **beskyttelsen af børns rettigheder i krise-** eller nødsituationer og opfordrer medlemsstaterne til at forbedre beskyttelsen af sådanne børn.

Den Europæiske Union har yderligere styrket sine rammer for migrantbørn gennem en række supplerende lovgivningsmæssige tiltag, politikker og initiativer, herunder det reviderede direktiv om bekæmpelse af menneskehandel ⁽⁹⁾, der blev vedtaget i maj 2024, samt bredere EU-politikker, der har til formål at forbedre børns trivsel og styrke koordineringen mellem beskyttelsessystemerne.

Ud over den umiddelbare beskyttelse og de proceduremæssige garantier anerkender EU-lovgivningen i stigende grad vigtigheden af at sikre kontinuitet i støtten til børn gennem hele asylprocessen og videre frem. Dette omfatter at fremme deres sociale inklusion og langsigtede integration i overensstemmelse med barnets tarv.

⁽⁴⁾ Konsolideret udgave af traktaten om Den Europæiske Union, EUT C 326/17 af 26. oktober 2012, artikel 3, <https://link.europa.eu/xgcjkm>.

⁽⁵⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet: Beskyttelse af migrantbørn, COM/2017/0211 final af 12. april 2017, <https://link.europa.eu/HD7bdY>.

⁽⁶⁾ Kommissionens henstilling (EU) 2024/1238 om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv – Særlige foranstaltninger til beskyttelse af migrantbørn, punkt 55-58, <http://data.europa.eu/eli/reco/2024/1238/oj>.

⁽⁷⁾ Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, "Pagt om migration og asyl", https://home-affairs.ec.europa.eu/policies/migration-and-asylum/pact-migration-and-asylum_en.

⁽⁸⁾ Jf. Rådet for Den Europæiske Union, pressemeddelelse af 9. juni 2022: "Rådet vedtager konklusioner om børns rettigheder", <https://www.consilium.europa.eu/en/press/press-releases/2022/06/09/council-adopts-conclusions-rights-child/>.

⁽⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1712 af 13. juni 2024 om ændring af direktiv 2011/36/EU om forebyggelse og bekæmpelse af menneskehandel og beskyttelse af ofre herfor, <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1712/oj>.

I denne sammenhæng fremhæves betydningen af integrationsforanstaltninger udtrykkeligt i betragtning 52 i direktivet om modtagelsesforhold (2024) ⁽¹⁰⁾, mens handlingsplanen for integration og inklusion (2021-2027) ⁽¹¹⁾ desuden foreslår konkrete tiltag, der skal bidrage til at overvinde integrationsrelaterede udfordringer.

Samlet set peger denne udvikling på behovet for yderligere at styrke **børnebeskyttelsessystemerne** gennem et **integreret sagsbehandlingssystem** og styrket **samarbejde og koordinering** mellem de forskellige interessenter for at sikre beskyttelse og tryghed for alle børn i Unionen.

Afslutningsvis fastsætter flere indbyrdes forbundne lovgivningsmæssige elementer i **pagten om migration og asyl**, der træder i kraft i juni 2026, omfattende regler for migrationsstyring og oprettelse af et fælles europæisk asylsystem med henblik på at sikre en retfærdig og mere effektiv måde at forvalte migration på ⁽¹²⁾.

1.1. Terminologi

I EU-lovgivningen om asyl og migration anvendes både betegnelserne **"barn"** og **"mindreårig"** som betegnelse for enhver person **under 18 år**. I denne vejledning foretrækkes dog betegnelsen **"barn"**, i overensstemmelse med folkeretsprincippet om **"barnets tarv"**, som følger af FN's konvention om barnets rettigheder (CRC) ⁽¹³⁾.

Selvom asylsøgende børn kan ankomme sammen med en ledsager, dvs. som **ledsaget barn**, kan børn også ankomme alene. Betegnelsen **uledsaget barn** refererer til en mindreårig, der ankommer til en medlemsstats område uden at være ledsaget af en voksen, der er ansvarlig for vedkommende i medfør af ret eller praksis i den pågældende medlemsstat, så længe en sådan mindreårig ikke reelt befinder sig i en sådan voksens varetægt, herunder en mindreårig, der lades tilbage uden ledsager efter at være rejst ind på en medlemsstats område ⁽¹⁴⁾. I EU's asylregler hører **adskilte børn** ind under kategorien uledsagede børn.

Hvad angår **familiemedlemmer**, fokuserer pagten på de juridiske begreber vedrørende kernefamilien, såsom ægtefællen eller den ugifte partner (i henhold til medlemsstatens lovgivning eller praksis) samt parrets mindreårige eller voksne børn, der er afhængige

⁽¹⁰⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv (EU) 2024/1346 af 14. maj 2024 om fastlæggelse af standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse (EUT L 2024/1346, 22.5.2024), <http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj>.

⁽¹¹⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget, Handlingsplan om integration og inklusion 2021-2027 (COM/2020/758 final) af 24. november 2020, <https://link.europa.eu/j4RGjh>.

⁽¹²⁾ Europa-Kommissionen: Generaldirektoratet for Migration og Indre Anliggender, "Spørgsmål og svar om pagten om migration og asyl", <https://link.europa.eu/ntqVbf>.

⁽¹³⁾ FN's Generalforsamling, *Konventionen om barnets rettigheder*, traktatsamling, bind 1577, s. 3, 20. november 1989, <https://www.refworld.org/legal/agreements/unga/1989/en/18815>.

⁽¹⁴⁾ Artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2024/1356 (screeningforordningen), <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>, artikel 3, nr. 7), i forordning (EU) 2024/1348 (forordningen om asylproceduren), <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj>, artikel 2, nr. 11), i forordning (EU) 2024/1351 (forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring), <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1351/oj> og artikel 2, nr. 5), i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

af dem ⁽¹⁵⁾. For så vidt angår uledsagede børn, bør medlemsstaterne træffe passende foranstaltninger for at identificere eventuelle familiemedlemmer, søskende eller slægtninge på medlemsstaternes område, samtidig med at barnets tarv beskyttes ⁽¹⁶⁾.

FN's Komité for Barnets Rettigheder angiver, at begrebet "familie" kan omfatte biologiske forældre, adoptiv- eller plejeforældre, søskende eller en ægtefælle, hvor det er relevant, samt medlemmer af den udvidede familie eller lokalsamfundet ⁽¹⁷⁾.

I denne vejledning henviser betegnelsen **familie** til **biologiske forældre, nære slægtninge med forældreansvar** eller **personer, der i henhold til loven** har fået til opgave at tage sig af en mindreårig (f.eks. adoptivforældre) ⁽¹⁸⁾. Når der henvises til uledsagede børn, omfatter dette deres forældre, søskende eller andre slægtninge ⁽¹⁹⁾.

Alle uledsagede børn har ret til en **værge** ⁽²⁰⁾ eller en **repræsentant** ⁽²¹⁾. Betegnelserne "repræsentant" og "værge" anvendes i lovgivningen som synonyme og henviser til udpegelsen af en **kvalificeret uafhængig person**, der har til opgave at repræsentere og handle på vegne af et barn for at varetage barnets tarv og generelle trivsel. Af hensyn til ensartetheden anvendes betegnelsen "værge" gennem hele denne vejledning. Når der

⁽¹⁵⁾ For yderligere oplysninger se også: betragtning 9 i direktiv 2003/86/EF om ret til familiesammenføring, <http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj>, artikel 2, nr. 8), litra a), b), c) og d), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, artikel 2, nr. 3), litra a) og b), i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁶⁾ Artikel 23 og 25 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁷⁾ FN's Komité for Barnets Rettigheder, *General comment no. 6 (2005) – Treatment of unaccompanied and separated children outside their country of origin*, 2005, CRC/GC/2005/6, <https://digitallibrary.un.org/record/566055?v=pdf>.

⁽¹⁸⁾ For yderligere oplysninger og detaljer henvises også til betragtning 9 i direktiv 2003/86/EF, se fodnote 15, artikel 2, nr. 8), litra a), b) og c), d), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og artikel 2, nr. 3), litra a) og b), i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁹⁾ Se også artikel 2, 23 og 25 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽²⁰⁾ I henhold til artikel 3, nr. 18), i kvalifikationsforordningen: refererer "værge" til "en fysisk person eller en organisation, herunder et offentligt organ, der af de kompetente myndigheder er udpeget til at bistå, repræsentere og handle på vegne af en uledsaget mindreårig, alt efter hvad der er tilfældet, for at sikre, at den uledsagede mindreårige kan nyde godt af rettighederne og overholde forpligtelserne i henhold til denne forordning, samtidig med at den pågældendes tarv og generelle velbefindende beskyttes."

⁽²¹⁾ Betegnelsen "repræsentant" anvendes i henholdsvis direktivet om modtagelsesforhold (2024), forordningen om asylproceduren, forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, screeningforordningen og Eurodac-III-forordningen. I betragtning 25 til screeningforordningen fastlægges følgende: "Der bør udpeges en repræsentant, der skal repræsentere og bistå den uledsagede mindreårige under screeningen eller, hvis der ikke er udpeget en repræsentant, bør en person, der er uddannet til at varetage den mindreåriges tarv og generelle trivsel, udpeges." I artikel 13 i screeningforordningen præciseres endvidere følgende: "Repræsentanten skal have de nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise, herunder med hensyn til behandlingen af mindreårige og deres særlige behov." Lignende bestemmelser findes i artikel 23 i forordningen om asylproceduren og artikel 2, nr. 13), i direktivet om modtagelsesforhold (2024): "'repræsentant': en fysisk person eller organisation, herunder en offentlig myndighed, der er udnævnt af de kompetente myndigheder, og som har de nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise, herunder med hensyn til behandlingen af mindreårige og sådanne særlige behov, til at repræsentere, bistå og handle på vegne af en uledsaget mindreårig, alt efter hvad der er tilfældet, for at varetage denne uledsagede mindreåriges tarv og generelle trivsel". Artikel 2 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring definerer repræsentanten som "en person eller en organisation, der er udpeget af de kompetente organer til at bistå og repræsentere en uledsaget mindreårig i procedurer, der er fastlagt i denne forordning, med henblik på at varetage barnets tarv og udøve retlig handleevne for den mindreårige, hvis det er nødvendigt". Betegnelsen "værge" anvendes i sammenhæng med kvalifikationsforordningen. Ifølge de respektive definitioner vil de have samme rolle, men forskellige opgaver. Af hensyn til kontinuiteten i repræsentationen af den uledsagede mindreårige kan værger som omhandlet i kvalifikationsforordningen dog være den samme person som den repræsentant, der er udpeget i sammenhæng med direktivet om modtagelsesforhold (2024) og forordningen om asylproceduren.

henvises til midlertidige udnævnelser ⁽²²⁾, anvendes i stedet betegnelsen "en egnet person, der midlertidigt kan fungere som repræsentant".

Udnævnelsen af en sådan kvalificeret og uafhængig person er afgørende for at sikre et barns samlede beskyttelse. **Et børnebeskyttelsessystem** træffer de relevante foranstaltninger og udarbejder strategier, som **forhindrer skade** på børn og, hvor det er relevant, muliggør en rettidig, **børnecentreret** og **behovsbaseret indsats** over for børn, der befinder sig i en vanskelig situation og/eller har været udsat for omsorgssvigt, udnyttelse og/eller vold. Forebyggelses- og indsatsmekanismerne er integreret i en sagsbehandlingsproces.

En **børnebeskyttelsesmedarbejder** er en fagperson, der arbejder for en kompetent myndighed eller et andet organ, og som samarbejder direkte med et barn, dets familiemedlemmer og værger for at varetage barnets tarv. Børnebeskyttelsesmedarbejderens rolle er at sikre, at barnets behov vurderes og imødekommes rettidigt, med udgangspunkt i barnet og på grundlag af dets rettigheder, for at sikre barnets generelle beskyttelse og sikkerhed samt for så vidt muligt at forebygge og håndtere risici.

Afhængigt af den nationale kontekst kan børnebeskyttelsesmedarbejdere være tilknyttet en særlig børnebeskyttelsesmyndighed, en ungdomsdomstol, et socialkontor eller et andet relevant administrativt organ, der har til opgave at beskytte børns rettigheder.

Andre medarbejdere, der er i kontakt med børnene, f.eks. lokalt baserede beskyttelsesmedarbejdere og dem, der er ansvarlige for registrering eller fastlæggelse af flygtningestatus, bør også sættes i stand til at sikre barnets tarv.

Mens princippet om barnets tarv finder anvendelse i hele asylproceduren og modtagelsesforløbet, henviser **vurderingen af barnets tarv** til en proces, hvor alle relevante elementer identificeres, vurderes, evalueres og afvejes med henblik på at støtte myndighederne i at træffe afgørelse i en bestemt sag vedrørende et enkelt barn eller, hvor det er relevant, en gruppe af børn. Vurderingen af barnets tarv udføres af beslutningstageren og dennes personale – også i et tværfagligt team – når myndighederne træffer en afgørelse, der kan påvirke barnets rettigheder, trivsel eller udvikling, herunder i vigtige procedure- eller modtagelsesrelaterede faser, og kræver deltagelse af barnet og værger ⁽²³⁾.

Princippet om barnets tarv udgør sammen med de indbyrdes forbundne processer i vurderingen af barnets tarv og, hvor det er relevant, fastsættelsen af barnets tarv en ramme for at sikre, at alle afgørelser, der påvirker børn med behov for international beskyttelse, konsekvent træffes i deres interesse. **Fastsættelsen af barnets tarv** beskriver den formelle proces med strenge proceduremæssige garantier, der er udformet til at fastlægge barnets tarv med henblik på særligt **vigtige afgørelser** (f.eks. genbosætning). Der skal tages højde for en række faktorer i forbindelse med processen, herunder barnets og andre relevante beslutningstageres mening samt resultatet af vurderingen af barnets tarv. Fastsættelsen af barnets tarv, for så vidt den vedrører afgørelser om varige løsninger for

⁽²²⁾ Artikel 13, stk. 3, i screeningforordningen.

⁽²³⁾ FN's Komité for Barnets Rettigheder, *General comment No. 14 (2013) on the right of the child to have his or her best interests taken as a primary consideration* (art. 3, para. 1), 2013, CRC/C/GC/14, https://www2.ohchr.org/english/bodies/crc/docs/gc/crc_c_gc_14_eng.pdf.

uledsagede børn og børn, der er adskilt fra deres familie, falder uden for denne vejlednings anvendelsesområde ⁽²⁴⁾.

⁽²⁴⁾ Se UNHCR, *Guidelines on Determining the Best interests of the Child*, 2008, <https://www.unhcr.org/sites/default/files/legacy-pdf/4566b16b2.pdf>. Se også FN's Komité for Barnets Rettigheder, *generel bemærkning nr. 14 (2013)*, se fodnote 23 ovenfor, hvori det præciseres, at formålet med at fastsætte barnets eller børns i en sårbar situationer tarv ikke kun bør være i forbindelse med fuld udøvelse af alle de rettigheder, der er fastsat i konventionen, men også med hensyn til andre menneskerettighedsnormer i forbindelse med disse specifikke situationer, såsom dem, der er omfattet af bl.a. konventionen om rettigheder for personer med handicap og konventionen om flygtninges retsstilling, og at elementer, der er i strid med de rettigheder, der er nedfældet i konventionen, eller som ville have en virkning, der er i strid med rettighederne i henhold til konventionen, ikke kan betragtes som gyldige til at vurdere, hvad der er bedst for et barn eller børn.

2. Begrebet barnets tarv

Børns rettigheder er beskyttet af folkeretten og **FN's konvention om barnets rettigheder (CRC)** ⁽²⁵⁾. Som underskrivere af FN's konvention om barnets rettigheder skal medlemsstaterne respektere, beskytte og opfylde børns rettigheder i henhold til konventionen for alle børn, uanset deres nationalitet eller opholdsstatus.

Tilsammen fastsætter FN's konvention om barnets rettigheder og EU's charter om grundlæggende rettigheder ⁽²⁶⁾ en række grundlæggende rettigheder, som alle børn har ret til, med det overordnede mål at sikre deres beskyttelse og trivsel. Disse rettigheder er særligt relevante i asylsammenhæng, hvor børn kan være udsat for øgede risici og sårbarheder. De vigtigste rettigheder omfatter blandt andet dem, der er vist nedenfor.

Retten til beskyttelse mod forskelsbehandling (artikel 2 i FN's konvention om barnets rettigheder og artikel 21 i EU's charter om grundlæggende rettigheder)

Hver person skal behandles objektivt og tilgodeses individuelt. Det er afgørende at undgå forudfattede ideer om bestemte nationaliteter, etniske grupper eller køn.

Retten til identitet og nationalitet (artikel 1, 7 og 8 i FN's konvention om barnets rettigheder)

Alder er lige så meget en del af en persons identitet som deres navn, nationalitet, statsborgerskab og familiestatus. Den bestemmer en persons rettigheder og forpligtelser samt statens forpligtelser overfor personen.

Retten til at udtrykke sine synspunkter frit og retten til at blive hørt (artikel 12 og 14 i FN's konvention om barnets rettigheder og artikel 24 og 41 i EU's charter om grundlæggende rettigheder)

Dette er en grundlæggende rettighed med vidtrækkende virkninger. Den omfatter barnets ret til frit at give udtryk for sine egne synspunkter samt retten til, at disse synspunkter tages i betragtning og tillægges den vægt, der svarer til barnets alder og modenhed.

Retten til familieliv (artikel 9 og 10 i FN's konvention om barnets rettigheder og artikel 7 i EU's charter om grundlæggende rettigheder)

Denne ret sikrer, at børn kan nyde familielivet, og at et barn ikke adskilles fra sine forældre mod sin vilje, undtagen i situationer, hvor en adskillelse er nødvendig af hensyn til barnets tarv og understøttes af den nødvendige vejledning, der bygger på en vurdering af tarv, der er gennemført med/af de kompetente myndigheder.

⁽²⁵⁾ FN's Generalforsamling, *Konventionen om barnets rettigheder*, traktatsamling, bind 1577, s. 3, 20. november 1989, <https://www.refworld.org/legal/agreements/unga/1989/en/18815>.

⁽²⁶⁾ Den Europæiske Union, *Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder*, 26.10.2012, 2012/C 326/02, http://data.europa.eu/eli/treaty/char_2012/oj.

Ud over disse specifikke rettigheder gælder princippet om barnets tarv generelt for alle handlinger, afgørelser og procedurer, der berører børn. I overensstemmelse med artikel 3, stk. 1, i FN's konvention om barnets rettigheder henvises der til de underskrivende parter forpligtelse til at sikre, at **i alle handlinger, der vedrører børn, er barnets tarv et primært hensyn**, hvilket ligeledes fremhæves i **EU's charter om grundlæggende rettigheder**, artikel 24, og det præciseres, at dette er relevant, uanset om sådanne handlinger iværksættes af offentlige myndigheder eller private institutioner. Både FN's konvention om barnets rettigheder og EU's charter om grundlæggende rettigheder gælder for alle børn i EU, uanset om de er EU-borgere, migrantbørn eller asylansøgere i Europa.

FN's Komité for Barnets Rettigheder præciserer i sin **generelle bemærkning nr. 14 (2013)** ⁽²⁷⁾ i sin juridiske analyse, at barnets tarv skal tages i betragtning **i alle handlinger**, dvs.:

"... at der ved enhver handling, der vedrører et barn eller børn, skal tages hensyn til dets tarv som det primære hensyn. Ordet "handling" omfatter ikke kun afgørelser, men også alle handlinger, al adfærd og alle forslag, tjenester, procedurer og andre foranstaltninger ..." ⁽²⁸⁾

Komitéen understreger også, at **passivitet eller manglende handling også betragtes som "handling"** (f.eks. manglende reaktion fra de sociale velfærdsmyndigheders side på de identificerede behov).

Ifølge komitéen skal betegnelsen "vedrørende" forstås bredt, og det foreslås derfor, at sådanne handlinger omfatter både handlinger, der er rettet mod børn (f.eks. vedrørende sundhed, pleje eller uddannelse), samt handlinger, der omfatter både børn og andre befolkningsgrupper (f.eks. vedrørende miljø, bolig eller transport) ⁽²⁹⁾.

Som angivet af Komitéen ⁽³⁰⁾ er barnets tarv et tredelt begreb, som beskrevet nedenfor.

1. En materiel rettighed: Barnets ret til at få sit tarv vurderet og taget som et primært hensyn, når der overvejes forskellige interesser for at nå frem til en afgørelse om det pågældende emne, og garantien for at denne ret vil blive implementeret, når der skal træffes en afgørelse om et barn, en gruppe af identificerede eller uidentificerede børn eller børn generelt.

2. Et grundlæggende fortolkende retsprincip: Hvis en lovbestemmelse kan fortolkes på mere end én måde, skal den fortolkning, der bedst tjener barnets tarv, vælges.

3. En proceduremæssig regel: Når der skal træffes en afgørelse, der vil påvirke et bestemt barn, en identificeret gruppe børn eller børn generelt, skal beslutningsprocessen omfatte en vurdering af den mulige virkning (positiv eller negativ) af afgørelsen om det pågældende barn eller gruppen af børn.

⁽²⁷⁾ FN's Komité for Barnets Rettigheder, [generel bemærkning nr. 14 \(2013\)](#), se fodnote 23.

⁽²⁸⁾ FN's Komité for Barnets Rettigheder, [generel bemærkning nr. 14 \(2013\)](#), se fodnote 23, afsnit 17.

⁽²⁹⁾ Se punkt 13, litra b), "Implementing child rights in early childhood" i FN's Komité for Barnets Rettigheder, *General comment No. 7 (2005): Implementing Child Rights in Early Childhood*, CRC/C/GC/7/Rev.1, 20. september 2006, <https://www.refworld.org/legal/general/crc/2006/en/40994>.

⁽³⁰⁾ FN's Komité for Barnets Rettigheder, [generel bemærkning nr. 14 \(2013\)](#), se fodnote 23.

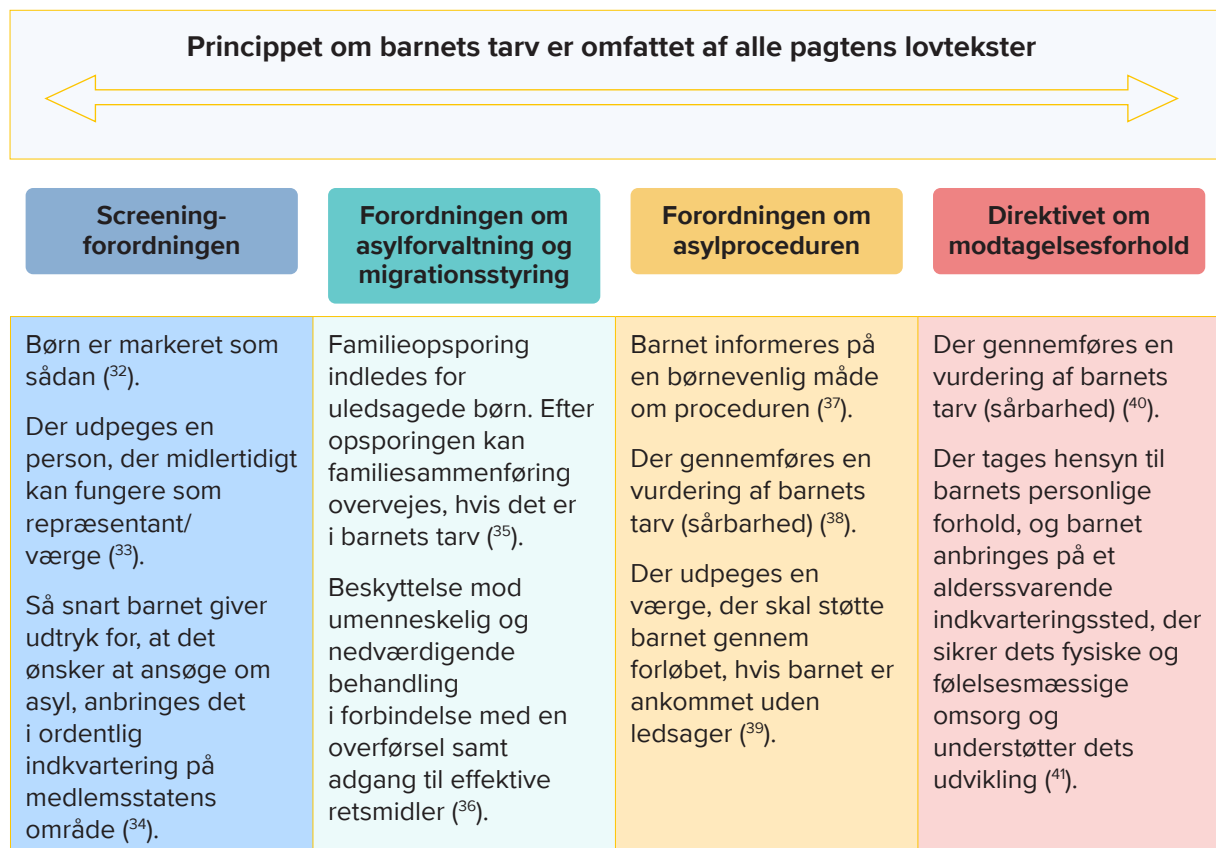

FN's Komité for Barnets Rettigheder påpegede ligeledes, at begrebet barnets tarv, der er indført i henhold til artikel 3 i FN's konvention om barnets rettigheder, har til formål at sikre både den fulde og effektive udøvelse af alle de rettigheder, der er anerkendt i konventionen, og barnets holistiske udvikling ⁽³¹⁾.

2.1. Pagten og anvendelsen af barnets tarv

Barnets tarv skal som et ledende princip ligge til grund for alle handlinger og afgørelser, der træffes af myndighederne og de personer, der er udpeget til at støtte barnet gennem hele asyl- og modtagelsesforløbet.

Figur 1. Beskyttelsesforanstaltninger og garantier for barnet i henhold til pagten

⁽³¹⁾ FN's Komité for Barnets Rettigheder, [generel bemærkning nr. 14 \(2013\)](#), se fodnote 23.

⁽³²⁾ Artikel 12 i screeningforordningen: "Indledende helbredstjek og sårbarheder".

⁽³³⁾ Artikel 13, stk. 3, i screeningforordningen.

⁽³⁴⁾ Artikel 27, stk. 9, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽³⁵⁾ Artikel 23 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽³⁶⁾ Betragtning 62 og artikel 67, stk. 13, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽³⁷⁾ Artikel 8, stk. 2, litra f), i forordningen om asylproceduren.

⁽³⁸⁾ Artikel 20 i forordningen om asylproceduren.

⁽³⁹⁾ Betragtning 35 i forordningen om asylproceduren.

⁽⁴⁰⁾ Artikel 25 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁴¹⁾ Artikel 27 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

Screening-forordningen	Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	Forordningen om asylproceduren	Direktivet om modtagelsesforhold
Hvis der er alvorlig tvivl om en persons alder, indberettes dette til de relevante myndigheder ⁽⁴²⁾. Børnebeskyttelsestjenester/-myndigheder er involveret i screeningen ⁽⁴³⁾. Oplysninger, herunder om asylproceduren, formidles på en børnevenlig måde ⁽⁴⁴⁾. Et barn, der ansøger om international beskyttelse, har ret til en tolk og gratis juridisk rådgivning.	Forpligtelse til at prioritere alle sager, der vedrører børn ⁽⁴⁵⁾. Udnævn en egnet person til midlertidigt at fungere som repræsentant/værge så hurtigt som muligt og senest 15 arbejdsdage efter datoen for ansøgningen. Inddrag værgeren under hele asylproceduren ⁽⁴⁶⁾. Risici vurderes med hensyn til barnets sikkerhed og tryghed (f.eks. risikoen for menneskehandel) ⁽⁴⁷⁾.	Barnet har adgang til en tolk og gratis juridisk rådgivning ⁽⁴⁸⁾. Hvis der hersker tvivl om ansøgerens alder ⁽⁴⁹⁾, bør medlemsstaten enten afhjælpe denne tvivl ved at foretage en aldersvurdering (ved hjælp af den mindst invasive metode) ⁽⁵⁰⁾ eller antage, at ansøgeren er et barn ⁽⁵¹⁾. Den personlige samtale afholdes af en person, der er kvalificeret til at gå i dialog med børn ⁽⁵²⁾.	Der udpeges en egnet person, der midlertidigt skal fungere som repræsentant/værge for det uledsagede barn, senest 15 arbejdsdage fra datoen for indgivelsen af ansøgningen ⁽⁵³⁾. Retten til familiens enhed ⁽⁵⁴⁾. Barnet har adgang til uddannelse, sundhedspleje og psykosocial støtte, fritidsaktiviteter ⁽⁵⁵⁾ samt rehabilitering ⁽⁵⁶⁾, hvor det er relevant, og andre former for støtte (ikke-materielle modtagelsesforhold).

⁽⁴²⁾ Artikel 25 i forordningen om asylproceduren.

⁽⁴³⁾ Betragtning 25 og artikel 8, stk. 9, i screeningforordningen.

⁽⁴⁴⁾ Artikel 11 i screeningforordningen.

⁽⁴⁵⁾ Artikel 23, stk. 1, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁴⁶⁾ Artikel 23, stk. 2, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁴⁷⁾ Betragtning 47 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁴⁸⁾ Artikel 8, stk. 2, litra d), stk. 3 og 4, i forordningen om asylproceduren.

⁽⁴⁹⁾ Artikel 25 i forordningen om asylproceduren.

⁽⁵⁰⁾ Artikel 25 i forordningen om asylproceduren.

⁽⁵¹⁾ Kun i en situation, hvor en formodet mindreårig opfylder betingelserne for anvendelse af den **obligatoriske** grænseprocedure (artikel 45 i forordningen om asylproceduren), sættes ansøgeren midlertidigt ind under grænseproceduren, mens aldersvurderingen foretages. I en sådan situation skal den formodede mindreårig gives alle de proceduremæssige garantier (udnævnelse af en værge, udførelse af aldersvurderingen senest 30 dage efter fremsættelsen af ansøgningen om beskyttelse i henhold til artikel 23, stk. 3, i forordningen om asylproceduren og artikel 25, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024), ydelse af den nødvendige omsorg og støtte i overensstemmelse med direktivet om modtagelsesforhold (2024) på det sted, hvor grænseproceduren gennemføres). Det er vigtigt at sikre forhold, der er egnede for uledsagede børn, jf. artikel 13, stk. 2 og 3, i direktivet om modtagelsesforhold (2024). Dette omfatter adgang til fritids- og rekreative aktiviteter, herunder alderssvarende leg, adgang til kvalificerede fagfolk, der er uddannet til at arbejde med børn, samt sikring af, at mindreårige ikke indkvarteres sammen med voksne.

⁽⁵²⁾ Artikel 22, stk. 3, i forordningen om asylproceduren.

⁽⁵³⁾ Artikel 27, stk. 1b, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁵⁴⁾ Artikel 26, stk. 2a, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁵⁵⁾ Artikel 26, stk. 3 og 4, og artikel 16 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁵⁶⁾ Artikel 26, stk. 4, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

Screening-forordningen	Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring	Forordningen om asylproceduren	Direktivet om modtagelsesforhold
Hvert barns specifikke behov og sårbarheder bliver vurderet ⁽⁵⁷⁾ . Der udfyldes en screeningformular, og oplysningerne videregives til de relevante myndigheder for at sikre en smidig overgang til modtagelse og asyl ⁽⁵⁸⁾ .	Et tæt samarbejde mellem medlemsstaterne ⁽⁵⁹⁾ i forbindelse med familiesammenføring og/eller andre overførsler ⁽⁶⁰⁾ eller omfordeling. Barnet har adgang til en tolk ⁽⁶¹⁾ og til gratis juridisk rådgivning ⁽⁶²⁾ .	Barnet modtager gratis juridisk bistand i hele klagefasen ⁽⁶³⁾ .	Barnet har adgang til en tolk og gratis juridisk rådgivning ⁽⁶⁴⁾ . Uledsagede børn er som hovedregel undtaget fra grænseproceduren ⁽⁶⁵⁾ og bør ikke frihedsberøves ⁽⁶⁶⁾ . Adgang til oplysninger om modtagelse ⁽⁶⁷⁾ .
Udfald Positive: integrationsindsats ⁽⁶⁸⁾ gennem adgang til uddannelse og arbejdsmarkedet ⁽⁶⁹⁾ . Negative: Adgang til effektive retsmidler ⁽⁷⁰⁾ . Adgang til gratis juridisk bistand og repræsentation med henblik på at klage over en negativ afgørelse, når det er i barnets tarv ⁽⁷¹⁾ . Information om (frivillig) tilbagesendelse. Barnet/familien har adgang til en tolk under tilbagesendelsesprocedurerne. Familier med børn og uledsagede børn anbringes ikke i tilbagesendelsescentrene ⁽⁷²⁾ .			

Kilde: EUAA

⁽⁵⁷⁾ Artikel 12 i screeningforordningen: "Indledende helbredstjek og sårbarheder".

⁽⁵⁸⁾ Artikel 17 i screeningforordningen.

⁽⁵⁹⁾ Artikel 60, stk. 4, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁶⁰⁾ Artikel 6 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁶¹⁾ Artikel 22, stk. 4, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁶²⁾ Betragtning 39, artikel 19, stk. 1, litra l), og artikel 21 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁶³⁾ Artikel 17 i forordningen om asylproceduren.

⁽⁶⁴⁾ Betragtning 26 i direktivet om modtagelsesforhold (2024): "Frihedsberøves en ansøger, bør vedkommende have effektiv adgang til de nødvendige proceduremæssige garantier såsom domstolsprøvelse og retten til gratis juridisk bistand og repræsentation, hvis det gælder i henhold til dette direktiv."

⁽⁶⁵⁾ Artikel 42, stk. 3, litra b), og artikel 53, stk. 1, i forordningen om asylproceduren, medmindre der er betænkeligheder med hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden i forhold til ansøgeren.

⁽⁶⁶⁾ Direktivet om modtagelsesforhold (2024) henviser til visse forventninger, f.eks. når det blev fastslået, at den mindreårige udgør en sikkerhedstrussel, jf. betragtning 40, hvori det hedder, at mindreårige aldrig bør frihedsberøves i fængsler eller andre faciliteter, der anvendes til retshåndhævelsesformål, og artikel 13, stk. 2, litra b), i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁶⁷⁾ Artikel 5 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁶⁸⁾ Betragtning 43 og artikel 5 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁶⁹⁾ Artikel 16, stk. 1 og 2, og artikel 17 i direktivet om modtagelsesforhold og betragtning 48 og 53.

⁽⁷⁰⁾ Betragtning 91 i forordningen om asylproceduren.

⁽⁷¹⁾ Artikel 17 i forordningen om asylproceduren.

⁽⁷²⁾ Europa-Kommissionen, *Et nyt fælles europæisk system for tilbagesendelser*, marts 2025, <https://link.europa.eu/6hRgBW>.

Sammenfatning

Barnets tarv i henhold til pagten

- er en kontinuerlig proces
- sætter barnet i centrum og lægger vægt på dets individuelle situation, omstændigheder, perspektiver og behov
- kræver en systematisk og integreret tilgang til beskyttelsen af et barn.

Sidstnævnte punkt skal navnlig sikres gennem nedenstående foranstaltninger.

- Korrekt og hurtig identifikation af barnet er centralt for vurderingen af barnets tarv. Enhver indikation af, at en ansøger om international beskyttelse kan være et barn, udløser øjeblikkelig anvendelse af børnespecifikke garantier, herunder udpegelse af en egnet person til midlertidigt at fungere som repræsentant eller værgе for hvert uledsaget barn (selv når der ikke foreligger dokumentation for alder, såsom en fødselsattest eller et identitetsdokument).
- Et **barn identificeres** som sådant, og dets behov, sårbarheder og potentielle risici vurderes straks.
- **Resultaterne af vurderingen af barnets tarv anvendes** til at understøtte afgørelser om passende støtte- og beskyttelsesforanstaltninger. Når det er muligt, gennemføres sådanne foranstaltninger i samarbejde med forældrene, omsorgspersonerne eller værgeren med henblik på at sikre barnets sikkerhed samt dets fysiske, følelsesmæssige og udviklingsmæssige trivsel.
- Der etableres et effektivt samarbejde mellem de relevante ministerier, myndigheder og interessenter, der har ansvaret for beskyttelse af børn, og dette samarbejde styrkes løbende.
- Der sikres og opretholdes en systematisk koordinering af alle foranstaltninger, der vedrører barnets beskyttelse og trivsel.
- Udvekslingen af oplysninger mellem de relevante aktører er strengt begrænset til det, der er nødvendigt for at forhindre skade (herunder selvskađe) eller for at muliggøre en passende, behovsbaseret indsats. Den gennemføres under fuld overholdelse af barnets ret til privatlivets fred i overensstemmelse med de nationale databeskyttelsesregler og den generelle forordning om databeskyttelse ⁽⁷³⁾.
- Barnets meningsfulde deltagelse i afgørelser, der berører dem – især i fraværet af forældre eller en primær omsorgsperson – fremmes og sikres aktivt. Det bør også forklares, hvilken rolle deres deltagelse spiller i denne beslutningsproces, så forventningerne kan styres.

⁽⁷³⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse) (EUT L 119 af 4.5.2016), <http://data.europa.eu/eli/reg/2016/679/oj>.

2.1.1. Vurderingen af tarv

Vurderingen af barnets tarv (BIA) er en proces, der skal gennemføres, når der skal træffes vigtige afgørelser, der berører et bestemt barn. Målet er at identificere, vurdere og afveje alle relevante faktorer for at fastlægge den mest hensigtsmæssige fremgangsmåde i en given situation for et bestemt barn eller en bestemt gruppe af børn ⁽⁷⁴⁾.

Hvor det er relevant, bør hver vurdering bygge videre på resultaterne og konklusionerne fra eventuelle tidligere vurderinger ⁽⁷⁵⁾. Dette sikrer ensartethed, undgår dobbeltarbejde og tager højde for, at et barns behov og omstændigheder ændrer sig over tid. Resultaterne bør dokumenteres behørigt for at undgå dobbeltarbejde.

Situationer, hvor det i henhold til pagten er obligatorisk at vurdere børns behov

Barnets individuelle situation skal løbende følges op gennem hele asyl- og modtagelsesforløbet, ikke blot for at imødekomme de behov, der er identificeret ved ankomsten, men også for at reagere på eventuelle nye sårbarheder eller specifikke behov, der måtte opstå på et senere tidspunkt.

Pagten fastsætter mindst tre obligatoriske tidspunkter, hvor en vurdering af barnets specifikke behov og sårbarheder skal finde sted under behørig hensyntagen til barnets tarv, nemlig:

1. de **obligatoriske sundheds- og sårbarhedstjek** under screeningen, der skal foretages senest syv dage efter barnets ankomst eller pågribelse ⁽⁷⁶⁾
2. **sårbarhedsvurderingen** ⁽⁷⁷⁾, **herunder en vurdering af barnets tarv**, inden for 30 dage fra den dato, hvor ansøgningen blev indgivet ⁽⁷⁸⁾.
3. ved afgørelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af barnets ansøgning om international beskyttelse, i overensstemmelse med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽⁷⁹⁾.

Formålet med disse obligatoriske kontroller og vurderinger er at sikre, at de indsamlede oplysninger effektivt hjælper de kompetente myndigheder med at:

- tilrettelægge en **rettidig og behovsbaseret indsats** for at imødekomme eventuelle specifikke og umiddelbare behov, der følger af barnets personlige situation, herunder

⁽⁷⁴⁾ Yderligere information findes i UNHCR/UNICEF, *Safe & Sound: What States can do to ensure respect for the best interests of unaccompanied and separated children in Europe*, oktober 2014, <https://www.refworld.org/reference/regionalreport/unhcr/2014/en/101717>.

⁽⁷⁵⁾ Se også FN's Komité for Barnets Rettigheder, *generel bemærkning nr. 14 (2013)*, se fodnote 23, kapitel V, B(c) "Time perception".

⁽⁷⁶⁾ Artikel 5, stk. 1, litra a) og b), artikel 8, stk. 1, artikel 12 og artikel 13, stk. 1, i screeningforordningen. Aldersvurdering anses for at være en del af sårbarhedsvurderingen. Derfor skal den udføres inden for samme frist (se EUAA, *Praktisk vejledning om aldersvurdering*, november 2025, <https://www.euaa.europa.eu/publications/practical-guide-age-assessment-0>).

⁽⁷⁷⁾ I denne vejledning anvendes udtrykket "sårbarhedsvurdering" som et samlebegreb for vurderingen af behovet for særlige proceduremæssige garantier og vurderingen af særlige modtagelsesbehov i overensstemmelse med terminologien og kravene i forordningen om asylproceduren og direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁷⁸⁾ Artikel 22, stk. 2, i forordningen om asylproceduren og artikel 25 og 26 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽⁷⁹⁾ Artikel 23, stk. 3, 4 og 5, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

afgørelser vedrørende opsporing af familie, familiesammenføring, sundhedsmæssige bekymringer eller andre beskyttelsesforanstaltninger, samtidig med at der sikres, at der tages behørigt hensyn til barnets rettigheder og trivsel

- **afbøde specifikke potentielle risici** for barnet (f.eks. for uledsagede børn og mulige ofre for menneskehandel eller andre former for udnyttelse eller risikoen for at forsvinde). Disse risici kan skyldes tidligere oplevelser af overgreb eller specifikke sårbarheder og kan forværres, mens proceduren er i gang.

Inden der rent faktisk gennemføres en vurdering af barnets tarv, skal myndighederne derfor præcisere formålet hermed.

En vurdering af barnets tarv kan tjene **øjeblikkelige, kortsigtede og langsigtede** behov. Den kan tage højde for både barnets umiddelbare og skiftende behov samt behovet for at prioritere visse tiltag. En vurdering af barnets tarv erstatter ikke en fastsættelse af barnets tarv, som finder anvendelse på afgørelser om varige løsninger. Vurderingen af barnets tarv og fastsættelsen af barnets tarv skal opfattes som indbyrdes forbundne elementer i samme beslutningsproces, hvor vurderingen bygger på en analyse, i hvilken alle relevante elementer er blevet identificeret, undersøgt og afvejet. En selvstændig vurdering af barnets tarv er ikke nødvendigvis en formel forudsætning for en fastsættelse af barnets tarv. Når det er muligt, og når det er i barnets tarv, skal forældrene, omsorgspersonerne eller værgen inddrages i processen.

Det anbefales endvidere, at alle uledsagede børn eller børn, der er blevet adskilt fra deres familie, modtager koordineret støtte, der er dokumenteret i en individuel sagsmappe og, hvor det er relevant, en individuel sagsplan, der er tilgængelig for alle relevante fagfolk, der er involveret i barnets beskyttelse og støtte.

Faktorer, der skal tages i betragtning i en vurdering af barnets tarv (ikke-udtømmende og ikke-hierarkisk liste)

- Barnets identitet og alder.
- Statsborgerskab eller statsløshed.
- Familiesituation og relationer.
- Barnets synspunkter baseret på alder og modenhed.
- Forældrenes/omsorgspersonens/værgens synspunkt.
- Plejeordninger og dagligdagen.
- Sundhed og psykosocial trivsel.
- Uddannelse og social integration.
- Sikkerheds- og beskyttelsesrisici.
- Modtagelsesforhold og levevilkår.
- Proceduremæssige behov i forbindelse med identificerede sårbarheder.

- Beskyttende faktorer: barnets individuelle ressourcer og modstandsdygtighed.

Resultaterne af hver vurdering af barnets tarv skal dokumenteres systematisk og anvendes som grundlag for **hvert vigtigt proceduretrin** for at undgå gentagen udspørgen af barnet. Tidligere vurderinger kan også anvendes til at **bygge videre på foreliggende konklusioner**. Se [bilag V](#) for at få adgang til EUAA's formular for vurdering af barnets tarv.

Sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med beslutningstagning i tilfælde, hvor forældre eller juridiske værger ikke er til stede

I situationer, hvor forældrene er fraværende, skal myndighederne sikre, at:

- der udpeges en uafhængig værge til at hjælpe barnet
- barnet får oplysninger, der er tilpasset dets forståelsesevne, om nødvendigt med hjælp fra en tolk
- barnets synspunkter bliver hørt
- der tages behørigt hensyn til bevarelsen af familiens enhed
- barnets identitet, herunder køn, seksuelle orientering, nationale oprindelse, religion og tro, kulturelle identitet og personlighed samt sårbarhed, tages i betragtning
- barnet har adgang til juridisk rådgivning, juridisk bistand og juridisk repræsentation, alt efter hvad der er relevant
- barnet får den nødvendige omsorg (herunder ordentlig indkvartering, sundhedspleje og uddannelse), beskyttes og holdes i sikkerhed til enhver tid.

Som et generelt princip bør familiens enhed bevares, medmindre der er tegn på, at dette ikke ville være i barnets tarv. Ikke desto mindre kan der også være behov for en vurdering af barnets tarv, når et barn ankommer sammen med familiemedlemmer – for eksempel hvis personalet på modtagefaciliteten observerer tegn på familiekonflikter, omsorgssvigt, menneskehandel, udnyttelse eller vold i hjemmet, eller hvis familiens levevilkår ved modtagelsen forekommer uegnede. Vurderingen vil bidrage til at fastlægge de sikreste og mest hensigtsmæssige tiltag til gavn for barnets trivsel. I sådanne situationer og i overensstemmelse med national ret og nationale standarder, der gælder for alle børn, bør de kompetente nationale myndigheder med ansvar for beskyttelse af børn underrettes og inddrages. Vurderingen af barnets tarv i asyl- eller modtagelsessammenhæng erstatter ikke interventioner til beskyttelse af børn, men supplerer dem ved at sikre, at der findes passende henvisningsmuligheder og garantier.

Yderligere overvejelser ved gennemførelse af en vurdering af barnets tarv (ikke-udtømmende liste)

Tilstrækkelig tid afsættes til at gennemføre vurderingen på en meningsfuld måde.

Lokalet, hvor vurderingen af barnets tarv gennemføres, er velegnet, og selve forløbet er børnevenligt (dvs. der sikres privatliv, lokalet er tilgængeligt osv.).

En egnet person, der midlertidigt kan fungere som repræsentant (f.eks. en børnebeskyttelsesmedarbejder under screeningen) eller en **værg** udpeges for at støtte det uledsagede barn i forløbet. Hvis forældrene ikke er til stede, gøres der en indsats for at inddrage dem i processen, hvis det er muligt.

Barnet får relevante oplysninger på en måde og på et sprog, som barnet kan forstå, om, hvorfor vurderingen af barnets tarv gennemføres, om dens formål og konsekvenser samt om de forskellige personers rolle i forbindelse med vurderingen af barnets tarv. Der ydes støtte fra en professionel tolk/et kulturelt bindeled, hvis det er nødvendigt.

Godkendte fagfolk. Børn udgør en mangfoldig gruppe, og deres behov kan kun vurderes korrekt af fagfolk, der har ekspertise inden for spørgsmål vedrørende børns og unges udvikling. I videst muligt omfang bør et tværfagligt team af fagfolk inddrages i vurderingen af, hvad der er i barnets tarv ⁽⁸⁰⁾.

Barnet modtager støtte og befinder sig i en fysisk og psykisk tilstand, der muliggør effektiv deltagelse, med passende tilpasninger eller støtteforanstaltninger, hvor det er nødvendigt (f.eks. pauser, forenklet kommunikation eller tilstedeværelse af en person, barnet har tillid til).

Samtykke gives af barnet/værgen, hvis der er tale om en henvisning til opfølgende støtte, i overensstemmelse med national praksis.

Barnet har adgang til **gratis juridisk rådgivning, juridisk bistand og juridisk repræsentation, alt efter hvad der er relevant.**

Afvejning af faktorer i en vurdering af barnets tarv

Som det fremgår af figur 2, bidrager en vurdering af barnets tarv til at skabe balance mellem forskellige hensyn, da den kræver, at myndighederne afvejer de **potentielle fordele** ved en proceduremæssig afgørelse (f.eks. at imødekomme umiddelbare behov eller afklare væsentlige oplysninger) mod de **risici og potentielle skader**, som afgørelsen kan udgøre for barnets trivsel, sikkerhed, familiens enhed og/eller følelsesmæssige tilstand og udvikling. For at finde den rette balance mellem disse elementer er det nødvendigt at foretage en holistisk vurdering af barnets individuelle situation. Desuden skal barnets mening respekteres under hensyntagen til dets alder og modenhed ⁽⁸¹⁾. Derfor vil "nogle elementer blive anvendt, mens andre ikke vil", og elementerne skal "afvejes i forhold til hinanden ⁽⁸²⁾". Nogle elementer kan have mere betydning for et barn end for et andet, afhængigt af dets situation. Det betyder, at man skal afveje de forskellige elementer, da nogle af dem i det enkelte tilfælde kan have større betydning end andre. Nogle gange kan disse faktorer være modstridende. Formålet er at sikre, at afgørelser er forholdsmæssige, respekterer barnets værdighed og

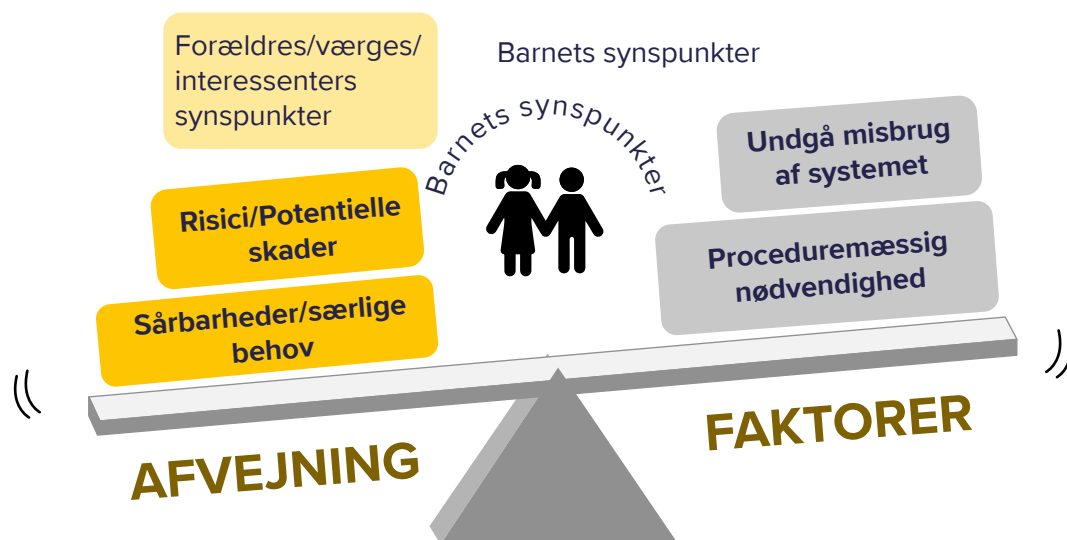
⁽⁸⁰⁾ Se FN's Komité for Barnets Rettigheder, [generel bemærkning nr. 14 \(2013\)](#), se fodnote 23, punkt 94.

⁽⁸¹⁾ FN's Komité for Barnets Rettigheder har udarbejdet en ikke-udtømmende og ikke-hierarkisk liste over elementer, der kan overvejes af en beslutningstager, se [generel bemærkning nr. 14 \(2013\)](#), fodnote 23.

⁽⁸²⁾ FN's Komité for Barnets Rettigheder, [generel bemærkning nr. 14 \(2013\)](#), se fodnote 23, s. 12.

er i overensstemmelse med dets tarv ⁽⁸³⁾, samtidig med at unødvendig psykisk overlast eller skade undgås.

Figur 2. Afvejning af faktorer ved vurderingen af barnets tarv inden for rammerne af den internationale beskyttelse

Kilde: EUAA

Eksempler – Afvejning af faktorer

Familiens enhed kontra sikkerhed ved modtagelse

Hvis et barn ønsker at blive boende hos familiemedlemmer, men der foreligger troværdige tegn på overgreb (f.eks. anmeldelser om vold i hjemmet under screeningen), kan myndighederne først iværksætte beskyttelsesforanstaltninger – såsom indkvartering under overvågning – inden de træffer afgørelse om, hvorvidt barnet skal forblive i familien. Under alle omstændigheder indberettes sagen også til børnebeskyttelsesmyndigheden.

Proceduremæssige krav kontra trivsel

Hvis et lille barn er udmattet eller i nød efter ankomsten, kan det være skadeligt eller kontraproduktivt at gennemføre en langvarig sårbarhedssamtale med det samme. En kort opfølgning på resultaterne af screeningen og udsættelse af en mere omfattende vurdering kan være i barnets tarv.

Afgørelse om anbringelse under modtagelse

Selvom det generelt er en fordel at anbringe søskende sammen, kan en midlertidig alternativ anbringelse med regelmæssig kontakt være mere hensigtsmæssig, hvis en af søskende udgør en risiko for en anden (f.eks. adfærdsproblemer forbundet med traumer).

⁽⁸³⁾ Princippet om minimal indgriben kræver, at afgørelser, der vedrører et barn, træffes ved hjælp af de mindst indgribende og restriktive foranstaltninger, idet barnets tarv og trivsel prioriteres. Dette er i overensstemmelse med artikel 3 i FN's konvention om barnets rettigheder, der understreger, at barnets tarv skal være det primære hensyn.

Meningsfuld kommunikation og kontakt med børnene

- Respekter deres grænser. Pres ikke børn til at tale om emner, de ikke føler sig trygge ved, tving dem ikke til at tale. Tolk ikke tavshed som et tegn på manglende sårbarhed eller et bevidst forsøg på at skjule oplysninger. Et barn kan skjule tegn på tidligere/nuværende oplevelser af overgreb, enten af frygt eller fordi det ikke opfatter oplevelsen som usædvanlig. Opbygning af tillid er en forudsætning for enhver form for åbenhed og vil bidrage til at overvinde disse indledende udfordringer.
- Behandl dem med respekt. Vis børn samme grad af respekt og ærlighed, som du ville over for en voksen. Kom ikke med urealistiske løfter.
- Vis indlevelse. Anlæg en venlig tone, og brug et enkelt sprog, som barnet let kan forstå.
- Vær 100 % til stede. Vær fuldt ud opmærksom på barnet, når I kommunikerer, og vis det, at du er til stede og lytter.
- Tilskynd til selvfølelse. Giv børnene mulighed for at udtrykke sig, men undgå at presse dem til at genopleve negative oplevelser, hvis de ikke har lyst til at tale om dem.
- Tilskynd til meningsfuld deltagelse. Skab muligheder for, at børn kan dele deres synspunkter og meninger, herunder om spørgsmål, der vedrører dem. Dette styrker selvværdet og kan give børnene mod til at sige deres mening om emner, der er vigtige for dem.
- Spørg ind til deres forventninger. Giv børnene mulighed for at fortælle dig, hvad de havde forventet af den nuværende situation, og hvad de måske forventer af fremtiden.
- Vær tålmodig. Vær klar over, at udtryk for frustration eller vrede ikke nødvendigvis er rettet mod dig personligt, og vær tålmodig over for deres følelser. Vær opmærksom på, at visse former for kommunikation og adfærd kan være forbundet med traumereaktioner. Tag dig tid til at forsøge at forstå årsagerne til det, der i første omgang kan virke som "forstyrrende adfærd".
- Frem inklusion. Hold kommunikation fri for stereotyper knyttet til alder, race, religion eller kønsidentitet, og vis alle børn respekt og hensyn på lige fod.
- Vær opmærksom på psykisk overlast. Hold øje med vedvarende tegn på psykisk overlast eller bekymrende adfærd, der kan kræve specialiseret støtte.
- Tag hensyn til alder og kultur. Vær opmærksom på barnets alder. Nogle børn kan virke meget modne af deres alder, men det betyder ikke, at de ikke har brug for en følelsesmæssig reaktion, der passer til deres alder. Samtidig skal indsatsen i lige så høj grad tage højde for barnets kulturelle baggrund ⁽⁸⁴⁾.

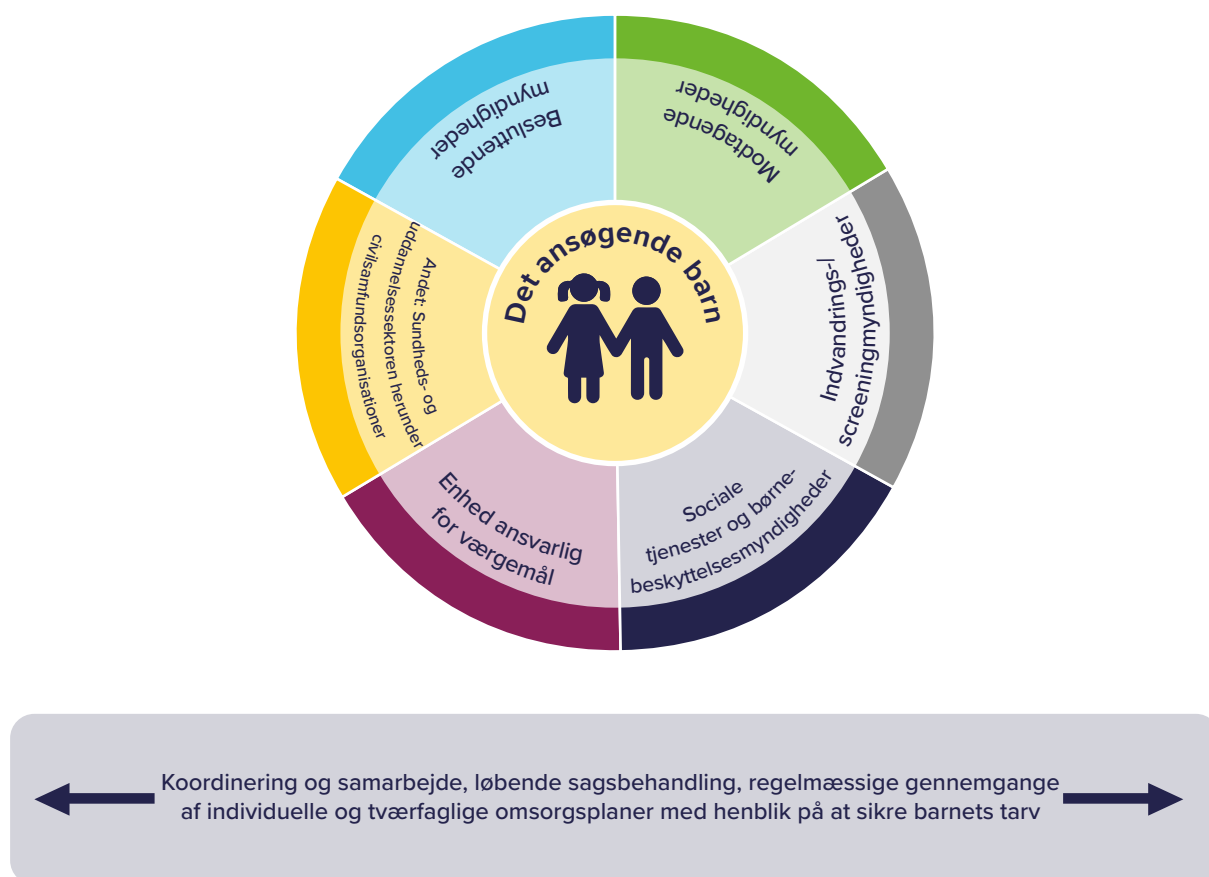
⁽⁸⁴⁾ Se afsnittet om uledsagede børn i EUAA, *Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection: Part II – for those working in the first line*, November 2024, <https://www.euaa.europa.eu/publications/mental-health-well-being-applicants-part-ii-first-line-officers>. Se også UNHCR, Technical Guidance: *Child Friendly Procedures*, 2021 <https://www.refworld.org/policy/opguidance/unhcr/2021/en/124121>, navnlig kapitel 3.

- Anerkend beskyttende faktorer. Vær opmærksom på, hvordan et barn håndterer forandringer og stress. Opmuntr barnet til at bruge disse strategier til at håndtere situationen, og fremhæv barnets modstandsdygtighed i den forbindelse, samtidig med at du minder det om, at du er der for at støtte det.

2.1.2. En tværfaglig tilgang og et integreret børnebeskyttelsessystem

For at sikre, at barnets tarv tilgodeses, er det nødvendigt, at en bred vifte af aktører inddrages, herunder asyl- og modtagelsesmyndigheder, screening- og indvandringsmyndigheder samt sundheds- og børnebeskyttelsestjenester. Dette understreger vigtigheden af effektiv **koordinering og samarbejde** samt behovet for et fælles vidensgrundlag og en fælles bevidsthed blandt disse fagfolk om børns rettigheder, barnets tarv og asylreglerne.

Figur 3. Koordination, samarbejde og en integreret tilgang til sagsbehandling

Kilde: EUAA

I sine anbefalinger fra 2024 om udvikling og styrkelse af et integreret **børnebeskyttelsessystem i barnets tarv** ⁽⁸⁵⁾ understreger Kommissionen, at medlemsstaterne skal træffe passende foranstaltninger til at styrke **koordineringen og samarbejdet** mellem alle relevante

⁽⁸⁵⁾ [Kommissionens henstilling \(EU\) 2024/1238](#) om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv, se fodnote 6, punkt 19-21.

ministerier og sektorer samt på tværs af de forskellige kompetenceniveauer – på lokalt, regionalt og nationalt plan og i grænseoverskridende situationer. En **tværfaglig tilgang** anses for at være afgørende for en effektiv beskyttelse. Pagten fremmer koordinering ⁽⁸⁶⁾ og inddragelse af kvalificerede, uddannede fagfolk fra de forskellige ministerier i **samarbejde med børnebeskyttelsesmyndighederne** samt med andre internationale organisationer inden for de forskellige retlige rammer. En sådan koordinering kræver, at der lægges vægt på en **integreret tilgang til sagsbehandling** for at sikre en smidig koordinering og opfølgning på de personer, der modtager hjælp.

De, der bistår myndighederne med at vurdere barnets tarv under screeningen og i asyl- og modtagelsesforløbet, bør besidde en kombination af viden og bevidsthed om:

- **principperne for børnebeskyttelse** og, hvordan et integreret børnebeskyttelsessystem fungerer
- **grundlæggende bevidsthed om børns fysiske og følelsesmæssige trivsel**, herunder tegn på, at et barn kan have brug for yderligere støtte
- **grundlæggende viden om tegn på menneskehandel, udnyttelse, omsorgssvigt og misbrug** samt hvordan man på en sikker måde håndterer afsløringer af traumer (herunder kendskab til henvisningsforløbene)
- den **retlige ramme under pagten**, herunder garantier for børn, og hvordan resultaterne af vurderingen af barnets tarv påvirker proceduremæssige trin og modtagelsesordninger
- **kulturel forståelse** og bevidsthed om, hvordan migration og fordrivelse påvirker børn.

Udveksling af oplysninger

Oplysninger, der indsamles i forbindelse med en vurdering af barnets tarv, skal håndteres under behørig hensyntagen til fortrolighed, databeskyttelsesregler og barnets ret til privatlivets fred. Samtidig kan det være nødvendigt at videregive visse oplysninger, på strengt need to know-grundlag, til relevante myndigheder eller tjenesteudbydere for at sikre en effektiv sagsbehandling, imødekomme identificerede behov og forebygge eller mindske risici for barnet, herunder risikoen for skade eller selvskade.

Afgørelser om, **hvilke oplysninger** der deles, **med hvem** og **på hvilket stadie** skal vurderes fra sag til sag, idet barnets tarv skal komme i første række, og kun efter "need-to-know"-princippet. I den forbindelse anbefales det, at medlemsstaterne:

- fastlægger klare protokoller og procedurer for udveksling og deling af oplysninger mellem relevante fagfolk og tjenester
- fastlægger roller, ansvarsområder og garantier for at sikre, at udvekslingen af oplysninger er forholdsmæssig, begrænset til, hvad der er strengt nødvendigt, og i overensstemmelse med gældende databeskyttelsesregler.

⁽⁸⁶⁾ Betragtning 24 og 25 til screeningforordningen, artikel 60, stk. 4, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring og betragtning 65 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

Sådanne ordninger fremmer en effektiv koordinering mellem de forskellige aktører og sikrer samtidig rettighederne og tarv for børn, der har behov for international beskyttelse. Barnet og dets forældre, omsorgspersoner eller væрге bør informeres om praksis for udveksling af oplysninger og om deres rettigheder i henhold til databeskyttelsesreglerne og skal, hvor det er relevant, have mulighed for at fremsætte deres synspunkter eller **give samtykke** i overensstemmelse med national lovgivning.

Eksempler – Sådan sikres en integreret tilgang til beskyttelse af børn

En børnecentreret **integreret tilgang** ⁽⁸⁷⁾ **til beskyttelse af børn** er afgørende for at sikre, at børn beskyttes på en holistisk måde, og at der tages meningsfuldt hensyn til deres tarv gennem hele asyl- og modtagelsesforløbet. En sådan tilgang understreger også vigtigheden af at anerkende barnets styrker og ressourcer og at samarbejde med familier, omsorgspersoner, lokalsamfund samt religiøse og kulturelle systemer ⁽⁸⁸⁾, hvor det er relevant, for at støtte barnets generelle trivsel.

Eksempel 1 – Afgørelse om sikker indkvartering

Under screeningen bemærker en grænsevagt, at en 16-årig uledsaget pige synes at være bange for en mand, der rejser sammen med hende.

- **Screeningmyndigheden** gør opmærksom på sagen; **politiet** griber straks ind for at sikre pigens sikkerhed og indlede en efterforskning af sagen.
- **Værgen** mødes med barnet for at sikre, at hun informeres om problemet på en børnevenlig måde og får mulighed for at blive hørt.
- Værgen sikrer adgang til **gratis juridisk rådgivning og juridisk bistand**, hvor det er relevant, da barnet kan være et potentielt offer for menneskehandel.
- **Sårbarhedsbedømmerne** underrettes og vil nøje vurdere pigens behov og potentielle risici under hensyntagen til hendes synspunkter og individuelle situation.
- På grundlag af vurderingen og i samarbejde med børnebeskyttelsestjenester sørger **modtagelsesmedarbejderen** for, at barnet anbringes i sikker og ordentlig indkvartering, f.eks. en særlig modtagefacilitet for piger eller et beskyttende krisecenter.

Eksempel 2 – Støtte til et barn under asylsamtalen

Under asylsamtalen bliver sagsbehandleren opmærksom på, at en 14-årig uledsaget dreng lider af mareridt og har svært ved at koncentrere sig.

⁽⁸⁷⁾ Integrerede børnebeskyttelsessystemer indgår også i instrumentet for teknisk støtte oprettet ved forordning (EU) 2021/240, <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/240/oj>, som stiller skræddersyet teknisk ekspertise til rådighed efter behov med henblik på udformning og gennemførelse af strukturreformer i medlemsstaterne. Det omfatter områderne uddannelse, sociale tjenester, migration og grænseforvaltning, sundhed og retsvæsen, f.eks. støtte til gennemførelsen af børnehuse (se Barnahus).

⁽⁸⁸⁾ Punkt 59 om definition af en tilgang baseret på børns rettigheder, i: FN's Komité for Barnets Rettigheder, *General comment No. 13 (2011): The right of the child to freedom from all forms of violence*, CRC/C/GC/13, 2011, <https://www.refworld.org/legal/general/crc/2011/en/82269>.

- **Sagsbehandleren** registrerer oplysningerne som en potentiel indikator, der skal tages i betragtning ved vurderingen af ansøgningen, og fremhæver ansøgerens tilstand.
- **Sagsbehandleren på asylområdet** tilpasser samtals varighed og tempo i overensstemmelse hermed.
- **Værgen** anmoder om pauser og en forenklet forklaring af spørgsmålene.
- Efter samtalen henviser **sagsbehandleren** barnet til sårbarhedsteamet til yderligere vurdering. Sårbarhedsteamet identificerer stressrelaterede symptomer og kommer med anbefalinger til opfølgning. Sagen følges op af en **sårbarhedsbedømmer** for at tilpasse indsatsen til barnets behov; hvor det er relevant, opdateres vurderingen af barnets tarv for at afspejle de nyidentificerede behov med henblik på at sikre barnets trivsel gennem hele forløbet.
- **Modtagelsesmedarbejderen** informeres om de identificerede behov for at sikre kontinuitet i plejen og passende tilpasning af modtagelsesforhold og støtteforanstaltninger.

Eksempel 3 – Alvorlig psykisk overlast under opholdet på modtagefaciliteten

En 15-årig uledsaget dreng har opholdt sig på et modtagelsescenter i flere uger. Personalet bemærker, at han er holdt op med at deltage i skoleaktiviteterne, trækker sig væk fra sine kammerater og viser tegn på søvnløshed.

- **Modtagelsesmedarbejderen** dokumenterer disse observationer og varsler **værgen, sagsbehandleren og evt. sårbarhedsbedømmerne**.
- **Værgen** mødes med barnet, som fortæller, at han har tilbagevendende hallucinationer forbundet med tidligere hændelser i sit hjemland.
- **Sagsbehandleren** anmoder om en konsultation hos **sundhedsenheden**, som konstaterer angst og psykisk overlast og anbefaler regelmæssige samtaler med de psykosociale støttetjenester.
- På grundlag af vurderingen griber modtagelsesmyndigheden ind i samråd med værgen og sagsbehandleren og, om nødvendigt, med input fra børnebeskyttelsestjenester for at lette håndteringen af situationen med hensyn til psykisk overlast, f.eks. ved at tilpasse barnets indkvarteringsforhold eller mægle i tilfælde af konflikt med jævnaldrende og sikre adgang til psykosociale støttetjenester.
- **Sagsbehandleren**, der er blevet underrettet om situationen, udsætter en planlagt samtale for at undgå unødvendig stress og sikre, at barnet kan deltage på en meningsfuld måde, når det er faldet til ro.

Overvejelser

Indførelse af et **fælles og sikkert digitalt sagsforvaltningssystem** kan styrke samarbejdet mellem myndigheder ved at give sikker adgang i realtid til relevante sagsoplysninger for alle aktører, der er involveret i omsorgen for og beskyttelsen

af et barn. Adgang til sådanne oplysninger ville forhindre usammenhængende eller overlappende interventioner fra forskellige aktører. Et sådant system bør integrere **robuste databeskyttelsesforanstaltninger** og anvendes på **need to know-grundlag**, således at følsomme oplysninger kun er tilgængelige for fagfolk, der har brug for dem for at kunne udføre deres specifikke opgaver.

Udveksling af oplysninger gennem sådanne systemer bør være **forholdsmæssig og formålsbegrænset**, idet der fastsættes klare regler for adgang, brug og opbevaring af oplysninger. Hvor det kræves i henhold til national lovgivning, og under hensyntagen til barnets alder og modenhed, bør barnet og/eller dets forælder, omsorgsperson eller værge **informeres** om praksis for udveksling af oplysninger, og hvor det er relevant, skal der indhentes **samtykke**. Alle ordninger for udveksling af oplysninger skal være i overensstemmelse med de nationale retlige rammer og gældende regler om databeskyttelse, samtidig med at det sikres, at barnets tarv fortsat kommer i første række.

Yderligere læsning om barnets tarv

- UNHCR, *2021 UNHCR Best Interests Procedure Guidelines: Assessing and Determining the Best Interests of the Child*, <https://www.refworld.org/policy/opguidance/unhcr/2021/en/122648>.
- UNHCR, *Guidelines on Assessing and Determining the Best Interests of the Child*, <https://migrationnetwork.un.org/resources/guidelines-assessing-and-determining-best-interests-child>.
- IOM's håndbog om beskyttelse af og bistand til migranter, der er sårbare over for vold, udnyttelse og misbrug, 2019, del 6, UNICEF, *Guidance for the Protection, Care and Assistance of vulnerable Migrants*, <https://publications.iom.int/books/iom-handbook-migrants-vulnerable-violence-exploitation-and-abuse>.
- UNICEF, IOM, EU-IOM Knowledge Management Hub, *Best Interest Determination Form*, 2022, <https://migrantprotection.iom.int/system/files/training-material/attachment/3-bid-form.pdf>.
- Red Barnet, *Best Interests Assessment Form for Temporary Care Arrangements & Durable Solution*, 2010, <https://resourcecentre.savethechildren.net/document/best-interest-assessment-form-temporary-care-arrangements-durable-solution>.

3. Barnets tarv under screeningen

Screeningforordningen ⁽⁸⁹⁾ fastsætter, at der skal foretages obligatorisk screening af tredjelandsstatsborgere inden indrejse ved den ydre grænse og, i visse situationer, på det nationale område, hvor de pågældende pågribes efter ulovlig indrejse eller ophold ⁽⁹⁰⁾. Screeningen finder anvendelse på personer, der ikke opfylder betingelserne for indrejse i EU.

Screeningen består af en række kontroller, herunder identitets-, sikkerheds-, sundheds- og sårbarhedstjek, som udføres på en koordineret måde, og uden at dette berører de efterfølgende asyl- eller tilbagesendelsesprocedurer. Disse kontroller bidrager til en effektiv forvaltning af de ydre grænser, samtidig med at det sikres, at sårbarheder og specifikke behov identificeres så tidligt som muligt.

Screeningforordningen fastsætter, at screeningen ved den ydre grænse skal foretages ”straks og under alle omstændigheder **senest syv dage** ⁽⁹¹⁾ efter pågribelsen (...)”. Den fulde screeningproces omfatter følgende trin ⁽⁹²⁾:

- **indledende helbredstjek** ⁽⁹³⁾ og **sårbarhedscheck** ⁽⁹⁴⁾
- identifikation **eller verifikation af identitet** ⁽⁹⁵⁾ og sikkerhedskontrol ⁽⁹⁶⁾, der omfatter **registrering af biometriske data** ⁽⁹⁷⁾, hvis det ikke allerede er gjort
- udfyldelse af en **screeningformular** ⁽⁹⁸⁾, også ved at krydstjekke oplysninger med ansøgeren for at give mulighed for at rette og tilpasse de delte oplysninger ⁽⁹⁹⁾
- **henvisning** til den kompetente myndighed ⁽¹⁰⁰⁾.

Screeningforordningen understreger desuden **behovet for et tæt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder**, der har ansvaret for asylproceduren, modtagelsen af ansøgere, folkesundheds- og børnebeskyttelsesmyndighederne (hvor det er relevant) samt tilbagesendelsesprocedurerne ⁽¹⁰¹⁾.

⁽⁸⁹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1356 af 14. maj 2024 om indførelse af screening af tredjelandsstatsborgere ved de ydre grænser og om ændring af forordning (EF) nr. 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/817 PE/20/2024/REV/1 (EUT L, 2024/1356, 22.5.2024), <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1356/oj>.

⁽⁹⁰⁾ Artikel 5 og 7 i screeningforordningen.

⁽⁹¹⁾ Artikel 8, stk. 3, i screeningforordningen.

⁽⁹²⁾ Artikel 5, stk. 5, i screeningforordningen.

⁽⁹³⁾ Artikel 12 i screeningforordningen.

⁽⁹⁴⁾ Artikel 12 i screeningforordningen.

⁽⁹⁵⁾ Artikel 14 i screeningforordningen.

⁽⁹⁶⁾ Artikel 15 og 16 i screeningforordningen.

⁽⁹⁷⁾ Artikel 15, 22 og 24 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽⁹⁸⁾ Artikel 17 i screeningforordningen.

⁽⁹⁹⁾ Betragtning 32 i screeningforordningen.

⁽¹⁰⁰⁾ Artikel 18 i screeningforordningen.

⁽¹⁰¹⁾ Betragtning 24 i screeningforordningen: For at nå målene med screeningen bør der sikres en styrket ramme for tæt samarbejde mellem de kompetente nationale myndigheder, der er omhandlet i bestemmelsen om gennemførelse af kontrolforanstaltninger i forordning (EU) 2016/399, de myndigheder, der er ansvarlige for asylprocedurer og modtagelse af ansøgere, de myndigheder, der er ansvarlige for beskyttelse af den offentlige sundhed, og de myndigheder, der er ansvarlige for tilbagesendelsesprocedurer i henhold til direktiv 2008/115/EF.

Med hensyn til koordinering og samarbejde henvises der i screeningforordningen til **Det Europæiske Agentur for Grænse- og Kystbevogtning (Frontex)**, **Den Europæiske Unions Agentur for Retshåndhævelsessamarbejde (Europol)**, **EUAA, nationale børnebeskyttelsesmyndigheder** og myndigheder med ansvar for at opdage og identificere ofre for menneskehandel ⁽¹⁰²⁾.

De nationale børnebeskyttelsesmyndigheder spiller en rolle allerede fra de første faser efter et barns ankomst, især når det drejer sig om uledsagede børn. Før der udpeges en værge, skal vedkommende være **den første aktør, der kan vurdere de umiddelbare beskyttelsesbehov**, iværksætte plejeordninger og bidrage til vurderingen af barnets tarv. De nationale børnebeskyttelsesmyndigheders inddragelse i screeningen, i de **indledende trin i asylproceduren (adgang til proceduren)** og i henvisningsprocesserne er afgørende for at sikre, at de **afgørelser, der træffes** i denne fase og under opholdet i modtagefaciliteten i forbindelse med screeningen, **følger principperne om beskyttelse af børn** samt EU-standarder og nationale standarder, for at sikre kontinuitet i omsorgen og beskytte børns rettigheder fra første færd.

Screeningforordningen fremhæver desuden screeningmyndighedernes forpligtelse til **at give oplysninger** på en børnevenlig måde ⁽¹⁰³⁾ om formålet med og varigheden af screeningen samt om retten til at ansøge om asyl. Når et barn har givet udtryk for, at det har til hensigt at **ansøge om asyl**, bør det modtage rettidig og passende juridisk rådgivning i overensstemmelse med forordningen om asylprocedurer ⁽¹⁰⁴⁾.

Endelig understreger screeningforordningen betydningen af **overholdelse af de grundlæggende rettigheder** ⁽¹⁰⁵⁾.

EUAA's "Let's Speak Asylum"-portal, <https://lsa.euaa.europa.eu/>

Portalen "Let's Speak Asylum" tilbyder metodologisk vejledning og praktiske værktøjer til formidling af information i forbindelse med asylprocedurer og modtagelsesforløbet.

Portalen vil indeholde det informationsmateriale, som EUAA har udarbejdet i henhold til det fælles europæiske asylsystem, og som myndighederne skal supplere med landespecifikke oplysninger. Disse omfatter de obligatoriske foldere for ledsagede og uledsagede børn og den supplerende pakke af billedbøger, plakater, infokort og animationer til sårbare personer. Portalen vil også indeholde vejledninger og praktiske tips til brugen af materialerne (kommer snart).

EUAA, Practical Guide on Free Legal Counselling: Organisation of the provision of free legal counselling, oktober 2025, <https://euaa.europa.eu/publications/practical-guide-free-legal-counselling>

⁽¹⁰²⁾ Betragtning 24 i screeningforordningen.

⁽¹⁰³⁾ Artikel 11, stk. 1 og 2, i screeningforordningen.

⁽¹⁰⁴⁾ Artikel 15, stk. 1, i forordningen om asylprocedurer.

⁽¹⁰⁵⁾ Artikel 3 i screeningforordningen.

3.1. Anvendelse af barnets tarv under screening

Identifikation af sårbare ansøgere og personer med særlige behov (herunder børn) er en afgørende retlig forpligtelse. Kortlægningen af behovene skal påbegyndes så hurtigt som muligt efter ankomsten, enten ved den ydre grænse eller på det første modtagelsescenter i forbindelse med sundheds- og sårbarhedskontrol. Når en ansøger angiver at være et barn, finder princippet om barnets tarv anvendelse. Der bør udpeges en værge til at repræsentere det uledsagede barn og bistå det under screeningen. Hvis der ikke er udpeget en værge, bør der udpeges en egnet person, der midlertidigt kan fungere som repræsentant ⁽¹⁰⁶⁾. Børnebeskyttelsesmyndigheder ⁽¹⁰⁷⁾ bør inddrages med henblik på at yde barnet øjeblikkelig og passende beskyttelse og støtte, herunder i forbindelse med fysisk og mental sundhed, adgang til akut lægebehandling og absolut nødvendig behandling af sygdom, psykosocial støtte, beskyttelse mod skade og aktivering af passende opfølgnings- og henvisningsmekanismer. De medarbejdere, der gennemfører screeningerne, skal være uddannet og have viden om, hvordan man samarbejder og koordinerer med de berørte parter for at kunne yde yderligere støtte.

Eksempler – Hensyntagen til barnets tarv under screening

Under screeningen, og navnlig ved **sundheds- og sårbarhedskontrollen**, kan medarbejderne **identificere særlige behov og sårbarheder**, der kræver overvejelser i forbindelse med barnets tarv. Da sundheds- og sårbarhedskontrollerne kun er foreløbige kontroller, bør myndighederne yde støtte, når der er et umiddelbart behov herfor, mens anden støtte bør ydes i de efterfølgende procedurer. Nedenfor følger en række eksempler, der illustrerer situationer, der kan opstå i screeningfasen.

Eksempel 1 – Manglende identitetsdokumenter og alvorlig tvivl om barnets angivne alder

Med henblik på screening og sårbarhedskontrol er det at være barn en sårbarhed i sig selv. Identifikationen af børn, herunder i tilfælde, hvor der er tvivl om alderen, er derfor omfattet af sårbarhedsvurderingen og kræver specifikke sikkerhedsforanstaltninger, der er knyttet til barnets tarv. Når barnet ikke har nogen identitetspapirer, og der opstår alvorlig tvivl om den angivne alder på grund af modstridende eller inkonsekvente oplysninger, skal medarbejderne først undersøge, om denne tvivl kan afklares med det samme (f.eks. gennem tilgængelige registre, forklaringer eller indledende undersøgelser). Hvis ikke, skal de henvise sagen til den kompetente myndighed, der afgør, om en formel aldersvurdering er nødvendig ⁽¹⁰⁸⁾.

Eksempel 2 – Indikatorer på menneskehandel

Hvis der konstateres tegn på, at et barn kan være offer for menneskehandel, iværksættes der straks beskyttelsesforanstaltninger, og de kompetente myndigheder med ansvar for bekæmpelse af menneskehandel inddrages.

⁽¹⁰⁶⁾ Betragtning 25 i screeningforordningen.

⁽¹⁰⁷⁾ Artikel 8, stk. 9, og artikel 12, stk. 4, i screeningforordningen.

⁽¹⁰⁸⁾ Detaljerede oplysninger om aldersvurdering findes i EUAA, *Praktisk vejledning om aldersvurdering*, november 2025 <https://www.euaa.europa.eu/publications/practical-guide-age-assessment-0>.

Eksempel 3 – Muligt behov for familieopsporing

I vurderingen skal det undersøges, hvornår barnet sidst så sine forældre/familiemedlemmer, og det skal afgøres, om familieopsporing/familiesammenføring/omfordeling er i barnets tarv.

Eksempel 4 – Alvorlig psykisk overlast

Alvorlig psykiske overlast kan opstå som følge af traumer i oprindelseslandet eller under selve migrationsrejsen, herunder hændelser som f.eks. skibbrud eller eftersøgnings- og redningsoperationer med tilskadekomne. I sådanne tilfælde er det nødvendigt at vurdere, hvilken medicinsk, psykologisk eller psykiatrisk støtte der er behov for for at stabilisere barnet, samt at tage højde for den tid, der kræves til hvile og restitution, før barnet kan deltage meningsfuldt i asylsagen eller andre procedurer, herunder en vurdering af, om der er særlige behov med hensyn til indkvartering.

Eksempel 5 – Uklar familieforbindelse for et ledsaget barn

Medarbejderne skal kontrollere, om den ledsagende voksne faktisk har ansvaret for barnet, og være opmærksomme på eventuelle indikatorer på potentielle risici i forholdet mellem den voksne og barnet, især risici relateret til menneskehandel eller seksuelle overgreb.

Eksempel 6 – Barn med helbredsmæssige problemer eller funktionsnedsættelser

Der kræves en specifik vurdering af indkvarteringsbehovene (tilgængelighed, beliggenhed, sikkerhed på bopælen) for børn, der lever med helbredsmæssige problemer (herunder behov vedrørende reproduktiv sundhed) eller fysiske, sensoriske, intellektuelle eller psykosociale funktionsnedsættelser.

Ting at huske på

Uledsagede børn bør som hovedregel ikke overgå til grænseproceduren. I forbindelse med screeningfasen identificeres og dokumenteres relevante forhold – herunder identifikation, aldersvurdering, sårbarhed samt eventuelle forhold, der vedrører national sikkerhed eller den offentlige orden. Selvom den formelle afgørelse om den gældende procedure træffes ved afslutningen af screeningen, er de oplysninger, der indsamles på dette tidspunkt, afgørende for at sikre, at uledsagede børn som hovedregel ikke henvises til grænseproceduren, og at dette, når det sker, er begrænset **til undtagelsestilfælde, hvor barnet udgør en trussel mod den nationale sikkerhed eller den offentlige orden** ⁽¹⁰⁹⁾. Under alle omstændigheder skal der sikres passende modtagelsesforhold for børn, og alle relevante beskyttelsesforanstaltninger skal overholdes ⁽¹¹⁰⁾.

⁽¹⁰⁹⁾ Artikel 53, stk. 1, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹¹⁰⁾ Artikel 53, stk. 1, og artikel 42, stk. 3, litra b), i forordningen om asylproceduren, medmindre der er betænkeligheder med hensyn til den nationale sikkerhed eller den offentlige orden i forhold til ansøgeren. Direktivet om modtagelsesforhold (2024) henviser til visse undtagelser, f.eks. når det blev fastslået, at den mindreårige udgør en sikkerhedstrussel (se betragtning 40 og artikel 13, stk. 2, litra b).

Eksempler – Anvendelse af barnets tarv under screeningen

Eksempel 1 – Identificering af behovet for børnevenlig indkvartering

Under screeningen bemærker betjentene, at en 16-årig uledsaget pige undgår øjenkontakt og bliver bange, når voksne mænd nærmer sig hende.

- **Screeningmedarbejdere** tager straks barnets tarv i betragtning og adviserer børnebeskyttelsestjenester.
- **Værgen eller den person, der er egnet til midlertidigt at fungere som repræsentant**, holdes underrettet og inddrages tæt i alle aktiviteterne.
- Screeningen prioriteres, så barnet straks kan henvises til den relevante behandling.
- Pigens adfærd under **sårbarhedstjekket** tyder på, at hun muligvis har været udsat for kønsbaseret vold. Af den grund kan hun have brug for en mindre, børneegnet modtagefacilitet i stedet for et stort center fjernt fra tilstrækkelige sundhedstilbud og for psykologisk støtte. Der henvises rettidigt til specialiserede psykosociale og sundhedsmæssige støttetjenester.

Anvendelse af barnets tarv: for at sikre hurtig anbringelse i et sikkert og alderssvarende miljø samt specialiserede støttetilbud, inden asylprocessen indledes.

Eksempel 2 – Afgørelse om ikke at fordele et ledsaget barn til grænseproceduren

En 13-årig pige ankommer sammen med sin mor, som oplyser, at pigen lider af en sygdom (svær astma og epilepsi), der kræver daglig medicinering og regelmæssig kontrol.

- **Sundhedstjek** viser, at de lægemidler, barnet havde med sig, er ved at løbe tør.
- **Screeningpersonalet** sørger for, at der straks indkaldes til lægekonsultation.
- Selvom ansøgerne hører til en kategori, der normalt behandles i grænseproceduren, viser sundheds- og sårbarhedsvurderingerne, at barnets tilstand ikke kan håndteres på en sikker måde i et grænseanlæg.
- **Screeningmedarbejdere** henvender sig til sundhedsmyndighederne, som bekræfter, at faciliteten ikke kan opfylde de krævede betingelser.
- **Modtagelsesmyndighederne** opfordres til at anbringe barnet i nærheden af et sundhedscenter, der kan sikre kontinuitet i behandlingen.

Da barnets tarv er det primære kriterium, **fordeles moderen heller ikke til grænseproceduren**, og sagen videreføres til den almindelige asylprocedure.

Anvendelse af barnets tarv: for at sikre uafbrudt adgang til livsvigtig behandling og forhindre, at helbredstilstanden forværres. Beskyttelsen af barnets sundhed har forrang frem for proceduremæssig effektivitet.

4. Barnets tarv i asylproceduren

Forordningen om asylprocedurer er et centralt juridisk instrument under det fælles europæiske asylsystem, som har til formål at harmonisere og forbedre asylprocedurerne på tværs af medlemsstaterne. Den fastlægger fælles standarder for registrering, indgivelse, samtaler, afgørelser og klager, hvilket sikrer retfærdighed, effektivitet og beskyttelse af de grundlæggende rettigheder.

Kvalifikationsforordningen ⁽¹¹¹⁾ fastlægger på sin side fælles kriterier for tildeling af international beskyttelse og definerer de rettigheder og fordele, der er knyttet til hver enkelt international beskyttelsesstatus, såsom opholdstilladelser, adgang til sundhedspleje, uddannelse og integrationsforanstaltninger.

De to forordninger bør ikke betragtes hver for sig. Tværtimod skal de anvendes på en **sammenhængende** og helhedspræget måde. Et barns oplevelse inden for asylsystemet foregår ikke i isolerede proceduremæssige trin: Hver enkelt afgørelse og interaktion udgør en del af en sammenhængende proces. Derfor bør en **holistisk og børnecentreret tilgang** ⁽¹¹²⁾ – der tager hensyn til barnets individuelle situation, sårbarheder og tarv – danne grundlag for alle foranstaltninger, der træffes i henhold til begge forordninger, herunder efter anerkendelse af status ⁽¹¹³⁾.

Forordningen om asylproceduren indfører **specifikke garantier for børn**, som er skræddersyet til deres sårbarheder. Disse omfatter:

- tilvejebringelse af børnevenlig information med bistand fra en tolk efter behov
- obligatorisk(e) sårbarhedsvurdering(er), børnesensitive samtaleteknikker
- prioriteret behandling af ansøgninger, der involverer børn, uden at gå på kompromis med de proceduremæssige garantier
- udpegning af kvalificerede værger for uledsagede børn.

⁽¹¹¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1347 af 14. maj 2024 om fastsættelse af standarder for anerkendelse af tredjelandstatsborgere eller statsløse som personer med international beskyttelse, for en ensartet status for flygtninge eller for personer, der er berettiget til subsidær beskyttelse, og for indholdet af den tildelte beskyttelse, om ændring af Rådets direktiv 2003/109/EF og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2011/95/EU (EUT L 2024/1347 af 22.5.2024), <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj>.

⁽¹¹²⁾ En børnecentreret tilgang sikrer, at der systematisk tages hensyn til barnet, dets ret til at blive hørt samt dets sikkerhed og udvikling i alle afgørelser og procedurer, der vedrører det, i overensstemmelse med FN's konvention om barnets rettigheder. I asylproceduren indebærer dette, at procedurerne tilpasses barnets alder og modenhed, at barnets ret til at blive hørt på en børnesensitiv måde sikres, at der ydes rettidig information og støtte, og at der garanteres proceduremæssige garantier, herunder ret til juridisk bistand, gennem hele proceduren.

⁽¹¹³⁾ Artikel 22, stk. 1 og 2, i forordningen om asylproceduren og betragtning 15 i kvalifikationsforordningen.

4.1. Anvendelse af barnets tarv under asylproceduren

Asylproceduren indledes, når et barn giver udtryk for, at det har til hensigt at søge asyl. Dette kan ske ved ankomsten, under screeningen eller under opholdet. I alle situationer, hvor børn er involveret, skal garantier og beskyttelsesforanstaltninger ⁽¹¹⁴⁾ overholdes i behørig grad ⁽¹¹⁵⁾.

4.1.1. Fremsættelse af ansøgning

Det er af afgørende betydning, at myndighederne så tidligt som muligt opdager **tegn på, at et barn muligvis har behov for international beskyttelse**, selv om barnet ikke udtrykkeligt giver udtryk for, at det har til hensigt at ansøge om asyl. Dette gælder især for uledsagede børn og børn i sårbare situationer, som måske ikke er klar over deres rettigheder eller asylproceduren. Fra det første kontaktpunkt skal myndighederne sikre, at alle relevante børnespecifikke sikkerhedsforanstaltninger og proceduremæssige garantier anvendes i overensstemmelse med barnets tarv (se [figur 1](#)).

I situationer, hvor det er første kontakt, navnlig ved grænsen, kan et barns behov for beskyttelse kun udtrykkes indirekte. Grænsevagter og andre medarbejdere, der udgør første kontaktpunkt, bør derfor **være opmærksomme** på tegn som frygt eller angst ved udsigten til tilbagesendelse, henvisninger til tidligere overgreb eller fare, undgåelse af officielle procedurer, gentagne spørgsmål om sikkerhed eller anmodninger om oplysninger om at blive i landet. Enhver sådan angivelse bør give anledning til yderligere opmærksomhed og, hvor det er relevant, henvisning til asylproceduren, da retten til adgang til international beskyttelse finder anvendelse fra det tidligste kontaktpunkt.

I denne forbindelse bør medarbejdere, der udgør første kontaktpunkt, altid være opmærksomme på nedenstående.

- Børn identificerer sig muligvis ikke som børn eller som asylansøgere, blandt andet på grund af manglende selvbevidsthed eller manglende kendskab til de retsgarantier, der er forbundet med at ansøge om international beskyttelse. Myndighederne skal derfor proaktivt kortlægge beskyttelsesbehovene og give meningsfuld og alderssvarende information om de tilgængelige muligheder.
- Frygt, traumer, oplevelser med misbrug, menneskehandel eller udnyttelse samt misinformation kan påvirke et barns adfærd og villighed til at give oplysninger.
- Børn, der forsvinder kort efter deres ankomst, udsættes ofte for alvorlige risici, hvilket kræver hurtig opfølgning og koordinering med de relevante myndigheder.

Så snart et barn giver udtryk for, at det ønsker at søge asyl, skal der straks gives adgang til proceduren, og denne skal være understøttet og tilpasset barnets behov. Uledsagede børn skal straks modtage hjælp fra en egnet person, der midlertidigt skal fungere som repræsentant og som udpeges i god tid, og som repræsenterer og handler på barnets

⁽¹¹⁴⁾ Artikel 13 i screeningforordningen.

⁽¹¹⁵⁾ For yderligere oplysninger om screening, screeningproceduren og garantierne under screeningen henvises til [kapitel 3. Barnets tarv under screeningen](#).

vegne, indtil der udpeges en værge. Der skal udpeges en værge senest 15 dage efter ansøgningen om international beskyttelse, eller senest 25 dage i tilfælde, hvor der indgives et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger fra uledsagede børn. Eventuelle sårbarheder, der påvirker barnets evne til at engagere sig i proceduren, skal identificeres straks. Myndighederne bør følge op på sagen og sikre, at barnets behov og sårbarheder tages i betragtning, så der kan ydes passende særlige proceduremæssige garantier under registreringen og de efterfølgende faser af asylproceduren ⁽¹¹⁶⁾.

Barnets værge bør sikre adgang til juridisk rådgivning.

Der udløses en række **rettigheder og forpligtelser**, når man indgiver en asylansøgning, herunder:

- **retten til at forblive** på medlemsstatens område
- **retten til information** på et sprog, som barnet forstår (om nødvendigt med bistand fra en tolk), om, hvordan man indgiver en ansøgning om international beskyttelse, og om barnets rettigheder og forpligtelser under asylproceduren (se [tekstboksen om Let's Speak Asylum](#) ovenfor for materiale om formidling af oplysninger)
- medlemsstaternes forpligtelse til inden for 30 dage at identificere/vurdere, om barnet har **behov for særlige proceduremæssige garantier eller har yderligere særlige modtagelsesbehov**
- medlemsstaternes forpligtelse til at stille materielle modtagelsesforhold til rådighed som fastsat i direktivet om modtagelsesforhold (2024), herunder adgang til uddannelse.

Alle handlinger foretaget med eller omkring et barn **skal være i overensstemmelse med barnets tarv**.

4.1.2. Registrering og indgivelse af asylansøgningen

I nogle lande foregår registrering og indgivelse på forskellige tidspunkter, selvom medlemsstaterne har mulighed for at gennemføre registrering og indgivelse samtidig.

Uanset strukturen i hver medlemsstat er **registrering** det trin, hvor myndighederne formelt registrerer et barns ansøgning om international beskyttelse og begynder at imødekomme dets mere langsigtede behov. Det er således **et afgørende første skridt** til at sikre, at barnets tarv tages i betragtning og beskyttes.

Grundlæggende personoplysninger samt **grundlæggende biometriske data** for et barn, der ansøger om opholdstilladelse, bør indsamles inden registreringen, i screeningfasen. Hvis dette imidlertid ikke er tilfældet, vil myndighederne være nødt til at indhente disse oplysninger i forbindelse med registreringen ⁽¹¹⁷⁾.

⁽¹¹⁶⁾ Artikel 4, stk. 4, og artikel 20 i forordningen om asylproceduren.

⁽¹¹⁷⁾ I overensstemmelse med artikel 27 i forordningen om asylproceduren.

I denne fase af proceduren bliver børnene bedt om at fremlægge forskellige oplysninger, såsom eventuelle relevante dokumenter, de måtte have (f.eks. fødselsattest, skolepapirer) ⁽¹¹⁸⁾, oplysninger om, hvorfor de forlod deres hjemland, hvor deres familiemedlemmer befinder sig, samt om deres rejseforløb.

Barnet har visse rettigheder på dette tidspunkt og/eller under hele forløbet, for eksempel:

- retten til at modtage støtte fra enten en værge, forældrene eller et familiemedlem
- retten til familiens enhed ⁽¹¹⁹⁾, hvilket kan udløse en familieopsparing på dette tidspunkt
- retten til at få bistand af en tolk af det køn, man foretrækker, hvor det er muligt ⁽¹²⁰⁾.

Ydermere skal ansøgere (herunder børn) have mulighed for at kommunikere med UNHCR eller andre organisationer, der yder juridisk rådgivning eller vejledning ⁽¹²¹⁾. Desuden bør børn have adgang til juridisk bistand, så de kan fremføre deres krav på en effektiv måde ⁽¹²²⁾.

Indsamlingen af oplysninger i forbindelse med registrering og indkvartering skal ske under hensyntagen til barnets privatliv og værdighed. Oplysningerne skal opbevares sikkert og må kun videregives til relevante enheder i overensstemmelse med EU's databeskyttelseslovgivning.

I forbindelse med registreringen af ansøgningen skal de kompetente myndigheder identificere og registrere eventuelle indledende tegn på, at ansøgeren kan have behov for særlige proceduremæssige garantier ⁽¹²³⁾. Denne indledende identifikation bør være baseret på synlige tegn, ansøgerens forklaringer eller adfærd eller eventuelle relevante dokumenter og, hvis der er tale om mindreårige, også på forklaringer fra forældre, ansvarlige voksne eller værger. Sådanne oplysninger skal indgå i ansøgerens sagsakter og stilles til rådighed for den besluttende myndighed. **Vurderingen** kan fortsætte efter indgivelsen af ansøgningen og skal afsluttes **hurtigst muligt og inden for 30 dage**. Formålet med denne vurdering er at kortlægge umiddelbare behov, såsom lægehjælp eller psykosocial støtte, eller risikoen for udnyttelse. Hvis der er tegn på menneskehandel, misbrug eller omsorgssvigt, skal myndighederne straks henvise barnet til de relevante beskyttelsesordninger. Desuden skal vurderingen tages op til fornyet overvejelse, hvis der sker ændringer i ansøgerens forhold, eller hvis det viser sig, at der er behov for særlige proceduremæssige garantier ⁽¹²⁴⁾.

Når børn **indgiver en asylansøgning**, skal de støttes bredt for at sikre deres **meningsfulde deltagelse**. Indgivelsen af ansøgningen afslutter fasen med adgang til asylproceduren. På dette stadie bør børn ikke forventes at give en fuldstændig eller detaljeret redegørelse for deres asylansøgning, og de bør heller ikke straffes for ikke at kunne gøre det. Især er børn måske endnu ikke klar til at fortælle om følsomme eller traumatiske oplevelser. Indsamlingen af oplysninger i indgivelsesfasen bør derfor begrænses til, hvad der er nødvendigt for at

⁽¹¹⁸⁾ Artikel 27 og artikel 28, stk. 6, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹¹⁹⁾ Artikel 23, stk. 4, litra a), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹²⁰⁾ Artikel 13, stk. 7, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹²¹⁾ Artikel 8, stk. 4, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹²²⁾ Artikel 15, 16, 17 og 18 i forordningen om asylproceduren.

⁽¹²³⁾ Artikel 20, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹²⁴⁾ Artikel 20, stk. 3, i forordningen om asylproceduren.

formalisere ansøgningen, idet det forudsættes, at der kan gives yderligere oplysninger i senere faser af proceduren.

Figur 4. Vigtige frister for børn, der er omfattet af den almindelige asylprocedure

Kilde: EUAA

Behandlingen af ansøgningen er næste fase i asylproceduren. Det er vigtigt at **tilpasse procedures varighed** ved enten at prioritere barnets ansøgning ⁽¹²⁵⁾ eller ved at forlænge en hvile- og restitutionsperiode, inden datoen for samtalen fastsættes, hvis dette er i barnets bedste interesse. Barnets personlige forhold bør være den afgørende faktor for, hvordan man skal forholde sig.

Roller og ansvarsområder, der skal sikre barnets tarv

Sagsbehandlerens ansvarsområder

- Have den **nødvendige viden** om børns rettigheder og særlige behov samt om, hvordan man handler på en børnesensitiv og konteksttilpasset måde ⁽¹²⁶⁾.
- Sikre proceduremæssige garantier (f.eks. ret til at forblive på området, udpegelse af værge, adgang til juridisk rådgivning, juridisk repræsentation, modtagelse).
- Sikre, at barnet får juridiske og proceduremæssige oplysninger, så det kan forstå asylproceduren.
- Overveje familieopsporing og familiesammenføring i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, hvor det er relevant.
- Angive eventuelle særlige proceduremæssige garantier efter behov.
- Sørge for, at værgen er i løbende kontakt med barnet og yder det støtte og hjælp, herunder under den personlige samtale, hvis det er nødvendigt.

⁽¹²⁵⁾ Artikel 34, stk. 5, litra b), i forordningen om asylproceduren.

⁽¹²⁶⁾ Artikel 22, stk. 3, i forordningen om asylproceduren.

Værgens ansvarsområder

- Sørge for, at barnet har adgang til passende modtagelsesforhold, herunder uddannelses-, sundheds- og støttetjenester.
- Yde støtte både før og under samtalen ved at afklare spørgsmål og sikre, at barnet føler sig trygt og forstået.
- Bistå med familieopsporing, når den er i overensstemmelse med barnets tarv og sikkerhed.
- Repræsentere eller bistå barnet i sager, hvor dets flygtningestatus eller subsidiære beskyttelsesstatus tages op til fornyet vurdering eller inddrages, og dermed sikre kontinuitet mellem tidligere og kommende sagsbehandlinger, samtidig med at man fungerer som et stabilt kontaktpunkt for barnet.
- Sikre retfærdighed og gennemsigtighed og **støtte tilvejebringelsen af alderssvarende forklaringer** om asylproceduren, herunder formålet med samtalen og hvad man kan forvente.
- **Hjælpe barnet med at få adgang til juridisk rådgivning, gratis retshjælp og juridisk repræsentation samt vejledning i sagsforløbet** for at sikre, at barnets tarv beskyttes.

For yderligere oplysninger om praktiske råd til gennemførelse af samtaler med børn, se [Bilag I – Den personlige asylsamtale med et barn](#).

Eksempler – Anvendelse af barnets tarv ved registrering og indgivelse

Eksempel 1 – Databeskyttelse og værdighed ved registrering

En 16-årig uledsaget dreng indgiver en asylansøgning. Under registreringen bemærker myndighederne, at barnet har flere ens ar på underarmene og underbenene, og at det virker tøvende, når det bliver stillet generelle spørgsmål om sin rejse og nuværende boligforhold.

- **Værgen** tager ordet for at forklare, at barnet ikke er parat til at drøfte traumatiske oplevelser på nuværende tidspunkt.
- **Registreringsmyndighederne** begrænser spørgsmålene for at sikre, at barnet føler sig trygt, og indsamler kun de oplysninger, der er strengt nødvendige for at behandle ansøgningen.
- **Barnet** får at vide, at der kan gives uddybende forklaringer senere under den personlige samtale.
- **Modtagelsesmyndigheden/sagsbehandleren** bliver varskoet og informeret om et potentielt behov for psykosocial støtte efter indgivelsen af ansøgningen.
- Der tilføjes noter til journalen for at sikre en traumeinformeret tilgang i de efterfølgende faser.
- **Barnet** informeres om, hvorfor dokumenter, fingeraftryk og personoplysninger indsamles, og hvordan de vil blive anvendt.

- Personoplysninger registreres på en sikker måde og videregives kun til relevante myndigheder. Myndighederne er opmærksomme på eventuelle krydsende sårbarheder, kønsbaserede overgreb eller seksuel orientering, kønsidentitet eller -udtryk samt kønskarakteristika (SOGIESC) og sikrer, at spørgsmål og dataindsamling håndteres med særlig følsomhed og fortrolighed.
- **Værgen** sikrer, at barnet forstår sin ret til privatliv og værdighed såvel som sine rettigheder i henhold til databeskyttelsesreglerne.

Anvendelse af barnets tarv: med respekt for barnets værdighed og privatliv for at sikre en lovlig og forholdsmæssig dataindsamling.

Eksempel 2 – Hvile- og restitutionsperiode inden den personlige samtale

En 17-årig uledsaget dreng indgiver sin asylansøgning kort efter ankomsten, men viser tegn på ekstrem udmattelse efter en lang og farlig rejse.

- Under indgivelsen oplyser **barnet og værgen** myndighederne om, at barnet ikke har sovet ordentligt i flere dage.
- **Modtagelsesmyndigheden/sagsbehandleren** underrettes og giver prioritet til mødet med barnet for at vurdere dets behov og fastlægge den rette støtte og opfølgning.
- Indgivelsen af ansøgningen **afsluttes** for at sikre adgang til rettigheder og modtagelsesbetingelser.
- **Sagsbehandleren** underrettes og beslutter på baggrund af sårbarhedsbedømmerens konklusioner, at en øjeblikkelig afholdelse af den personlige samtale vil have en negativ indvirkning på barnets evne til at deltage. Der indrømmes en **hvile- og restitutionsperiode**, inden datoen for samtalen fastsættes.
- **Barnet informeres** på en alderssvarende måde om de næste skridt og den forventede tidsplan.

Anvendelse af barnets tarv: for at sikre, at barnet kan deltage effektivt i asylproceduren, og at behandlingen af ansøgningen er retfærdig og børnesensitiv.

Eksempel 3 – Sikkerhedsforanstaltninger i tilfælde af risiko for, at en person forsvinder efter indkvartering

En 15-årig uledsaget dreng indgiver en asylansøgning, men oplyser, at nogle bekendte opfordrer ham til at forlade modtagefaciliteten.

- **Indgivelsesmyndighederne** dokumenterer risikoen for, at barnet forsvinder.
- **Børnebeskyttelsestjenesterne, modtagelsesmyndighederne, sagsbehandleren og værgen** underrettes straks.
- **Modtagelsessystemerne** tilpasses for at give et tættere tilsyn og en tættere støtte.
- Barnet informeres om **risici og konsekvenser ved at forlade faciliteten/systemet** samt om de beskyttelsesmuligheder, der findes.
- Der iværksættes **opfølgningsforanstaltninger** for at følge op på barnets situation.

Anvendelse af barnets tarv: for at forebygge forsvinden og beskytte barnet mod potentiel udnyttelse eller skade som følge af indgivelsen af ansøgningen.

Relaterede EUAA-publikationer

- *Practical guide on the registration and lodging of applications for international protection*, december 2025, <https://www.euaa.europa.eu/publications/practical-guide-registration-lodging>.
- *Practical Guide on the Asylum Border Procedure*, marts 2026, <https://www.euaa.europa.eu/publications/practical-guide-asylum-border-procedure>.
- *Praktisk vejledning om aldersvurdering*, november 2025, <https://www.euaa.europa.eu/publications/practical-guide-age-assessment-0>.
- *Retningslinjer vedrørende alternativer til frihedsberøvelse*, december 2024, <https://www.euaa.europa.eu/publications/guidelines-alternatives-detention>.
- *Practical Guide on the Accelerated Examination Procedure*, 2026, <https://www.euaa.europa.eu/publications/practical-guide-accelerated-examination-procedure>.
- EUAA-Frontex, *Værktøjskasse om adgang til asylproceduren*, marts 2026, <https://www.euaa.europa.eu/practical-tools-first-contact-officials-access-asylum-procedure>.

Relaterede EUAA-værktøjer

- [IPSN-værktøj](#): en interaktiv onlineløsning, der giver brugeren mulighed for at identificere potentielle særlige behov i forbindelse med asylproceduren og modtagelsen.
- [SNVA-værktøjet](#): et værktøj, der skal hjælpe medlemsstaternes myndigheder med at vurdere de særlige behov hos personer i en sårbar situation.

Yderligere læsestof om værgemål

- EGN, *Standards for Guardianship Translated*, 2021, <https://www.egnnetwork.eu/news-item/egn-standards-for-guardianship-translated/>.
- FRA, *Guardianship systems for children deprived of parental care in the European Union – Summary*, 2018, <https://fra.europa.eu/en/publication/2018/guardianship-systems-children-deprived-parental-care-european-union-summary>.
- FRA, *Værgemål for børn uden forældreomsorg*, 2014, <https://fra.europa.eu/en/publication/2014/guardianship-children-deprived-parental-care>.
- FRA, *Guardianship for unaccompanied children – A manual for trainers of guardians*, 2023, <https://fra.europa.eu/en/publication/2023/guardianship-unaccompanied-children-trainers-manual>.

4.1.3. Den personlige samtale og behandlingen af ansøgningen

Når indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse er afsluttet, går myndighederne videre med at behandle ansøgningen. Formålet med denne fase er at afgøre, om ansøgeren

kan anerkendes med henblik på international beskyttelse, hvad enten der er tale om flygtningestatus eller subsidær beskyttelse. I henhold til forordningen om asylproceduren skal behandlingen afsluttes så hurtigt som muligt, normalt inden for seks måneder efter indgivelsen af ansøgningen eller efter ansøgerens overførsel til den ansvarlige medlemsstat ⁽¹²⁷⁾. Udvælgelsesfasen består af en række centrale trin, herunder personlige samtaler, beslutningstagning og underretning.

For børn skal denne fase omfatte en grundig gennemgang af deres personlige forhold. Dette bør foregå på en børnesensitiv og alderssvarende måde for at indsamle detaljeret viden om **barnets beskyttelsesbehov**.

Der skal stilles en **tolk** til rådighed til de personlige samtaler for at sikre en klar og præcis kommunikation mellem ansøgeren og interviewer.

Medlemsstaterne bør foretrække **tolkene og/eller kulturelle bindeled, der har gennemgået en specialuddannelse**, herunder inden for arbejde med børn samt procedurer, begreber og terminologi vedrørende international beskyttelse ⁽¹²⁸⁾. Kommunikationen bør foregå på det sprog, som barnet foretrækker, og det skal sikres, at barnet kan deltage på en meningsfuld måde med støtte fra værger ⁽¹²⁹⁾.

Barnet har ret til at **udtrykke sine synspunkter** og meninger, enten personligt eller via deres værge. Alle samtaler med barnet bør altid foregå i et sikkert, fortroligt, komfortabelt og børnevenligt miljø, der er egnet til at opbygge tillid hos barnet. De synspunkter, som barnet giver udtryk for, skal tages behørigt i betragtning og tillægges passende vægt i overensstemmelse med barnets alder, modenhed og personlige forhold.

Barnet bør have mulighed for **en personlig samtale**, medmindre det ikke tjener barnets tarv. I sidstnævnte tilfælde skal den afgørende myndighed begrunde sin afgørelse ⁽¹³⁰⁾. Når et barn er til samtale, bør den voksne, der har ansvaret for barnet, eller dets værge samt eventuelt barnets juridiske rådgiver være til stede.

For ledsagede børn bør en personlig samtale uden den ansvarlige voksnes tilstedeværelse kun finde sted, hvis det på baggrund af velbegrundede årsager vurderes at være i barnets bedste interesse. I sådanne tilfælde skal den afgørende myndighed sikre bistand fra en person med de nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise ⁽¹³¹⁾.

Asylsamtalen er et **vigtigt skridt** i vurderingen af et barns ansøgning om international beskyttelse. **De proceduremæssige garantier** ⁽¹³²⁾, der gælder for asylsamtalen, omfatter blandt andet, at der skabes et børneegnet og støttende samtalemiljø, hvor børnene kan udtrykke sig frit og kommunikere på et sprog, som de føler sig trygge ved, og hvor de bliver forstået korrekt. Som en del af de proceduremæssige garantier, der gælder for asylsamtalen,

⁽¹²⁷⁾ Artikel 35, stk. 4, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹²⁸⁾ Artikel 13, stk. 5, i forordningen om asylproceduren med henvisning til artikel 8, stk. 4, litra m), i forordningen om oprettelse af EUAA: Forordning (EU) 2021/2303, <http://data.europa.eu/eli/reg/2021/2303/oj>.

⁽¹²⁹⁾ Artikel 13, stk. 5, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹³⁰⁾ Artikel 22, stk. 3, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹³¹⁾ Artikel 22, stk. 4, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹³²⁾ Artikel 22 og 23 i forordningen om asylproceduren.

bør der således anvendes børnevenlige samtaleteknikker. Inden samtalen formelt indledes, bør interviewerne skabe en imødekommende og støttende atmosfære, f.eks. ved at stille enkle indledende spørgsmål, såsom om barnet har brug for vand, hvordan det har det, eller om barnet har nogle spørgsmål, inden samtalen begynder. Dette er med til at skabe tillid og en grundlæggende positiv kontakt.

Da yngre børn muligvis ikke har det nødvendige ordforråd eller de kognitive evner til at udtrykke deres frygt og oplevelser på samme måde som voksne, bør samtalerne foregå på et klart, enkelt og børneegnet sprog. Et barns modenhed påvirker, hvordan det behandler oplysninger og formulerer sine tanker. Interviewerne skal derfor tilpasse deres spørgsmål for at sikre, at barnet forstår formålet med samtalen og føler sig tryk ved at svare.

Der bør så vidt muligt stilles **åbne spørgsmål**, så barnet kan fortælle om sine oplevelser med egne ord, og man bør kun bede om yderligere forklaringer, når det er nødvendigt.

Under samtalen bør man være opmærksom på eventuelle sårbarheder, der kan gøre det vanskeligt for barnet at tale om, hvad der er sket med det, eller hvad det frygtede kunne ske. Barnets tarv skal altid være i centrum. Barnet kan også opleve særlige vanskeligheder med at videregive følsomme oplysninger, selv om det er forberedt på samtalen og er blevet informeret om sine rettigheder. Derfor bør sagsbehandlerne være opmærksomme på eventuelle indikatorer på asylgrundlag og straks undersøge disse nærmere under samtalen. Barnet skal have **mulighed for at bekræfte** de oplysninger, der er indsamlet under asylproceduren, og dette skal dokumenteres i dets sagsmappe ⁽¹³³⁾.

Beslutningstagningen skal være baseret på en vurdering af alt relevant foreliggende bevismateriale og **baseret på princippet om barnets tarv**. Afgørelser bør formidles klart og på en måde, som barnet kan forstå.

Afgørelsen skal meddeles skriftligt og bringes til ansøgerens kendskab hurtigst muligt i overensstemmelse med national lovgivning. I betragtning af, at underretning ikke altid finder sted under tilstedeværelse af værger eller den retlige repræsentant, bør værger og retlige repræsentanter straks underrettes, så de kan forklare indholdet og konsekvenserne af afgørelsen for barnet på en alderssvarende og børnevenlig måde og yde den nødvendige støtte. **Begrundelsen** for afgørelsen skal ligeledes redegøres for skriftligt, så barnet kan forstå, hvordan og hvorfor afgørelsen blev truffet.

Børnesensitiv anvendelse af procedurerne for vurdering af asylansøgningers berettigelse, første asylland, sikkert tredjeland og det interne flugtalternativ

I henhold til forordningen om asylproceduren giver begreberne "første asylland" og "sikkert tredjeland" medlemsstaterne mulighed for at undersøge, om en ansøgning om international beskyttelse **kan antages**, og eventuelt omdirigere en ansøger til et tredjeland, forudsat at specifikke retlige betingelser er opfyldt.

⁽¹³³⁾ Hvis barnet nægter, indsættes en note herom, jf. artikel 8, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

Reglen om det første asylland finder anvendelse, når en asylansøger allerede har fået tildelt beskyttelse i et andet land eller på anden måde nyder tilstrækkelig beskyttelse dér, og kan genindrejse uden at blive udsat for forfølgelse, *refoulement* eller alvorlig skade ⁽¹³⁴⁾.

Begrebet sikkert tredjeland ⁽¹³⁵⁾ finder anvendelse, når en asylansøger sikkert kan opholde sig i eller vende tilbage til et tredjeland, der sikrer overholdelse af internationale standarder for beskyttelse af flygtninge, herunder adgang til retfærdige asylprocedurer og effektiv beskyttelse.

For uledsagede børn kan disse principper kun anvendes, hvis de er i overensstemmelse med barnets tarv, og modtagerlandet giver garantier for at yde effektiv beskyttelse og omsorg. Dette indebærer, at der skal sikres sikkerhed, opholdstilladelse på området, adgang til midler til at opretholde en passende levestandard, adgang til sundhedspleje og uddannelse samt effektiv beskyttelse, indtil der findes en varig løsning ⁽¹³⁶⁾. I tilfælde af en sådan afgørelse skal myndighederne gennemføre en grundig vurdering af barnets tarv, inden overførslen gennemføres, hvor det konkluderes, at den ikke vil have en negativ indvirkning på barnets trivsel, og at barnets tarv sikres. Barnets tarv bør altid komme i første række i afgørelsen.

Anvendelighed af det interne flugtalternativ

Ved vurderingen af, om det interne flugtalternativ kan anvendes ⁽¹³⁷⁾, skal der lægges særlig vægt på **barnets tarv**, især i sager, der involverer uledsagede børn. I overensstemmelse med forordningen om asylproceduren indebærer dette – ud over den almindelige vurdering af det interne flugtalternativ – en yderligere, omfattende vurdering af, om der findes bæredygtige og passende pleje- og opholdsforhold i det foreslåede omfordelingsområde. Ud over sikkerhed og retlig antagelighed skal der i vurderingen tages hensyn til barnets alder, modenhed og trivsel ved adgang til væsentlige tjenester som f.eks. sundhedspleje og uddannelse og en levestandard, der er passende for dets udvikling.

Barnets tarv skal være et primært hensyn ved afgørelsen af, om et internt flugtalternativ i oprindelseslandet er en bæredygtig og lovlig mulighed for barnet.

Børnesensitiv formidling af afgørelser og adgang til klage

Når en **afgørelse meddeles et barn**, er det vigtigt at:

- sikre, at **en værge** eller en voksen, man har tillid til, **er til stede**
- give adgang til gratis juridisk bistand og juridisk repræsentation for at sikre effektive retsmidler

⁽¹³⁴⁾ Artikel 58 i forordningen om asylproceduren.

⁽¹³⁵⁾ Artikel 59 i forordningen om asylproceduren.

⁽¹³⁶⁾ Artikel 58, stk. 3, og artikel 59, stk. 6, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹³⁷⁾ Artikel 8 i kvalifikationsforordningen.

- give adgang til **psykosocial støtte** ⁽¹³⁸⁾ og **juridisk rådgivning**, som forklarer indholdet af afgørelsen, konsekvenserne heraf og de næste tilgængelige skridt (såsom klage, men også oplysninger om tilbagesendelse, og hvordan der kan ydes støtte i begge faser)
- yde **skræddersyet børnevenlig og alderssvarende støtte** med særlig vægt på barnets følelsesmæssige trivsel og skiftende behov under hele klageproceduren.

Klageproceduren skal gennemføres med barnets tarv som det primære hensyn og sikre rettidig adgang til gratis juridisk rådgivning og juridisk bistand og mulighed for, at børn kan fremlægge nyt bevismateriale til støtte for deres sag ⁽¹³⁹⁾.

Eksempler – Anvendelse af barnets tarv under asylsamtalen

Eksempel 1 – Uoverensstemmelser i forbindelse med traumer

En 17-årig uledsaget dreng giver under interviewet en redegørelse, der på nogle punkter adskiller sig fra de oplysninger, der tidligere er blevet registreret.

- **Sagsbehandleren** påpeger, at uoverensstemmelserne vedrører datoer og rækkefølgen af traumatiske begivenheder.
- **Barnet** bliver ikke mødt med nogen anklager.
- **Værgen** forklarer, at barnet har oplevet længerevarende stress og traumer.
- **Den besluttende myndighed** tager hensyn til barnets alder, modenhed og traumerelaterede hukommelsessvigt ved vurderingen af troværdigheden.
- Undersøgelsen fokuserer på de centrale elementer i ansøgningen om beskyttelse.

Anvendelse af barnets tarv: for at forebygge urimelige troværdighedsvurderinger og sikre en børnesensitiv evaluering af bevismaterialet.

Eksempel 2 – Samtale gennemført under tilstedeværelse af en betroet ven eller betroet tredjepart på barnets anmodning

En 16-årig uledsaget mindreårig anmoder om, at en nær ven, der ankom i samme gruppe og bor på samme modtagefacilitet, må være til stede under den personlige asylsamtale, så han kan føle sig mere tryk og mindre nervøs.

- **Sagsbehandleren og værgen** vurderer anmodningen og fastslår, at venners tilstedeværelse understøtter barnets følelsesmæssige trivsel og ikke undergraver samtalens fortrolighed eller integritet. Der tages også hensyn til sikkerhedsrisici.
- **Barnet** bliver informeret om, at vennen gerne må være til stede som støtte, men ikke vil besvare spørgsmål på barnets vegne.

⁽¹³⁸⁾ Der anbefales også psykosocial støtte, når der er ydet international beskyttelse. Følelsen af at have retlig status kan også være overvældende, når der modtages en positiv afgørelse. Barnet indser måske, at det nu er i sikkerhed, men muligvis ikke kan vende tilbage til sit hjemland foreløbig.

⁽¹³⁹⁾ Artikel 17 i forordningen om asylproceduren.

- **Samtykke** registreres i sagsmappen, og alle tilstedeværende personers roller forklares tydeligt for barnet, inden samtalen begynder.
- Samtalen foregår i et børnevenligt miljø, hvor værgeren er til stede, og der gives pauser efter behov.
- **Sagsbehandleren** er opmærksom på barnets velbefindende og afbryder samtalen, hvis der viser sig tegn på overlast.

Anvendelse af barnets tarv: for at respektere barnets synspunkter og støtte følelsesmæssig sikkerhed under samtalen og samtidig garantere asylprocedurens rimelighed og integritet. Denne praksis er ikke påkrævet i henhold til forordningen om asylproceduren, men kan anvendes fra sag til sag efter ordre fra myndigheden, hvis den tjener barnets tarv. Dette gælder også for en betroet tredjepart, f.eks. en modtagelsesmedarbejder, en sagsbehandler, en socialrådgiver eller en repræsentant for en NGO.

4.1.4. Klage over en negativ afgørelse

I betragtning af den potentielt betydelige følelsesmæssige påvirkning, som en afgørelse om afslag kan have på et barn, anbefales det – ud over de proceduremæssige aspekter i forbindelse med **retten til at klage**, at der etableres passende støttesystemer, der kan hjælpe barnet med at forstå og håndtere den negative afgørelse. Et barn, der har indgivet en ansøgning, har – ligesom voksne – ret til at klage over en afgørelse om tildeling af subsidær beskyttelse (da dette udgør et afslag på flygtningestatus) og enhver negativ afgørelse eller afgørelse om tilbagesendelse, der er truffet i første instans ⁽¹⁴⁰⁾, herunder:

- **afvisninger**, hvor den besluttende myndighed ikke finder nogen vægtige grunde i barnets historie til at tildele flygtningestatus eller subsidær beskyttelse
- **afgørelser om udelukkelse**, der foreligger, hvis myndighederne konkluderer, at et barn – der har nået minimumsalderen for strafferetligt ansvar – har begået handlinger såsom krigsforbrydelser eller alvorlige ikke-politiske forbrydelser ⁽¹⁴¹⁾ uden for asyllandet eller udgør en fare for samfundet eller den nationale sikkerhed i tilfælde af subsidær beskyttelse
- **afgørelser om afvisning**, hvor ansøgninger anses for uantagelige i henhold til de specifikke kriterier, der er fastsat i forordningen om asylproceduren ⁽¹⁴²⁾.

Der skal sikres **effektive retsmidler** i form af en klage til en domstol eller et domstolslignende organ. Klager skal indgives inden for rimelige frister, som fastsat i national lovgivning, og afgørelsen skal indeholde klare, skriftlige anvisninger om, hvordan klageproceduren indledes. Klagebehandlingen skal give mulighed for en omfattende gennemgang af både de faktiske omstændigheder og de retlige forhold, herunder ansøgerens behov for international beskyttelse.

⁽¹⁴⁰⁾ Artikel 67 i forordningen om asylproceduren.

⁽¹⁴¹⁾ Artikel 12 og 17 i kvalifikationsforordningen.

⁽¹⁴²⁾ Artikel 38 i forordningen om asylproceduren.

Den generelle regel i **grænseproceduren ved asyl** er, at **negative afgørelser** om asylansøgninger **ikke automatisk har opsættende virkning**. Det betyder, at en ansøger i de fleste tilfælde kan udsendes eller overføres fra medlemsstaten, selv mens klagesagen verserer, medmindre vedkommende udtrykkeligt anmoder om en udsættelse af udsendelsen eller overførslen som led i klagesagen.

De garantier, der er beskrevet i forordningen om asylproceduren, kræver, at ansøgeren, for at retsmidlet kan være effektivt, har adgang til detaljerede registre over de personlige samtaler og skriftlige asyldokumentation. Beslutningstagerne bør basere sig på en grundig vurdering af ansøgerens (barnets) forklaringer, dokumentation, oplysninger om oprindelsesland og eventuelle tilgængelige ekspertrapporter.

Klageprocedurer i grænsesammenhæng

Uledsaget barn i grænseproceduren

I de **ekstraordinære tilfælde**, hvor uledsagede børn kan underkastes grænseproceduren, **er de fritaget** for den generelle regel vedrørende den ikke-automatiske opsættende virkning af negative afgørelser. En negativ afgørelse om deres ansøgning har derfor **automatisk opsættende virkning**, hvilket betyder, at udsendelse eller overførsel ikke kan finde sted, før der er truffet afgørelse om klagen ⁽¹⁴³⁾.

Dette sikrer, at **et barn ikke kan fjernes eller overføres** fra medlemsstaten, før klageproceduren er afsluttet, hvilket giver en væsentlig garanti for at beskytte dets rettigheder og sikre, at enhver afgørelse er i overensstemmelse med barnets tarv.

Klagebehandling

En klagebehandling skal være børnesensitiv og prioritere barnets ret til at blive hørt. Medlemsstaterne skal sikre, at der er gratis juridisk bistand og repræsentation til rådighed efter anmodning under klageproceduren som beskrevet i forordningen om asylproceduren. Desuden skal afgørelsen om at indgive klage meddeles barnet på en børnevenlig måde, og barnets værge eller juridiske repræsentant skal inddrages i denne proces. **Meddelelsen om klageafgørelsen** skal gives på et sprog, som barnet forstår eller med rimelighed kan forventes at forstå.

Børnespecifikke garantier under klagesagen

De, der yder juridisk støtte til barnet, bør i samarbejde med værgen sørge for følgende.

- Enhver **risiko for udsendelse**, mens klagesagen verserer, vurderes, herunder om klagen har automatisk opsættende virkning.

⁽¹⁴³⁾ Artikel 68, stk. 3, litra a), nr. ii), og artikel 68, stk. 3, litra a) og b), i forordningen om asylproceduren.

- Når der konstateres risici, er der truffet passende foranstaltninger, herunder anmodning om midlertidige beskyttelsesforanstaltninger eller **udsættelse af udsendelsen**, hvor det er nødvendigt.
- Barnet har **modtaget børnevenlig information** på en måde, der passer til dets alder, modenhed og forståelsesevne.
- Barnet har haft mulighed for at **rådføre sig med en juridisk rådgiver** samt med sin værge og juridiske repræsentant/rådgiver.
- Barnet er blevet behørigt underrettet om den negative afgørelse, begrundelsen herfor samt de **retsmidler og muligheder, der står til rådighed**, herunder beskyttelsesforanstaltninger, hvor det er relevant.
- Barnet har adgang til **psykosocial støtte** under hele klageproceduren.
- Eventuelle nye sårbarheder eller særlige behov, der konstateres i klagefasen, dokumenteres og afhjælpes, herunder **ajourføring af formularen for vurdering af barnets tarv og sagsakterne**, og der træffes opfølgende foranstaltninger for at tilpasse klageproceduren i overensstemmelse hermed.
- I tilfælde af en forgæves klage undersøges **alternative lovlige adgangsveje** (såsom humanitære opholdstilladelser eller genbosætningsmuligheder).
- Hvis klagen imødekommes, henvises barnet til **en passende fastsættelse af barnets tarv** samt til langsigtet modtagelse, beskyttelse og integrationsstøtte.

Barnets tarv skal forblive det ledende princip i hele klagefasen for at sikre, at processen er retfærdig, gennemsigtig og i overensstemmelse med internationale og EU-retlige standarder ⁽¹⁴⁴⁾.

Eksempler – Anvendelse af barnets tarv i forbindelse med en klage

Eksempel 1 – Børnesensitiv støtte under klagesagen vedrørende et afslag

En 15-årig uledsaget mindreårig får afslag på sin asylansøgning i første instans og bliver synligt oprevet og udtrykker frygt for at blive sendt tilbage.

- Afgørelsen meddeles i nærværelse af **værgen**, som forklarer resultatet ved hjælp af et enkelt, alderssvarende sprog.
- **Barnet** bliver tydeligt informeret om, at det har ret til at indgive klage, og at det ikke kan udvises, så længe klagesagen verserer.
- **Der ydes gratis juridisk bistand**, så afgørelsen kan vurderes, og klagen kan forberedes inden for de gældende frister.

⁽¹⁴⁴⁾ Der skal sikres en retfærdig og offentlig rettergang som fastsat i artikel 47 i EU's charter om grundlæggende rettigheder og artikel 6 i Europarådets *konvention til beskyttelse af menneskerettigheder og grundlæggende frihedsrettigheder, som ændret ved protokol nr. 11 og 14* af 4. november 1950, ETS 5 <https://www.refworld.org/docid/3ae6b3b04.html>.

- **Værgen og den juridiske rådgiver** forklarer klageproceduren trin for trin, herunder hvilke oplysninger der kan tilføjes, og hvad de mulige resultater er.
- **Barnet** får mulighed for at udtrykke sine synspunkter og give yderligere oplysninger eller bevismateriale, der ikke tidligere er blevet taget i betragtning.
- Der tilbydes psykosocial støtte med henblik på at håndtere barnets angst og frygt efter den negative afgørelse.
- **Modtagelsesordningerne** revideres for at sikre kontinuitet i plejen, stabilitet og adgang til uddannelse under klagesagen.

Anvendelse af barnets tarv: for at sikre, at barnet har reel adgang til effektive retsmidler, samtidig med at følelsesmæssig trivsel, retfærdighed i sagsbehandlingen og kontinuitet i beskyttelsen sikres under klageproceduren. Den besluttende myndighed tager hensyn til barnets alder, modenhed og traumerelaterede hukommelsessvigt ved vurderingen af troværdigheden.

Eksempel 2 – Klage prioriteret på grund af risiko for alvorlig skade ved tilbagesendelse

Et 12-årigt barn får sammen med sine forældre afslag på asylansøgningen. I forbindelse med meddelelsen af afgørelsen giver barnet udtryk for over for sagsbehandleren, at det frygter at blive udsat for skadelige traditionelle praksisser, hvis det sendes tilbage, herunder praksisser, der potentielt involverer familiemedlemmer.

- **Den kompetente myndighed** begynder at undersøge sagen, da der er tegn på, at forældrene kan være involveret i eller ude af stand til at forhindre den frygtede skade. **Børnebeskyttelsestjenesterne** informeres, og der indføres passende garantier for at sikre barnets uafhængige beskyttelse.
- Efter indsamling af elementer udpeges en værge, og den juridiske forældremyndighed suspenderes.
- **Den kompetente myndighed og værge** vurderer, at barnet muligvis har individuelle beskyttelsesbehov, der ikke blev fuldt ud vurderet i første instans, da der er fremkommet nye forhold, der er specifikke for barnet.
- Afgørelsen og dens konsekvenser forklares for barnet på et alderssvarende sprog og, hvor det er nødvendigt for at sikre barnets ret til at blive hørt og garantere dets sikkerhed, **adskilt fra forældrene**.
- Der mobiliseres straks **gratis juridisk bistand** til at indgive en klage inden for de fastsatte frister.
- Der fremlægges nyt børnespecifikt bevismateriale, herunder oplysninger om oprindelsesland vedrørende praksis, der påvirker børn, og ekspertudtalelser.
- **Klagemyndigheden prioriterer** sagen på grund af barnets alder og risiko for uoprettelig skade.
- Der tilbydes **psykosocial støtte** til barnet under hele klagesagen.
- Foranstaltningerne vedrørende **modtagelse og uddannelse** revurderes af hensyn til barnets beskyttelse for at sikre stabilitet under klagesagen.

Anvendelse af barnets tarv: for at sikre, at børnespecifikke risici undersøges til bunds, forhindre, at barnet udsættes for alvorlig skade, og garantere effektive retsmidler, der er tilpasset barnets individuelle beskyttelsesbehov.

EUAA/FRA, *The Asylum Procedure: Practical tool for guardians*, oktober 2023

<https://www.euaa.europa.eu/publications/asylum-procedure>

Værktøjet er en hjælp til værger for børn, når de skal varetage deres daglige opgaver og ansvarsområder under hele asylproceduren. Det indeholder en oversigt over asylproceduren med særligt fokus på børn, garantier for børn og værgens rolle i de forskellige faser af asylprocessen. Det beskriver også, hvad værgeren skal gøre, hvis der sker noget uventet, eller hvis der er uenighed om alderen, og forklarer hvordan man sikrer en varig løsning for barnet.

5. Barnets tarv som led i asylforvaltning og migrationsstyring

5.1. En fælles ramme for forvaltning af migration

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring fastsætter en fælles ramme for fastsættelsen af, hvilket EU+-land der er ansvarligt for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse, med **styrkede proceduremæssige garantier for børn**, navnlig når der gælder **familierelaterede kriterier**.

Som hovedregel skal personer, der søger international beskyttelse, registrere deres ansøgning i det første EU+-indrejseland og være til stede der, indtil der er truffet afgørelse om ansvar. I del III i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring fastsættes proceduren for fastlæggelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, idet det sikres, at **hver ansøgning behandles af et enkelt EU+-land**, hvorved man undgår parallelle eller successive procedurer ⁽¹⁴⁵⁾.

Det EU+-land, hvor ansøgningen er registreret, er ansvarligt for at gennemføre proceduren for fastlæggelse af ansvar, herunder at identificere potentielle forbindelser til andre medlemsstater. Med henblik herpå fastsættes der i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring kriterier og procedurer til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af en ansøgning om international beskyttelse.

Desuden fastsætter forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring en fælles ramme for migrationsstyring, der finder anvendelse på EU+-lande ⁽¹⁴⁶⁾. Sammen med en obligatorisk solidaritetsmekanisme, der fastlægger de skridt, der er nødvendige for at sikre, at EU+-landene modtager de nødvendige solidaritetsforanstaltninger. EU+-landene kan selv vælge, hvilken type solidaritetsforanstaltninger de er villige til at iværksætte; det kan være omfordeling af ansøgere eller modtagere, økonomiske bidrag eller alternative solidaritetsforanstaltninger. Skulle omfordelingstilsagn ikke være tilstrækkelige, vil den såkaldte "ansvarskompensation" – som består i, at man påtager sig ansvaret for behandlingen af ansøgningerne – også være et redskab til at sikre effektiv støtte til medlemsstater med behov.

⁽¹⁴⁵⁾ I henhold til artikel 17 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring skal ansøgere opholde sig i: a) den første indrejsemedlemsstat, eller den medlemsstat, der har udstedt et opholdsdokument, indtil det er fastslået, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og, hvor det er relevant, indtil en overførselsprocedure er gennemført; b) den ansvarlige medlemsstat; eller c), den medlemsstat, hvortil der sker omfordeling, efter en overførsel i henhold til artikel 67, stk. 11, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁴⁶⁾ Danmark og de associerede Schengenlande er ikke bundet af bestemmelserne vedrørende solidaritetsforanstaltninger i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

5.2. Klare regler for fastlæggelse af den ansvarlige medlemsstat

Ved fastsættelsen af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, **skal familierelaterede kriterier undersøges først** i overensstemmelse med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Disse kriterier anvendes på baggrund af definitionerne af ”familiemedlem” ⁽¹⁴⁷⁾ og ”slægtning” ⁽¹⁴⁸⁾ som fastsat i nævnte forordning. I denne vejledning bør henvisninger til ”familiesammenføring” forstås som omfattende situationer, hvor ansvaret er fastlagt gennem en anmodning om overtagelse og i givet fald en meddelelse om tilbagetagelse – hvorved bevarelsen af familiens enhed operationaliseres ved hjælp af de relevante ansvarsprocedurer i overensstemmelse med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

For **ledsagede børn**, hvis ansøgninger behandles sammen med de familiemedlemmer, der ledsager dem, finder kriterierne for det generelle ansvar fuldt ud anvendelse på familieenheden, da barnets ansøgning behandles sammen med den eller de ledsagende voksnes ansøgning. Hvis der ikke findes nogen familiemæssig tilknytning til den eller de ledsagende voksne i et andet EU+-land, vurderer de besluttende myndigheder de øvrige ansvarskriterier, der gælder for den eller de ledsagende voksne. Disse kriterier gælder også indirekte for ledsagede børn, for så vidt som barnets ansøgning behandles sammen med den eller de ledsagende voksnes ansøgning, og ansvaret fastlægges på grundlag af de kriterier, der gælder for den eller de voksne, under behørig hensyntagen til barnets tarv, herunder:

- besiddelse af et visum eller et opholdsdokument udstedt af et EU+-land ⁽¹⁴⁹⁾
- besiddelse af et eksamensbevis eller en kvalifikation, der er udstedt for mindre end 6 år siden af en uddannelsesinstitution i et EU+-land ⁽¹⁵⁰⁾
- hvis personen skal have visum for at rejse ind ⁽¹⁵¹⁾
- indgivelse af ansøgningen i et internationalt transitområde i en EU+-lufthavn ⁽¹⁵²⁾
- irregulær indrejse på EU+-området ⁽¹⁵³⁾.

⁽¹⁴⁷⁾ ”Familiemedlem” betyder for så vidt familien allerede eksisterede, før ansøgeren eller familiemedlemmet ankom til medlemsstaternes område, følgende medlemmer af ansøgerens familie, der opholder sig på en medlemsstats område: a) ansøgerens ægtefælle eller ugifte partner i et fast forhold, hvis ugifte par i den pågældende medlemsstats nationale ret eller praksis sidestilles med gifte par i henhold til dens nationale ret vedrørende tredjelandstatsborgere; b) et mindreårigt barn af par omhandlet i litra a) eller af ansøgeren, forudsat at dette barn er ugift og uanset om dette barn er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret; c) såfremt ansøgeren er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for ansøgeren i henhold til national ret eller praksis i den medlemsstat, hvor den voksne opholder sig; d) såfremt personen med international beskyttelse er mindreårig og ugift: ansøgerens far, mor eller en anden voksen, der er ansvarlig for den pågældende i henhold til national ret eller praksis i den medlemsstat, hvor personen med international beskyttelse opholder sig.

⁽¹⁴⁸⁾ ”Slægtning” betyder ansøgerens voksne tante, onkel eller bedsteforælder, som opholder sig på en medlemsstats område, uanset om ansøgeren er født i eller uden for ægteskab eller er adopteret som defineret i national ret.

⁽¹⁴⁹⁾ Artikel 29 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁵⁰⁾ Artikel 30 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁵¹⁾ Artikel 31 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Ikke alle medlemsstater stiller de samme visumkrav til tredjelandstatsborgere. Det kan derfor forekomme, at en person kan rejse ind i en medlemsstat uden visum, men alligevel skal have visum for at rejse ind i en anden.

⁽¹⁵²⁾ Artikel 32 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁵³⁾ Artikel 33 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Eurodacforordningen

Eurodacforordningen ⁽¹⁵⁴⁾ støtter gennemførelsen af forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ved at oprette en interoperabel asyl- og migrationsdatabase. Eurodac indeholder fingeraftryk, ansigtsbilleder, identitetsoplysninger og kopier af identitets- eller rejsedokumenter for ansøgere om international beskyttelse. Alle ansøgere om international beskyttelse, der er **6 år eller derover**, vil få taget fingeraftryk i forbindelse med indsamlingen af biometriske data.

Hvis det EU+-land, der foretager ansvarsfastsættelsen, på baggrund af et af ovenstående kriterier vurderer, at et andet EU+-land bør have ansvaret for at behandle personens ansøgning om international beskyttelse, sender det en anmodning til det pågældende land og beder dette land om at påtage sig ansvaret for at behandle personens ansøgning om international beskyttelse. Enhver afgørelse om overførsel skal være i overensstemmelse med barnets tarv, hvilket skal vurderes, inden afgørelsen træffes. Barnets tarv skal således være et primært hensyn for medlemsstaterne med hensyn til alle de procedurer, der er fastsat i forordningen ⁽¹⁵⁵⁾. Hvis anmodningen imødekommes, overføres personen til det ansvarlige land.

Ovennævnte kriterier for overtagelse **finder ikke anvendelse på uledsagede børn**, da forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring fastsætter specifikke ansvarsregler for uledsagede mindreårige, der prioriterer familiemæssig tilknytning og barnets tarv frem for migrationsrelaterede kriterier, der gælder for voksne.

For uledsagede børn finder kun de familierelaterede ansvarskriterier anvendelse i kapitel II i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring "Kriterier til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig". Hvis ansøgeren er et uledsaget barn, er den ansvarlige medlemsstat i overensstemmelse med artikel 25, stk. 2, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring den medlemsstat, hvor et familiemedlem eller en søsken opholder sig lovligt, medmindre det påvises, at dette ikke vil være i barnets tarv.

Hvis ansøgeren er en gift mindreårig, hvis ægtefælle ikke opholder sig lovligt på medlemsstaternes område, er den ansvarlige medlemsstat den medlemsstat, hvor **faderen, moderen**, en anden voksen, der er ansvarlig for den mindreårige – enten i henhold til loven eller ifølge praksis i den pågældende medlemsstat – eller en **søsken** opholder sig lovligt, medmindre dette ikke er i barnets tarv.

⁽¹⁵⁴⁾ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1358 af 14. maj 2024 om oprettelse af "Eurodac" til sammenligning af biometriske oplysninger med henblik på effektiv anvendelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1351 og (EU) 2024/1350 og Rådets direktiv 2001/55/EF og på identificering af tredjelandsstatsborgere og statsløse med ulovligt ophold og om medlemsstaternes retshåndhævende myndigheders og Europols adgang til at indgive anmodning om sammenligning med Eurodacoplysninger med henblik på retshåndhævelse, om ændring af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2018/1240 og (EU) 2019/818 og om ophævelse af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 603/2013. (EUT L, 2024/1358, 22.5.2024), <http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1358/oj>.

⁽¹⁵⁵⁾ Artikel 23, stk. 1, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

Hvis der ikke er noget familiemedlem eller nogen søsken, der opholder sig lovligt i landet, giver forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring mulighed for at overføre ansvaret til den medlemsstat, hvor **en slægtning** opholder sig lovligt, forudsat at det ved en individuel vurdering fastslås, at slægtningen er i stand til at tage sig af det uledsagede barn, og at en sådan overførsel er i barnets tarv ⁽¹⁵⁶⁾.

Disse bestemmelser fastlægger et klart **hierarki af ansvarskriterier** for uledsagede børn og sikrer, at familiens enhed og barnets tarv fortsat kommer i første række i hele fastlæggelsesprocessen.

Et uledsaget barn, der ikke har nogen familiemedlemmer eller slægtninge i EU+, kan **kun overføres** til det første registreringsland ⁽¹⁵⁷⁾ eller omfordeles til omfordelingsmedlemsstaten, **hvis overførslen/omfordelingen er i barnets tarv**. Selv om det ikke er omfattet af kapitel II i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, bør **en afhængighedssituation** ⁽¹⁵⁸⁾ (på de betingelser, der er defineret i artikel 37 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring) mellem en ansøger om international beskyttelse og vedkommendes barn, søsken eller forælder, der har lovligt ophold i en medlemsstat, være et bindende ansvarskriterium. Desuden giver forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring medlemsstaterne mulighed for at anvende **de skønsmæssige bestemmelser** ⁽¹⁵⁹⁾ af humanitære grunde, navnlig for at genforene familiemedlemmer, der er forbundet gennem betydningsfulde familiemæssige, sociale eller kulturelle bånd. Hvis ingen af ansvarskriterierne finder anvendelse, og der hverken anvendes afhængighedsklausuler eller skønsmæssige klausuler, bliver det EU+-land, hvor ansøgningen først blev registreret, ansvarligt for behandlingen af ansøgningen.

Anvendelse af barnets tarv ved fastlæggelse af ansvar eller omfordeling

Enhver **afgørelse om at overføre eller omfordele** et barn bør træffes på baggrund af en **holistisk vurdering af bevismaterialet, med udgangspunkt i barnets tarv**.

Dette er vigtigt, da en sådan proces kan have tre forskellige udfald:

- Hvis der er tegn på, at et familiemedlem eller en slægtning befinder sig i et andet EU+-land, kan myndighederne af familiemæssige årsager beslutte at anmode et andet EU+-land om at overtage behandlingen af barnets ansøgning om international beskyttelse. Hvis dette accepteres, vil det uledsagede barn blive overført til det EU+-land, hvor familiemedlemmet eller slægtningen er bosiddende, mens ansøgningen behandles.
- Hvis der ikke er nogen familiemedlemmer eller slægtninge i EU+, men oplysninger fra Eurodac bekræfter, at barnet allerede har ansøgt om asyl i et andet EU+-land eller har opholdt sig i en anden medlemsstat end den, der er angivet som ansvarlig, kan myndighederne underrette det pågældende EU+-land om at **tage barnet tilbage**,

⁽¹⁵⁶⁾ Artikel 25, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁵⁷⁾ Artikel 25, stk. 5, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁵⁸⁾ Artikel 34 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁵⁹⁾ Artikel 35 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

forudsat at dette er i barnets tarv. Hvis det EU+-land, hvor ansøgningen først blev registreret, accepterer anmodningen om tilbagetagelse eller ikke gør indsigelse mod meddelelsen inden for den frist, der er fastsat i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, træffes der en afgørelse om overførsel.

- Hvis der er tegn på, at der findes andre familierelationer i et andet EU+-land, og hvis der foreligger humanitære hensyn baseret på familiemæssige, sociale eller kulturelle forhold, kan myndighederne beslutte at anmode det pågældende EU+-land om at påtage sig behandlingen af ansøgningen om international beskyttelse. Dette kaldes en "**skønsmæssig anmodning**", men kan *de facto* føre til familiesammenføring.
- Hvis EU+-landet er under særligt migrationspres og kan drage fordel af solidaritetsforanstaltningen vedrørende omfordeling, kan barnet få udstedt en **afgørelse om at blive omfordelt** ⁽¹⁶⁰⁾ til en anden medlemsstat, som vil behandle ansøgningen om international beskyttelse. Hvis ansøgningen godkendes, vil der blive udstedt en afgørelse om overførsel.

Med hensyn til garantier skal afgørelsen deles med barnet på et sprog og på en måde, som barnet **kan forstå**, og med en **værge eller retlig repræsentant** til stede, som kan forklare afgørelserne mere detaljeret. Deres ret til retsmidler bør også forklares⁽¹⁶¹⁾.

5.3. Relevante proceduremæssige garantier i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring indeholder specifikke bestemmelser vedrørende børn. De vigtigste elementer er følgende.

1. Prioritering

Alle procedurer, der involverer børn, skal prioriteres ⁽¹⁶²⁾. Dette gælder for al korrespondance, alle anmodninger, svar og afgørelser mellem EU+-landene ⁽¹⁶³⁾. Prioriteringen har til formål at minimere usikkerheden, forhindre langvarig adskillelse og mindske risikoen for skade. Prioritering af sager vedrørende børn indebærer, at alle sager, der vedrører børn, skal behandles med høj prioritet både i det EU+-land, hvor barnet befinder sig, og i det land, hvor barnets familiemedlem eller slægtning befinder sig, eller hvortil barnet eventuelt vil blive overført eller omfordelt. Når barnet registrerer sin asylansøgning, skal det – ligesom alle andre ansøgere – allerede være blevet behørigt informeret om bestemmelserne vedrørende familiesammenføring ⁽¹⁶⁴⁾.

⁽¹⁶⁰⁾ Se også FRA, *Relocating unaccompanied children: applying good practices to future schemes*, 2020, <https://fra.europa.eu/en/publication/2020/relocation-unaccompanied-children>.

⁽¹⁶¹⁾ Artikel 43 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁶²⁾ Artikel 23, stk. 1, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁶³⁾ Artikel 39 og 40 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁶⁴⁾ Artikel 19, stk. 1, litra f), i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

2. Frister for anmodninger om familiesammenføring

Mens alle sager vedrørende børn bør prioriteres, indføres der i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring en bestemmelse, der beskytter uledsagede børn mod konsekvenser, når EU+-landet ikke var i stand til at sende en anmodning om overtagelse eller en meddelelse om tilbagetagelse i tide. Selvom fristerne for at fremsende en anmodning om overtagelse til et andet EU+-land er bindende, fastslår artikel 39, stk. 1 og 4, at EU+-landet til enhver tid inden en første afgørelse i selve sagen kan fortsætte proceduren og anmode en anden medlemsstat om at overtage ansvaret for ansøgeren, selv efter udløbet af de fastsatte frister, **forudsat at det er i barnets tarv**. Denne undtagelse omfatter ikke fristerne for besvarelse af en anmodning om overtagelse, som fortsat er omfattet af artikel 40 i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring ⁽¹⁶⁵⁾.

3. Effektiv repræsentation

Værger bør modtage passende uddannelse og være i besiddelse af de nødvendige kvalifikationer for at kunne sikre, at barnets tarv tages i betragtning under de procedurer, der gennemføres i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Værger skal være behørigt uddannet og involveret under hele proceduren til afgørelse af, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, og skal have adgang til indholdet af de relevante dokumenter i ansøgerens sagsakter. Værger skal holde den uledsagede mindreårige underrettet om forløbet af procedurerne i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Værger er også forpligtet til at støtte det uledsagede barn med alderssvarende information og hjælpe det med at give information og bidrage til vurderingen af barnets tarv.

4. Barnets tarv skal være det primære hensyn

EU+-landene skal altid handle i overensstemmelse med barnets tarv, når de fastlægger, hvilken medlemsstat der er ansvarlig for behandlingen af ansøgningen ⁽¹⁶⁶⁾. Overførsler eller omfordelinger (herunder til et andet EU+-land) af uledsagede børn må kun finde sted, hvis det kan påvises, at dette er i barnets tarv.

Afvejning af barnets synspunkter, sikkerhed og trivsel i forbindelse med familiesammenføring under forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Selvom der skal lyttes til barnets synspunkter og ønsker, og disse skal tillægges behørig vægt, skal myndighederne også vurdere bredere faktorer, der har indflydelse på barnets sikkerhed, beskyttelse samt dets trivsel og sociale udvikling på kort, mellemlang og lang sigt. Disse omfatter:

- kvaliteten og sikkerheden af plejeordninger i den medlemsstat, der anses for at være ansvarlig
- beskyttelse mod vold, udnyttelse eller forsømmelse

⁽¹⁶⁵⁾ Artikel 40, stk. 1 og 2, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

⁽¹⁶⁶⁾ Artikel 23, stk. 1, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

- følelsesmæssig stabilitet og kontinuitet i plejen
- adgang til uddannelse, sundhedspleje og sociale tjenester.

Princippet om gensidig tillid og begrænsninger herfor

Ansvarsordningen bygger på princippet om gensidig tillid, altså at medlemsstaterne generelt går ud fra, at alle deltagende stater overholder de grundlæggende rettigheder, sikrer passende modtagelsesforhold og sørger for passende beskyttelsesforanstaltninger for ansøgere om international beskyttelse. Denne formodning gør det muligt at gennemføre overførsler uden en systematisk kontrol af hver enkelt medlemsstats asylsystem og er afgørende for, at ansvarsordningen kan fungere effektivt.

Myndighederne skal dog udvise den fornødne omhu og vurdere, om en overførsel i det konkrete tilfælde ville udsætte ansøgeren for en reel risiko for krænkelse af grundlæggende rettigheder eller for forhold, der er uforenelige med vedkommendes specifikke behov – især når der er tale om et uledsaget barn eller en person, der befinder sig i en anden sårbar situation. Hvis der foreligger troværdige tegn på sådanne risici, skal medlemsstaterne ikke nøjes med formodninger, men skal kontrollere, at der er truffet passende sikkerhedsforanstaltninger i forbindelse med overførslen og i den ansvarlige medlemsstat⁽¹⁶⁷⁾. Dette kan omfatte indhentning af individuelle garantier, navnlig med hensyn til modtagelsesordninger, værgemål, lægehjælp eller beskyttelsesbehov. Selv om gensidig tillid fortsat er udgangspunktet, fritager det derfor ikke myndighederne for deres forpligtelse til at foretage en individuel, evidensbaseret og fremadrettet vurdering. I praksis kræver dette en afvejning af ansvarsordningens effektivitet over for forpligtelsen til at sikre et beskyttelsesniveau, der er passende i forhold til ansøgerens sårbarhed, idet barnets tarv primært overvejes, hvor det er relevant. Overførsler bør ikke finde sted, hvis der foreligger væsentlige grunde til at antage, at personen vil blive udsat for en forudsigelig skade, som ikke kan afbødes i tilstrækkelig grad.

Finansiel kapacitet, pleje og overvejelser vedrørende barnets tarv

Når man skal vurdere, om en slægtning kan tage sig af et uledsaget barn⁽¹⁶⁸⁾, bør slægtningens evne til at tage sig af barnet vurderes holistisk på baggrund af en bred vifte af faktorer, herunder vedkommendes evne til at beskytte barnet mod fare og til at opfylde barnets grundlæggende behov, samtidig med at barnets udvikling fremmes. Økonomiske forhold kan tages i betragtning som **et af flere relevante elementer**, der indgår i vurderingen af evnen til at yde passende pleje og støtte, men de **bør ikke betragtes isoleret** eller udgøre en afgørende faktor i afgørelser om familiesammenføring. Ansvar for at sikre modtagelsesforhold ligger således fortsat hos EU+-landet.

⁽¹⁶⁷⁾ Se Domstolens dom af 16. februar 2017, *C.K. m.fl. mod Republika Slovenija*, C-578/16, ECLI:EU:C:2017:127, præmis 65, <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=celex:62016CJ0578> hvor Domstolen i vid udstrækning også henviser til Den Europæiske Menneskerettighedsdomstols gældende retspraksis. Et resumé findes i EUAA's database over retspraksis, <https://caselaw.euaa.europa.eu/pages/viewcaselaw.aspx?CaseLawID=37>.

⁽¹⁶⁸⁾ Artikel 25, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

EUAA, *Recommendations on Family Reunification Within the Dublin Procedure*, 2023, <https://euaa.europa.eu/publications/recommendations-family-reunification-within-dublin-procedure>.

5.3.1. Formålet med vurderingen af barnets tarv i sammenhæng med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Vurderingen af barnets tarv i sammenhæng med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring bør fokusere på at sikre:

- at barnet har **effektiv adgang til asylproceduren** så hurtigt som muligt
- at barnets værge deltager i vurderingen og hjælper det uledsagede barn med at give oplysninger, der er relevante for denne vurdering
- hvis det er relevant, at familieopsporing indledes tidligt i processen, og hvis et familiemedlem, en søsken eller en slægtning befinder sig i et andet EU+-land, at barnet underrettes om muligheden for at blive sammenført med dem og derefter **sammenføres** med dem så hurtigt som muligt (medmindre sammenføring ikke er i barnets tarv)
- hvis der findes mere end ét familiemedlem eller én søsken eller slægtning i flere EU+-lande, at barnet **genforenes med den person, der bedst tjener dets tarv**
- at barnet **kun overføres** til det ansvarlige EU+-land, **hvis det tjener barnets tarv**
- at barnet kun **omfordeles** til en medlemsstat, **hvis det tjener dets tarv**.

Nøglefaktorer for vurdering af barnets tarv i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

I overensstemmelse med artikel 23, stk. 4, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring skal vurderingen bl.a. tage højde for:

- mulighederne for familiesammenføring
- sikkerhed og tryghed
- trivsel og social udvikling på kort, mellemlang og lang sigt
- barnets synspunkter
- oplysninger fra værger eller en anden egnet person, der midlertidigt kan fungere som repræsentant
- øvrige relevante faktorer.

Vurderingen skal afveje disse elementer i lyset af de særlige forhold i både den anmodende og den anmodede medlemsstat i den individuelle situation. De beskrevne faktorer bør ikke betragtes som en udtømmende liste. Der kan også være andre faktorer, man skal tage højde for. Vurderingen af barnets tarv i forbindelse med fastlæggelsen af ansvar eller omfordelingen af et uledsaget barn bør omfatte alle relevante aspekter af

barnets tarv, idet den vægt, der tillægges hvert enkelt aspekt, afhænger af dets forhold til de øvrige aspekter.

Når man skal vurdere, hvilken løsning der er i barnets tarv, nemlig

- a) at blive overført til det EU+-land, hvor familiemedlemmet, søskenen eller slægtningen opholder sig
- b) at blive omfordelt til et andet EU+-land, eller
- c) at blive sendt tilbage til det EU+-land, hvor barnets ansøgning først blev registreret,

er det vigtigt, at bedømmeren tager højde for disse faktorer i den konkrete sammenhæng, både i bopælslandet og omfordelingslandet/det første indrejseland, hvor det er relevant, og at vedkommende vurderer og afvejer de forskellige elementer ⁽¹⁶⁹⁾, herunder de potentielle risici, som afgørelsen kan medføre for barnet. Disse elementer bør vurderes i forhold til barnets individuelle og specifikke omstændigheder og ikke indebære en generel vurdering af modtagelses- eller beskyttelsessystemerne i den modtagende medlemsstat, som formodes at overholde de grundlæggende rettigheder i overensstemmelse med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring. Bedømmeren bør tage disse faktorer og deres indvirkning på barnet i betragtning både på kort sigt og på mellemlang til lang sigt. Kun i tilfælde, hvor der foreligger konkrete og velbegrundede tegn på, at en overførsel ikke ville være i barnets tarv, bør overførslen ikke gennemføres.

I visse tilfælde kan afgørelser om, hvilken medlemsstat der er ansvarlig, baseret på familierelaterede kriterier, der fører til familiesammenføring, vurderes at være i barnets tarv, selv om barnet i første omgang er modvilligt. En sådan modvilje skal altid tages alvorligt og vurderes af kvalificerede fagfolk, især hvis den kan skyldes tidligere overgreb, omsorgssvigt eller tvang. Eksempler herpå kan være en tidligere situation med vold i familien eller trusler fra menneskehandlere om at nægte familiesammenføring.

Ved vurderingen af ansvaret skal uddannede medarbejdere inddrages, og alle samtaler skal gennemføres på en børnevenlig måde. Der skal undersøges **familieforbindelser**, og der skal indsamles oplysninger om, hvorvidt der er familiemedlemmer, søskende eller slægtninge til stede, samt om deres indbyrdes forhold og kontaktoplysninger.

Som led i denne proces bør forældre og andre familiemedlemmer identificeres og opspores både i EU+-landene og i tredjelande. Når familien er blevet opsporet, og inden der tilrettelægges en overførsel, bør det vurderes, om sammenføringen rent faktisk er i barnets tarv.

Den personlige samtale bør give sagsbehandleren mulighed for at indsamle yderligere relevante oplysninger på grundlag af de oplysninger, der er indsamlet i familieopsporingsmodellen. Dette bør ske under inddragelse af og i samarbejde med barnet og værgeren.

⁽¹⁶⁹⁾ Se [Figur 2. Afvejning af faktorer ved vurderingen af barnets tarv](#).

Hvis det uledsagede barn ikke har et familiemedlem, en søsken eller en slægtning i EU+-lande som defineret i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring, bør andre former for familierelationer inden for EU+-lande undersøges.

For at afgøre, om det vil være i barnets tarv at blive omfordelt til et andet EU+-land, kan barnet blive spurgt om sin rejse til Europa. Det undersøges ligeledes, hvor længe de har opholdt sig i bestemte EU+-lande, samt om der foreligger væsentlige tilknytninger til nogen af disse lande på grundlag af familiemæssige, sociale eller kulturelle hensyn, for at fastslå, om de skønsmæssige bestemmelser finder anvendelse, eller om barnet kan omfordeles til et andet EU+-land. Når der er tale om uledsagede mindreårige, skal barnets synspunkter høres og tages behørigt i betragtning i sammenhæng med vurderingen af barnets tarv, herunder i tilfælde, hvor barnet udtrykker modstand mod den foreslåede omfordeling.

Eksempler – Anvendelse af barnets tarv i sammenhæng med forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Eksempel 1 – Vurdering af barnets tarv i en familiesammenføringssag i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Et 15-årigt uledsaget barn ansøger om asyl. I forbindelse med proceduren til fastlæggelse af ansvaret konstaterer myndighederne ved hjælp af familieopsporingsformularen, at en tante – der opfylder betingelserne for at blive betragtet som en slægtning i henhold til artikel 25, stk. 3, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring – opholder sig lovligt i en anden medlemsstat. For uledsagede børn fastsætter forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring et hierarki af ansvarskriterier, der prioriterer familiemedlemmer og søskende (artikel 25, stk. 2), efterfulgt af slægtninge, forudsat at en individuel undersøgelse bekræfter, at slægtningen kan tage sig af barnet (artikel 25, stk. 3). Når disse betingelser er opfyldt, er den medlemsstat, hvor den pågældende er bosiddende, den ansvarlige medlemsstat, medmindre det påvises, at et sådant ansvar ikke ville være i barnets tarv.

- **Den kompetente myndighed** modtager familieopsporingsformularen og informerer barnet på en alderssvarende måde om proceduren og de mulige resultater.
- Barnet får adgang til **gratis juridisk rådgivning**, herunder: a) vejledning i og forklaringer på kriterierne og procedurerne for fastlæggelse af den ansvarlige medlemsstat samt oplysninger om rettigheder og forpligtelser i alle faser af proceduren, og b) vejledning i og bistand til at fremlægge oplysninger, der kan bidrage til at fastlægge den ansvarlige medlemsstat.
- En vurdering af barnets tarv indledes for at afgøre, om familieopsporing og en potentiel overførsel med henblik på sammenføring med tanten er i barnets tarv.
- **Myndighederne** vurderer, om der foreligger en familiemæssig tilknytning, og fastslår, at tanten rent faktisk opholder sig lovligt på en anden medlemsstats område.
- **Myndighederne** vurderer kvaliteten og stabiliteten i forholdet samt tantens vilje og evne til at yde pleje og støtte.
- Der søges aktivt at indhente synspunkter fra **barnet** med støtte fra **værgeren**, og disse synspunkter tillægges den vægt, der svarer til barnets alder og modenhed.

- Der træffes beskyttelsesforanstaltninger under hensyntagen til barnets individuelle situation og tantens konkrete omsorgssituation for at sikre, at barnets sikkerhed, trivsel, adgang til uddannelse og sundhedspleje samt dets udvikling på kort, mellemlang og lang sigt sikres i den medlemsstat, der anses for at være ansvarlig.
- **Værgen** deltager i hele processen og sikrer, at barnet forstår hvert trin og støttes følelsesmæssigt.
- Mens der ventes på afgørelsen, modtager barnet fortsat støtte fra værgen eller en anden person, der er egnet til midlertidigt at fungere som repræsentant, samt fra andre fagfolk inden for børnebeskyttelse, hvilket sikrer, at barnet fortsat kan udøve sine rettigheder i det anmodende EU+-land, og at barnets tarv fortsat er et primært hensyn.
- På baggrund af vurderingen konkluderer myndighederne, at en genforening med tanten sikrer en stabil omsorg og er i barnets langsigtede interesse.
- Afgørelsen om overførsel træffes i overensstemmelse med bestemmelserne i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring om bevarelse af familiens enhed.

Anvendelse af barnets tarv: for at sikre, at afgørelser om familiesammenføring prioriterer barnets sikkerhed, stabilitet, følelsesmæssige bånd og langsigtede udvikling frem for udelukkende at basere sig på formelle familiemæssige bånd eller proceduremæssige hensyn.

Eksempel 2 – Familiesammenføring afslået efter en vurdering af barnets tarv i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring

Et 16-årigt uledsaget barn ansøger om asyl. Når barnet udfylder familieopsporingsformularen, giver det udtryk for, at det er villigt til at blive genforenet med sin far, der bor i en anden medlemsstat. Selvom artikel 25, stk. 2, i forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring fastslår en formodning om, at familiesammenføring med en forælder er i barnets tarv, skal myndighederne som led i deres vurdering af barnets tarv undersøge, om der i det konkrete tilfælde er tegn på, at en sådan overførsel vil udsætte barnet for skade

- Den **kompetente myndighed** registrerer anmodningen om familiesammenføring og iværksætter en vurdering af barnets tarv.
- **Barnets** synspunkter indsamles med støtte fra værgen; barnet fortæller om tidligere oplevelser med frygt som følge af tidligere omsorgssvigt og udsættelse for vold. Men han har håb om, at faderen har ændret sig.
- Myndighederne vurderer kvaliteten af forholdet mellem forældre og barn, herunder tidligere omsorgsordninger og følelsesmæssige bånd.
- Oplysninger fra **børnebeskyttelsesmyndighederne** tyder på, at faderen har begrænset evne til at varetage omsorgen; han har desuden en straffeattest i den modtagende medlemsstat, og kontakten med barnet har været sporadisk.

- På grundlag af faderens individuelle situation og tilgængelige oplysninger fra de kompetente myndigheder vurderes det i vurderingen, om den medlemsstat, der anses for ansvarlig, kan sikre:
 - sikker og stabil indkvartering for barnet
 - effektiv pleje og overvågning af voksne
 - adgang til uddannelse og sundhedspleje
 - beskyttelse mod vold eller vanrøgt, og
 - følelsesmæssig stabilitet og kontinuitet i plejen.
- Det er fastslået, at den foreslåede familiesammenføring vil udsætte barnet for en risiko for skade og ustabilitet og forstyrre barnets nuværende støttende modtagelsesmiljø. Denne konklusion bygger på individuelle og velunderbyggede faktorer, der er specifikke for barnet og den foreslåede genforeningsordning.
- **Værgen** inddrages i hele processen og hjælper barnet med at forstå vurderingen og dens resultat.
- Mens der ventes på afgørelsen, modtager barnet fortsat støtte fra værgen eller en anden person, der er egnet til midlertidigt at fungere som repræsentant, samt fra andre fagfolk inden for børnebeskyttelse, hvilket sikrer, at barnet fortsat kan udøve sine rettigheder i det anmodende EU+-land, og at barnets tarv fortsat er et primært hensyn.
- Anmodningen om familiesammenføring afvises, og afgørelsen begrundes behørigt på skrift og med en udtrykkelig henvisning til vurderingen af barnets tarv. Det anbefales, at kontakten mellem barnet og faderen genoprettes, og værgen opfordres til at sørge for en passende opfølgning.

Anvendelse af barnets tarv: for at fastslå, at barnets tarv omfatter beskyttelse mod overgreb samt stabil og passende omsorg, følelsesmæssig trivsel, kontinuitet i støtten og adgang til væsentlige tjenester. Disse betragtninger vejer tungere end den formelle eksistens af en familiemæssig tilknytning i henhold til forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring.

6. Barnets tarv ved modtagelse

Det er afgørende for børns psykosociale trivsel, at deres behov bliver imødekommet, især i situationer, hvor de er berørt af tvangsforflyttelse.

Det er derfor af afgørende betydning, at børnene anbringes i indkvartering, der er tilpasset deres behov og fremmer deres holistiske udvikling. Myndighederne bør planlægge fordelingen omhyggeligt og tage højde for en række faktorer, især familiens enhed og fuld adgang til sundhed og uddannelse, i overensstemmelse med barnets tarv.

Derudover er det af afgørende betydning, at der ydes pleje og støtte i lokalsamfundet til uledsagede børn, da børn, der ankommer til Europa, ofte står over for en række vanskelige udfordringer og omstændigheder ⁽¹⁷⁰⁾.

For at fremme stabiliteten bør ændringer i et barns bopæl være en undtagelse og ikke en norm, medmindre det er i barnets tarv. Et stabilt opholdssted og faste daglige rutiner hjælper barnet – især hvis det er uledsaget – med at opbygge tillid til omsorgspersonerne, værger, de juridiske repræsentanter og sagsbehandlere, hvilket skaber et miljø, hvor barnet føler sig trygt nok til at fortælle om følsomme eller traumatiske oplevelser under asylsamtalen, hvis det er relevant. Desuden hjælper velkendte vaner børnene med at genvinde en følelse af normalitet, forudsigelighed og kontrol over deres liv – nøgleelementer for følelsesmæssig tryghed og psykologisk modstandsdygtighed.

6.1. Begrebet barnets tarv i direktivet om modtagelsesforhold (2024)

Direktivet om modtagelsesforhold (2024) fastsætter standarder for modtagelse af ansøgere om international beskyttelse med henblik på at harmonisere modtagelsesforholdene på tværs af EU+ og sikre, at alle EU+-lande sikrer passende levevilkår for dem, der søger international beskyttelse. Direktivet giver medlemsstaterne fleksibilitet til selv at fastlægge, hvordan disse standarder skal gennemføres, men styrker samtidig beskyttelsen af ansøgere med særlige modtagelsesbehov, herunder børn. Det kræver udtrykkeligt, at der tages hensyn til både særlige modtagelsesbehov og barnets tarv, når der sikres en passende levestandard i overensstemmelse med EU-retten, herunder EU's charter om grundlæggende rettigheder, og internationale forpligtelser ⁽¹⁷¹⁾.

Hvad angår ansøgere med særlige modtagelsesbehov, skal medlemsstaterne sikre, at de individuelle modtagelsesbehov efter en tidlig identifikation og vurdering løbende imødekommes af specialiseret personale gennem hele procedures forløb ⁽¹⁷²⁾.

⁽¹⁷⁰⁾ Se afsnittet om uledsagede børn i EUAA, *Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection: Part II*, 2024, se fodnote 84, <https://www.euaa.europa.eu/publications/mental-health-well-being-applicants-part-ii-first-line-officers>.

⁽¹⁷¹⁾ Betragtning 62 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁷²⁾ Artikel 25 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

Direktivet om modtagelsesforhold (2024) gentager, at barnets tarv skal være medlemsstaternes primære hensyn ved gennemførelsen af dets bestemmelser ⁽¹⁷³⁾, og minder om forpligtelsen til at sikre en levestandard, der er passende til barnets fysiske, psykiske, åndelige, moralske og sociale udvikling ⁽¹⁷⁴⁾. Det betyder, at afgørelser, der vedrører et barn – såsom bopæl og levevilkår, sikkerhed, sundhedspleje, uddannelse og familieliv – skal vurderes ud fra barnets tarv, idet der skal tages hensyn til både de umiddelbare behov for beskyttelse og barnets udvikling på længere sigt. Direktivet styrker også beskyttelsen af børn ved modtagelsen ved at kræve, at personer, der arbejder med børn, gennemgår baggrundstjek og modtager indledende og løbende uddannelse i børns rettigheder, behov og beskyttelsesstandarder samt overholdelse af fortrolighedsregler ⁽¹⁷⁵⁾.

Ved vurderingen af barnets tarv fremhæver direktivet fire nøglefaktorer ⁽¹⁷⁶⁾:

- **mulighederne for familiens enhed og familiesammenføring** samt forpligtelsen til at bevare familiens enhed ⁽¹⁷⁷⁾
- **trivsel og social udvikling**, herunder barnets baggrund og behovet for stabilitet og **kontinuitet i plejen**
- **sikkerhed og tryghed**, især hvor der er risiko for vold, misbrug eller udnyttelse (herunder menneskehandel)
- **barnets synspunkter**, i overensstemmelse med dets alder og modenhed.

6.2. Anvendelse af barnets tarv i forbindelse med modtagelse

I henhold til direktivet om modtagelsesforhold (2024) skal medlemsstaterne sikre, at børn modtager sikker og ordentlig indkvartering og de nødvendige støttetjenester ⁽¹⁷⁸⁾. I praksis omfatter dette ikke blot passende boligforhold, men også reel adgang til sundhedspleje, uddannelse og information, der formidles på en alderssvarende måde, samt fritidsaktiviteter. Direktivet bygger på en proaktiv tilgang: Modtagelsessystemerne skal ikke blot "huse" børnene, men aktivt fremme deres trivsel og udvikling. Modtagelsesforholdene skal tilpasses barnets situation og behov, idet der lægges særlig vægt på sikkerhed (herunder beskyttelse mod seksuel og kønsbaseret vold) samt fysisk og følelsesmæssig omsorg, samtidig med at der skabes mulighed for læring, leg, social deltagelse og udvikling ⁽¹⁷⁹⁾.

Stabilitet i forbindelse med anbringelse og indkvartering er et andet vigtigt punkt, der skal tages i betragtning ved anvendelsen af barnets tarv. Barnet har muligvis opbygget sociale relationer eller er begyndt i skolen, på en uddannelse eller i arbejde, hvilket alt sammen

⁽¹⁷³⁾ Betragtning 38 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁷⁴⁾ Artikel 26, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁷⁵⁾ Artikel 26, stk. 6, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁷⁶⁾ Artikel 26, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁷⁷⁾ Betragtning 38 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁷⁸⁾ Betragtning 41 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁷⁹⁾ Betragtning 39 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

bidrager positivt til barnets fortsatte integration og muligheder for at udnytte uddannelses- og beskæftigelsesmuligheder.

En pludselig ændring af indkvarteringsforholdene, som ofte involverer omfordeling, risikerer at tvinge barnet til at starte forfra og kan forsinke eller hæmme integrationsprocessen.

Det anbefales derfor at sikre fleksibilitet i indkvarteringsfaciliteterne, f.eks. ved at have et antal værelser til rådighed i faciliteten til unge ansøgere, der netop er blevet voksne ⁽¹⁸⁰⁾. En endelig afgørelse om anbringelse bør helst drøftes med ansøgeren og dennes værgе inden en potentiel overførsel under hensyntagen til ansøgerens personlige forhold.

Når en medlemsstat stiller bolig til rådighed for familier, skal den træffe passende foranstaltninger – i videst muligt omfang efter ansøgerens samtykke – for at bevare familiens enhed for de familiemedlemmer, der befinder sig på dens område ⁽¹⁸¹⁾.

Selv om de nationale systemer giver mulighed for at reducere eller inddrage materielle modtagelsesforhold under visse omstændigheder, skal medlemsstaterne altid sikre en levestandard, der tager hensyn til ansøgere med særlige modtagelsesbehov og barnets tarv ⁽¹⁸²⁾.

I byggesten 9 og 10 i Europa-Kommissionens fælles gennemførelsesplan for pagten om migration og asyl ⁽¹⁸³⁾ understreges betydningen af øget overvågning af de grundlæggende rettigheder for at sikre effektive procedurer og samtidig beskytte den menneskelige værdighed samt en reel og effektiv ret til asyl, herunder for de mest sårbare, såsom børn, men også medlemsstaternes indsats for integration og inklusion af denne samfundsgruppe.

Direktivet om modtagelsesforhold (2024) henviser ligeledes til Kommissionens meddelelse om beskyttelse af migrantbørn ⁽¹⁸⁴⁾, hvor det endnu en gang understreges, at børn udsættes for større risici, når de rejser uden ledsagelse eller opholder sig i overfyldte faciliteter sammen med voksne, som de ikke er i familie med. I meddelelsen understreges behovet for klare retningslinjer for at forebygge og håndtere sager om forsvundne børn, herunder omgående anmeldelse til politiet. Beskyttelse af migrantbørn er en central forpligtelse, der bygger på EU's værdier og EU-retten, herunder EU's charter om grundlæggende rettigheder og internationale standarder for børns rettigheder.

Endelig bør myndighederne, når de skal finde indkvartering til et barn, tage højde for faktorer som familiens enhed, sprog- og kommunikationsbehov, adgang til skole, alder og modenhed,

⁽¹⁸⁰⁾ Se EUAA, *Mapping Report on Transitioning into Adulthood: Improving the transition experience for applicants for international protection*, februar 2026, <https://www.euaa.europa.eu/publications/mapping-report-transitioning-adulthood>.

⁽¹⁸¹⁾ Artikel 14 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁸²⁾ Disse omstændigheder kan omfatte situationer, hvor ansøgeren ikke samarbejder med de kompetente myndigheder, ikke overholder fastsatte proceduremæssige krav, i alvorlig grad eller gentagne gange har overtrådt indkvarteringscentrets regler eller har optrådt voldeligt eller truende i indkvarteringscentret. (betragtning 62 til direktivet om modtagelsesforhold (2024)).

⁽¹⁸³⁾ Meddelelse fra Kommissionen til Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget – En fælles gennemførelsesplan for pagten om migration og asyl (COM/2024/251 final), <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=COM:2024:251:FIN>.

⁽¹⁸⁴⁾ Europa-Kommissionen, "[Beskyttelse af migrantbørn](#)", se fodnote 5.

handicap eller funktionsnedsættelser samt medicinske behov (f.eks. nærhed til behandling af kroniske sygdomme). Målet er at fremme tilpasning, sikkerhed og kontinuitet i plejen.

6.2.1. Bolig, sundhed og uddannelse

Principperne for **barnets tarv** og for familieenheden bør være vejledende for **indkvarteringsordningen** for børn ⁽¹⁸⁵⁾. Når det er i barnets bedste interesse, og barnet giver sit samtykke, bør barnet indkvarteres sammen med sine forældre, den voksne, der har ansvaret for barnet, eller sine ugifte mindreårige søskende ⁽¹⁸⁶⁾.

Faciliteterne bør være tilpasset børnenes behov og understøtte både den fysiske og den følelsesmæssige omsorg. Børn bør have adgang til **udendørsaktiviteter** og **alderssvarende** fritids-, lege- og rekreative aktiviteter ⁽¹⁸⁷⁾. Når børn indkvarteres i blandede centre sammen med voksne, er der behov for yderligere sikkerhedsforanstaltninger, herunder sikre områder og passende sanitære forhold for at beskytte børn og mødre ⁽¹⁸⁸⁾.

Børn skal modtage samme type sundhedspleje som landets egne børn ⁽¹⁸⁹⁾. For børn, der har været udsat for misbrug, omsorgssvigt, udnyttelse, tortur eller væbnet konflikt, skal medlemsstaterne sikre rettidig adgang til rehabiliteringstjenester, passende psykiatrisk behandling og kvalificeret rådgivning. Dette forudsætter, at der er adgang til fagfolk med den rette specialisering, så støtten bliver effektiv og skræddersyet ⁽¹⁹⁰⁾.

Børns sundhed og trivsel er et flerdimensionalt fænomen og bør forstås holistisk, herunder i forhold til følelsesmæssig trivsel, social deltagelse og tilhørsforhold samt udvikling af færdigheder og funktionsevne. Dette understreger betydningen af uddannelse, samvær med jævnaldrende og børnevenlige omgivelser ⁽¹⁹¹⁾.

Direktivet om modtagelsesforhold (2024) fremhæver også **barnets ret til uddannelse**. Undervisningen for børn i modtagelsessystemet bør være:

- ydet på samme vilkår som for medlemsstaternes egne statsborgere
- integreret i den ordning, der gælder for medlemsstaternes egne statsborgere
- af samme kvalitet som den, der ydes til medlemsstatens egne statsborgere
- løbende (indtil en udsendelsesforanstaltning er gennemført, hvis det er relevant) ⁽¹⁹²⁾.

Børns adgang til uddannelse skal være i overensstemmelse med bestemmelserne nedenfor.

⁽¹⁸⁵⁾ Betragtning 35 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁸⁶⁾ Artikel 7, stk. 3, artikel 14 og artikel 26, stk. 5, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁸⁷⁾ Artikel 26, stk. 3, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁸⁸⁾ Betragtning 41 og artikel 20, stk. 5, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁸⁹⁾ Artikel 22, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁹⁰⁾ Artikel 26, stk. 4, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁹¹⁾ Se afsnittet om uledsagede børn i EUAA, [Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection: Part II](#), 2024, se fodnote 84.

⁽¹⁹²⁾ Betragtning 48 og artikel 16, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

- Gives hurtigst muligt og senest to måneder efter datoen for indgivelsen af ansøgningen om international beskyttelse.
- Tilbydes inden for det almene uddannelsessystem. Som en midlertidig foranstaltning og i en periode på højst én måned kan medlemsstaterne tilbyde uddannelse uden for det almindelige uddannelsessystem, hvis adgang til det almindelige uddannelsessystem ikke umiddelbart er mulig på grund af de særlige omstændigheder i medlemsstaten eller barnets særlige situation ⁽¹⁹³⁾.
- Tilbyde forberedende undervisning, herunder sprogundervisning, hvor det er nødvendigt for at lette børns adgang til og deltagelse i det almene uddannelsessystem ⁽¹⁹⁴⁾.
- Inkludere adgang til skolematerialer ⁽¹⁹⁵⁾.

6.3. Yderligere sikkerhedsforanstaltninger for uledsagede børn ved modtagelse

Barnets tarv på EU's område er garanteret af myndighederne og støttes af en værge, der repræsenterer og bistår barnet og – hvor det er relevant – også kan handle på dets vegne ⁽¹⁹⁶⁾.

I overensstemmelse med andre instrumenter i pagten ⁽¹⁹⁷⁾ fastsætter direktivet om modtagelsesforhold (2024), at når et uledsaget barn ansøger om international beskyttelse, anmodes medlemsstaterne om at udpege en egnet person til midlertidigt at fungere som repræsentant for den mindreårige ⁽¹⁹⁸⁾, indtil værgen er udpeget. Denne person kan være ansat ved et indkvarteringscenter, en børneinstitution, sociale tjenester eller en anden relevant organisation, der er udpeget til at varetage en repræsentants opgaver ⁽¹⁹⁹⁾, forudsat at vedkommende opfylder de krav, der er beskrevet nedenfor.

Barnet skal også informeres om, at en sådan person er blevet udpeget, og den person, der er egnet til midlertidigt at fungere som repræsentant, skal underrettes om relevante kendsgerninger vedrørende barnet ⁽²⁰⁰⁾.

Der skal udpeges en værge inden for 15 arbejdsdage, dog med mulighed for en udsættelse på 10 dage under særlige omstændigheder ⁽²⁰¹⁾. Den person, der er egnet til midlertidigt at fungere som repræsentant og værgen kan være den samme person ⁽²⁰²⁾.

⁽¹⁹³⁾ Artikel 16, stk. 2 og 3, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁹⁴⁾ Artikel 16, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁹⁵⁾ Artikel 26, stk. 3, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁹⁶⁾ Betragtning 43 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁹⁷⁾ Artikel 23, stk. 2, i forordningen om asylproceduren.

⁽¹⁹⁸⁾ Artikel 27, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽¹⁹⁹⁾ Betragtning 45 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²⁰⁰⁾ Artikel 27, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²⁰¹⁾ Artikel 27, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²⁰²⁾ Betragtning 25 i screeningforordningen.

Den egnede person til midlertidigt at fungere som repræsentant skal overholde de samme kriterier og betingelser, der er fastsat i direktivet om modtagelsesforhold (2024) for den faste værge, nemlig:

- være en fysisk person, uanset om en organisation måtte være blevet formelt udpeget ⁽²⁰³⁾
- ikke have en straffeattest, der viser, at de har begået børnerelaterede forbrydelser eller lovovertrædelser, der giver anledning til alvorlig tvivl om deres evne til at påtage sig et ansvarsfuldt hverv i forhold til mindreårige ⁽²⁰⁴⁾
- have de nødvendige færdigheder og den nødvendige ekspertise – herunder med hensyn til behandlingen af mindreårige og deres særlige behov – til at repræsentere, bistå og handle på vegne af et uledsaget barn med henblik på at beskytte barnets tarv og generelle trivsel ⁽²⁰⁵⁾
- modtage relevant grund- og videreuddannelse om mindreåriges rettigheder og behov, herunder dem, der vedrører eventuelle gældende standarder for beskyttelse af børn ⁽²⁰⁶⁾
- kunne udføre deres opgaver effektivt ⁽²⁰⁷⁾, hvilket forudsætter, at de tildeles et rimeligt og begrænset antal uledsagede børn (op til 30 under normale omstændigheder ⁽²⁰⁸⁾, udvidet til 50 i tilfælde af et uforholdsmæssigt stort antal ansøgninger fra uledsagede børn ⁽²⁰⁹⁾)
- overholde fortrolighedsreglerne ⁽²¹⁰⁾
- ikke have interessekonflikt med det anbragte barns interesser ⁽²¹¹⁾.

Ved at støtte, repræsentere og handle på vegne af barnet og i overensstemmelse med national ret sikrer værgen (eller den person, der er egnet til midlertidigt at fungere som repræsentant), at barnet kan nyde godt af de rettigheder, det er berettiget til, hvilket følgelig sikrer barnets tarv ⁽²¹²⁾.

Værge (eller en anden person, der midlertidigt kan fungere som repræsentant) skal desuden ⁽²¹³⁾:

⁽²⁰³⁾ Artikel 27, stk. 3 og 7, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²⁰⁴⁾ Artikel 26, stk. 6, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²⁰⁵⁾ Artikel 2, stk. 13, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²⁰⁶⁾ Artikel 26, stk. 6, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²⁰⁷⁾ Se også Europarådet, *Recommendation CM/Rec(2019)11 of the Committee of Ministers to member States on effective guardianship for unaccompanied and separated children in the context of migration*, 2019, <https://rm.coe.int/0900001680993db7>, hvori det understreges, at værger bør tildeles et håndterbart antal sager for effektivt at beskytte barnets tarv.

⁽²⁰⁸⁾ Artikel 27, stk. 7, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²⁰⁹⁾ Artikel 27, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹⁰⁾ Artikel 26, stk. 6, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹¹⁾ Artikel 27, stk. 2 og 6, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹²⁾ Betragtning 43 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹³⁾ Yderligere oplysninger findes i den kommende ajourførte udgave af FRA's *Guardianship Handbook* (den nuværende udgave er tilgængelig på <https://fra.europa.eu/en/publication/2018/guardianship-systems-children-deprived-parental-care-european-union-summary>).

- være til stede, når barnet modtager oplysninger (senest 3 dage efter ansøgningens fremsættelse) om modtagelsesforholdene, organisationer/grupper, der yder juridisk bistand og repræsentation, samt organisationer, der kan hjælpe eller informere barnet om de tilgængelige modtagelsesforhold, herunder sundhedspleje ⁽²¹⁴⁾, for derved at kunne forklare de givne oplysninger for den uledsagede mindreårige ⁽²¹⁵⁾
- samarbejde med de kompetente myndigheder for at sikre den uledsagede mindreårige øjeblikkelig adgang til passende materielle modtagelsesforhold og sundhedspleje ⁽²¹⁶⁾
- bidrage til at identificere barnets særlige modtagelsesbehov i forbindelse med den individuelle vurdering, som medlemsstaten foretager af de særlige behov ⁽²¹⁷⁾.

Desuden fremgår det af direktivet om modtagelsesforhold (2024), at der skal tages hensyn til det uledsagede barns tarv under anbringelsen af barnet ⁽²¹⁸⁾. En uledsaget mindreårig kan indkvarteres hos en voksen slægtning, hos en plejefamilie, i indkvarteringscentre, der er specialiseret i børneydelser, eller i andre indkvarteringsfaciliteter, der er tilpasset barnets behov. Der kan forekomme undtagelsestilfælde, hvor uledsagede børn over 16 år anbringes i indkvarteringscentre for voksne ⁽²¹⁹⁾. I betragtning af de store risici, der er forbundet med at anbringe børn i institutioner for voksne, skal myndighederne, hvis en sådan afgørelse træffes, foretage en grundig vurdering, inden anbringelsen gennemføres, og konkludere, at det rent faktisk ikke vil påvirke barnets trivsel negativt og at det er i barnets tarv.

Flytninger bør begrænses så meget som muligt ⁽²²⁰⁾ i overensstemmelse med principperne om stabilitet og kontinuitet i plejen ⁽²²¹⁾. Værger bør inddrages i alle afgørelser om fordeling og omfordeling, herunder afgørelser om at holde søskende sammen, når dette er i barnets bedste interesse. Værger er underlagt tilsyn og regelmæssige kontroller ⁽²²²⁾, og børn har ret til at indgive klager, hvis de ikke bliver repræsenteret på tilfredsstillende vis ⁽²²³⁾. Skift af værger bør holdes på et minimum, men skal finde sted, når det er nødvendigt, især hvis opgaverne ikke udføres korrekt ⁽²²⁴⁾.

Eksempler – Anvendelse af barnets tarv ved modtagelse

Eksempel 1 – Alternative undervisningsordninger, indtil der opnås adgang til den almindelige skoleundervisning

Et 13-årigt barn, der bor i en modtagefacilitet, kan ikke straks tilmelde sig det almindelige uddannelsessystem på grund af betydelige mangler i skolegangen og begrænset kendskab til værtslandets sprog.

⁽²¹⁴⁾ Artikel 5, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹⁵⁾ Betragtning 43 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹⁶⁾ Betragtning 43 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹⁷⁾ Artikel 25, stk. 1, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹⁸⁾ Betragtning 35 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²¹⁹⁾ Artikel 27, stk. 9, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²²⁰⁾ Artikel 27, stk. 9, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²²¹⁾ Artikel 26, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²²²⁾ Artikel 27, stk. 8, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²²³⁾ Artikel 27, stk. 8, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²²⁴⁾ Artikel 27, stk. 6, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

- Modtagelses- og uddannelsesmyndighederne vurderer barnets uddannelsesmæssige baggrund og læringsbehov.
- Der indføres midlertidige alternative uddannelsesordninger, herunder forberedelseskurser og sprogstøtte i en periode på højst en måned.
- Hvor det er relevant, tilbydes der intensivundervisning eller overgangsforløb for at udfylde huller i barnets uddannelse, og disse kan fortsætte ud over den indledende periode på en måned. Under alle omstændigheder sikres tilmelding til det almindelige uddannelsessystem senest en måned efter ankomsten, sideløbende med de fortsatte støtteforanstaltninger. Barnet får stillet undervisningsmateriale til rådighed og får hjælp til at deltage i pædagogiske aktiviteter, der passer til dets alder.
- Fremskridtene overvåges regelmæssigt med henblik på at omstille barnet til det almindelige uddannelsessystem så hurtigt som muligt.

Anvendelse af barnets tarv: for at sikre kontinuitet i læringen, støtte barnets kognitive og sociale udvikling og forebygge langvarig udelukkelse fra uddannelsessystemet, samtidig med at der skabes betingelser for en rettidig integration i det almene uddannelsessystem.

Eksempel 2 – Værgens inddragelse i forbindelse med ændringen af barnets indkvartering

Et 16-årigt uledsaget barn har boet på en modtagefacilitet i flere måneder. Myndighederne overvejer at flytte barnet til et andet center på grund af pladsmangel.

- Inden der træffes en afgørelse, indhentes der råd fra værger, som inddrages i vurderingen.
- Barnets synspunkter indhentes på en alderssvarende måde og tillægges behørig vægt.
- Den potentielle indvirkning af flytningen på barnets trivsel, uddannelse, sundhedspleje og eksisterende støttenetværk vurderes.
- Det konstateres, at barnet går i skole og modtager psykosocial støtte i nærheden af den nuværende institution.
- Myndighederne konkluderer, at en flytning vil forstyrre barnets tryghed og kontinuiteten i omsorgen.
- Barnet forbliver i den nuværende anbringelse, og der undersøges alternative løsninger med hensyn til plejekapacitet.

Anvendelse af barnets tarv: ved at prioritere stabilitet, kontinuitet i omsorgen og følelsesmæssig trivsel højere end administrative hensyn, således at afgørelser, der vedrører modtagelsesforholdene, understøtter barnets langsigtede udvikling.

I sin meddelelse om beskyttelse af migrantbørn ⁽²²⁵⁾ opfordrer Kommissionen også medlemsstaterne til at:

- sørge for, at det enkelte barns køns- og aldersrelaterede sårbarheder og behov vurderes ved ankomsten og tages i betragtning i alle efterfølgende procedurer
- sørge for, at alle børn har rettidig adgang til sundhedspleje (herunder forebyggende pleje) og psykosocial støtte samt til inkluderende formel uddannelse, uanset barnets og/eller dets forældres status
- sørge for, at der tilbydes en række alternative plejemuligheder til uledsagede børn, herunder familiebaseret pleje
- integrere politikker til beskyttelse af børn i alle modtagefaciliteter, der huser børn, herunder ved at udpege en person, der er ansvarlig for beskyttelse af børn
- sikre og overvåge, at der findes et brugbart udvalg af alternativer til administrativ frihedsberøvelse af migrantbørn, og at disse er tilgængelige
- sikre, at der findes et passende og effektivt overvågningssystem i forbindelse med modtagelse af migrantbørn.

EUAA, Operational Standards and Indicators on Reception including Vulnerability-related Aspects, marts 2026, <https://www.euaa.europa.eu/publications/operational-standards-indicators-reception-including-vulnerability-aspects>.

6.4. Frihedsberøvelse og alternativer til frihedsberøvelse

Ifølge EUAA's asylrapport fra 2025 ⁽²²⁶⁾ er frihedsberøvelse af børn fortsat et alvorligt problem i EU+-landene. EU-lovgivningen fastslår klart, at **børn som hovedregel ikke må frihedsberøves** ⁽²²⁷⁾. Frihedsberøvelse af børn er kun tilladt, når det vurderes at være i barnets tarv, og som en **sidste udvej** under ekstraordinære omstændigheder i det kortest mulige tidsrum, og når andre mindre indgribende tvangsforanstaltninger ikke kan anvendes effektivt ⁽²²⁸⁾.

⁽²²⁵⁾ Europa-Kommissionen, "[Beskyttelse af migrantbørn](#)", se fodnote 5.

⁽²²⁶⁾ EUAA, *Asylrapport 2025: Resumé*, juni 2025, <https://www.euaa.europa.eu/publications/asylum-report-2025-executive-summary>.

⁽²²⁷⁾ Der er bred international enighed (f.eks. FN's Komité for Barnets Rettigheder, FN's komité for beskyttelse af vandrende arbejdstageres og deres familiemedlemmers rettigheder og FN's Særlige Arbejdsgruppe for Vilkårlig Tilbageholdelse og Fængsling) om, at børn ikke bør frihedsberøves i forbindelse med migration, uanset deres egen eller deres forældres juridiske/migrationsmæssige status, og at frihedsberøvelse aldrig er i barnets tarv. De skadelige virkninger af frihedsberøvelse på børn er veldokumenterede og ubestridelige. Uanset hvor længe og under hvilke forhold et barn frihedsberøves, kan frihedsberøvelse have en dybtgående og negativ indvirkning på barnets sundhed og udvikling.

⁽²²⁸⁾ Betragtning 40 og artikel 13, stk. 2, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

Derudover fremhæver direktivet om modtagelsesforhold (2024) behovet for, at medlemsstaterne tager hensyn til vejledningen fra FN's Komité for Barnets Rettigheder, når de håndterer situationer, der involverer børn ⁽²²⁹⁾. De retlige rammer understreger, at børn altid skal anbringes i **egnede og børnevenlige miljøer**, helst gennem **ordninger uden frihedsberøvelse og med udgangspunkt i lokalsamfundet**. Medlemsstaterne skal sikre, at der findes et **udvalg af effektive og tilgængelige alternativer til frihedsberøvelse**, som er tilgængelige for børn, herunder uledsagede børn og familier med børn ⁽²³⁰⁾.

Hvis der skal anvendes frihedsberøvelse, **er den foretrukne tilgang at indkvartere familien sammen**, samtidig med at det sikres, at alle de garantier, der er fastsat i direktivet om modtagelsesforhold (2024), overholdes fuldt ud for både barnet og dets familiemedlem.

Når fælles indkvartering ikke er mulig, og der ikke kan anvendes alternativer til frihedsberøvelse for familien, **skal der sikres regelmæssig og meningsfuld kontakt mellem det frihedsberøvede familiemedlem og barnet**, herunder gennem regelmæssige besøg uden for frihedsberøvelsesinstitutioner.

Enhver frihedsberøvelse, der vedrører børn, uanset om det sker gennem fælles indkvartering eller på anden måde, skal **kun anvendes som en sidste udvej, i den kortest mulige periode** og under streng overholdelse af **barnets tarv**.

Hvis der anvendes frihedsberøvelse, skal uledsagede børn indkvarteres i faciliteter, der er specielt indrettet til børn, adskilt fra voksne og bemandet med kvalificeret personale, der er i stand til at beskytte børns rettigheder og imødekomme deres særlige behov ⁽²³¹⁾. Alle de garantier, der gælder for frihedsberøvede ansøgere og børn, gælder ligeledes for uledsagede børn ⁽²³²⁾.

Hvis disse sikkerhedsforanstaltninger ikke kan sikres under frihedsberøvelsen, bør børnene ikke frihedsberøves, eller de bør **straks løslades** og anbringes i ordentlig indkvartering.

Betydningen af vurderingen af barnets tarv – nødvendighed og proportionalitet

Enhver afgørelse om frihedsberøvelse af et barn skal være baseret på en individuel vurdering af barnets tarv. Vurderingen af barnets tarv erstatter ikke de juridiske kriterier om nødvendighed og proportionalitet, men understøtter og supplerer dem og sikrer dermed, at barnets velfærd er et primært hensyn, når det skal afgøres, om frihedsberøvelsen er lovlig og berettiget i det enkelte tilfælde.

⁽²²⁹⁾ I betragtning 40 i direktivet om modtagelsesforhold (2024) hedder det: "I den forbindelse skal medlemsstaterne tage hensyn til New York-erklæringen om flygtninge og migranter af 19. september 2016, de relevante retningslinjer fra De Forenede Nationers traktatorgan for så vidt angår De Forenede Nationers konvention fra 1989 om barnets rettigheder og relevant retspraksis."

⁽²³⁰⁾ Betragtning 40 i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²³¹⁾ Artikel 13, stk. 3, i direktivet om modtagelsesforhold (2024).

⁽²³²⁾ Artikel 12 og artikel 13 i direktivet om modtagelsesforhold (2024), nemlig: kortest mulig opholdsperiode, ingen fængselsfaciliteter, adgang til frisk luft, særlig opmærksomhed på deres fysiske og psykiske sundhed, ret til uddannelse, alderssvarende fritidsaktiviteter, adskillelse af mænd og kvinder, mulighed for at mødes med repræsentanter for UNHCR, familiemedlemmer, juridiske rådgivere og NGO'er under overholdelse af privatlivets fred samt effektiv adgang til retsmidler.

Nødvendighedstesten kræver, at myndighederne vurderer, om frihedsberøvelse er absolut nødvendig, og om de tilsigtede mål ikke kan nås ved hjælp af mindre restriktive foranstaltninger. Myndighederne skal fastslå, at der ikke findes nogen brugbare alternativer – såsom indkvartering i lokalsamfundet eller andre løsninger uden frihedsberøvelse.

Proportionalitetstesten kræver en vurdering af, om den skade, der forårsages af frihedsberøvelse, opvejer eventuelle fordele. Dette omfatter en vurdering af de sandsynlige konsekvenser, som frihedsberøvelsen vil have for barnets fysiske helbred, psykiske velbefindende, følelsesmæssige udvikling og generelle velfærd. Hvis de samme mål kan nås ved hjælp af mindre skadelige midler, kan frihedsberøvelse ikke betragtes som en forholdsmæssig foranstaltning og bør undgås.

EUAA, Retningslinjer vedrørende alternativer til frihedsberøvelse, 2024 <https://www.euaa.europa.eu/publications/guidelines-alternatives-detention>

Vejledningen indeholder retningslinjer for definition, fastlæggelse, afgørelse, gennemførelse, prøvelse og ophør af alternativer til frihedsberøvelse med specifikke overvejelser vedrørende deres anvendelighed i forbindelse med en **grænseprocedure**.

Bestemmelserne om fordeling af ansøgere til et geografisk område og begrænsninger af den frie bevægelighed er fastsat i artikel 8 og 9 i direktivet om modtagelsesforhold (2024). Disse bestemmelser er **ikke** direkte knyttet til frihedsberøvelse. De beskriver snarere en metode, hvorigennem medlemsstaterne forvalter deres modtagelsessystemer. Selv om der i praksis kan være en vis overlapning mellem alternativer til frihedsberøvelse og begrænsninger af den frie bevægelighed i henhold til artikel 9 i direktivet om modtagelsesforhold (2024), er det vigtigste kriterium, der skal tages i betragtning, at **alternativer til frihedsberøvelse kun gælder, hvis der er en legitim grund til frihedsberøvelse** (se retningslinje 1).

Begrænsninger af den frie bevægelighed i henhold til artikel 9 i direktivet om modtagelsesforhold (2024) er **autonome foranstaltninger** og ikke et alternativ til frihedsberøvelse. Selv om der ikke er behov for en frihedsberøvelsesgrund, kræves der stadig en **individuel afgørelse** ved anvendelse af begrænsninger af den frie bevægelighed.

Ting at huske på

Før myndighederne beslutter at frihedsberøve et barn, **skal** de altid følge en struktureret og rettighedsbaseret vurderingsproces, der gennemfører trinnene nedenfor.

- **Kontroller, om der foreligger lovlige grunde til frihedsberøvelse** ⁽²³³⁾, i overensstemmelse med gældende retlige standarder.

⁽²³³⁾ For børn kan der anvendes frihedsberøvelse: a) i tilfælde af ledsagede mindreårige, hvor den mindreåriges forælder eller primære omsorgsperson frihedsberøves, eller b) i tilfælde af uledsagede mindreårige, hvor frihedsberøvelse beskytter den mindreårige (artikel 13 i direktivet om modtagelsesforhold (2024)).

- **Vurder først alle alternativer til frihedsberøvelse** (f.eks. anbringelser i lokalsamfundet, familiesammenføring, plejefamilier, udpegede modtagelsescentre). Hvis der findes brugbare alternativer, bør frihedsberøvelse **ikke** anvendes.
- Sørg for, at frihedsberøvelse kun anvendes som **en sidste udvej**. **Vurder, om frihedsberøvelse rent faktisk er nødvendig**, eller om der kan anvendes mindre indgribende alternativer (f.eks. anbringelse i lokalsamfundet, plejefamilieophold, værgemål), og om frihedsberøvelse vil medføre skade, der opvejer de tilsigtede fordele. Når der anvendes alternative foranstaltninger, skal disse ligeledes være nødvendige og rimelige og tage højde for de samlede foranstaltningers indvirkning på barnet.
- I tilfælde, hvor der anvendes frihedsberøvelse, skal det være **strengt nødvendigt, stå i rimeligt forhold til formålet** og vare så kort tid som muligt, samtidig med at barnets trivsel sikres.
- **Identificer risici** såsom menneskehandel, vold, udnyttelse, handicap, alvorlige psykiske problemer og selvskade, som vil kræve ekstra opmærksomhed og støtte.
- **Identificer helbredsmæssige lidelser, psykiske problemer**, traumerelateret overlast, og sørg for adgang til psykisk sundhedspleje, traumestøtte og lægehjælp.
- **Vurder typen af indkvartering**, overbelægning, hygiejne, tilgængelighed samt om faciliteten er tilpasset børn, adskilt fra voksne og opdelt efter køn, og om der er uddannet personale til stede.
- **Sørg for, at barnet har en værge**, en juridisk repræsentant og **adgang til oplysninger** om dets rettigheder.
- **Vurder regelmæssigt, om det er nødvendigt at fortsætte frihedsberøvelsen eller alternativet til frihedsberøvelse**, og dokumenter konsekvenserne heraf. Fortsæt evalueringen af anvendelsen af **mulige alternativer til frihedsberøvelse**. Især når der konstateres sårbarhed eller andre specifikke behov, f.eks. risiko for menneskehandel, medicinske behov eller psykiske problemer, skal anbringelsesbehovene **tilpasses** i overensstemmelse hermed, og ansøgeren skal anbringes i passende indkvartering.
- Sørg for, at barnet **er klar over sin ret til at gøre indsigelse mod frihedsberøvelse samt kender til alternativer til frihedsberøvelse**.
- Sørg for **retligt tilsyn og adgang til gratis juridisk bistand og repræsentation** for barnet.
- Yd **løbende psykologisk og medicinsk støtte** for at afbøde skader.
- Sørg for **adgang til uddannelse, sundhedspleje og fritidsaktiviteter** inden for institutionen.
- Så snart **grundene til frihedsberøvelse ikke længere er til stede – løslad staks barnet til et sikkert, ikke-frihedsberøvende miljø**. I tilfælde af et **alternativ til frihedsberøvelse** – vurder, hvad der er i barnets tarv, og om der er behov for en ændring af boligmiljøet.

- Overvåg barnets **trivsel efter frihedsberøvelse/alternativ til frihedsberøvelse** for at afbøde langtidsskade.
- Yd **psykosocial støtte og reintegrationstjenester** efter løsladelsen, hvor det er relevant. **Ajourfør [formularen for vurdering af barnets tarv](#)** efterhånden som forholdene ændrer sig.

Bilag

Bilag I – Den personlige asylsamtale med et barn

Sådan gennemfører du en personlig samtale med udgangspunkt i barnets tarv ⁽²³⁴⁾

Forberedelse til samtalen: Forberedelsen er afgørende for at sikre, at asylsamtalen foregår på en åben og respektfuld måde og i overensstemmelse med barnets tarv. I overensstemmelse med oplysningsforpligtelserne i henhold til forordningen om asylproceduren skal børn på en måde, de kan forstå, informeres om formålet med den personlige samtale, de forskellige trin i forløbet og de tilstedeværende personers roller. Værger og, hvor det er relevant, juridiske rådgivere og advokater spiller en vigtig rolle i at informere og forberede barnet til samtalen, bl.a. ved at forklare forløbet, barnets rettigheder og pligter samt hvad barnet kan forvente under samtalen, ved hjælp af et sprog, der er alderssvarende og kulturelt følsomt. Oplysningerne kan, hvor det er relevant, formidles gennem orienteringer forud for samtalen, informationsmøder i grupper eller juridiske rådgivningsmøder. Som god praksis bør den besluttende myndighed, inden den personlige samtale påbegyndes, sikre sig, at barnet er blevet behørigt informeret og har forstået formålet med samtalen samt sine rettigheder og forpligtelser. Disse oplysninger kan gives inden samtalen eller i starten af selve den personlige samtale. Forældrene bør inddrages gennem hele forløbet for at støtte barnet, fremme en effektiv deltagelse og sikre, at barnets rettigheder og tarv tilgodeses.

Skabelse af et trygt og støttende miljø: Det fysiske og følelsesmæssige miljø under samtalen kan have stor indflydelse på barnets evne til at deltage aktivt. Samtalerne bør finde sted i et ikke-truende, børnevenligt miljø ⁽²³⁵⁾, der er indrettet med henblik på at mindske angst og skabe en følelse af tryghed. Der bør regelmæssigt indlægges pauser for at imødekomme barnets følelsesmæssige og fysiske behov, så man sikrer, at samtalens varighed ikke bliver for overvældende for barnet.

Tilpasning af kommunikationen: Effektiv kommunikation er afgørende for et børnesensitivt samtaleforløb. Myndighederne skal anvende et enkelt, klart sprog, så man undgår juridisk fagsprog eller kompleks terminologi. Alternative udtryksformer, såsom tegninger eller historiefortælling, kan hjælpe yngre børn med at sætte ord på deres oplevelser på en mere behagelig måde. Tolke skal være uddannet i børnevenlig kommunikation og kulturel forståelse for effektivt at kunne overvinde sprogbarrierer. Det er afgørende for at sikre barnets rettigheder, at barnet forstår spørgsmålene og føler sig hørt.

⁽²³⁴⁾ Yderligere oplysninger findes i UNHCR, *Technical Guide: Child Friendly procedures*, 2021 <https://www.refworld.org/policy/opguidance/unhcr/2021/en/124121>, navnlig kapitel 3.

⁽²³⁵⁾ Yderligere oplysninger findes i kapitel 7 i IOM, *Working with migrant children at the borders of the European union, Iceland, Norway, Switzerland and the United Kingdom – A toolkit for front-line workers*, 2023, <https://eca.iom.int/sites/g/files/tmzbdl666/files/documents/2023-11/pub2022-040-el-working-with-migrant-children.pdf>.

Håndtering af følelsesmæssige og psykologiske behov: Børnene kan have været udsat for traumer eller traumatiske oplevelser, der påvirker deres evne til at huske oplysninger på en sammenhængende måde. Interviewere bør være opmærksomme på, hvordan traumer påvirker hukommelsen og kommunikationen, og anvende en støttende tilgang for at undgå re-traumatisering. Kontakt til psykologer eller eksperter i børnebeskyttelse kan give yderligere indsigt i barnets behov og følelsesmæssige tilstand, hvilket sikrer, at samtaleprocessen fremmer barnets generelle trivsel.

Bilag II – Sikkerhedsforanstaltninger og ansvarlighed

Sikkerhedsforanstaltninger og ansvarlighedsmekanismer er afgørende for at sikre retfærdighed, gennemsigtighed og effektivitet i asyl- og modtagelsessystemerne. De beskytter enkeltpersoners rettigheder, navnlig sårbare gruppers, såsom børns, og fremmer samtidig tilliden til processerne. Klare standarder, uafhængigt tilsyn og regelmæssig overvågning bidrager til at forhindre misbrug, sikre ensartethed og bevare integriteten i de afgørelser, der påvirker folks liv. En gennemsigtig beslutningsproces, understøttet af klar dokumentation og mekanismer til kontrol, sikrer, at handlingerne er konsekvente og etiske.

Uafhængigt tilsyn og overvågning bidrager til at opretholde overholdelsen af retlige standarder, mens børneorienterede tilgange sikrer, at barnets tarv prioriteres.

Derudover giver lettilgængelige mekanismer for feedback og klageadgang den enkelte mulighed for at anfægte afgørelser og bevare tilliden til systemet.

En løbende indsats for at styrke fagfolks kompetencer bidrager yderligere til at sikre overholdelsen af sikkerhedsforanstaltninger og ansvarlighedstiltag.

Tabel 1: Oversigt over de vigtigste roller og centrale tiltag til styrkelse af ansvarligheden

Aktør	Rolle	Nøgletiltag
Besluttende myndigheder	Behandle en ansøgning om international beskyttelse. Træffe afgørelse om barnets ansøgning om international beskyttelse.	Sørge for, at asylprocedurerne er børnevenlige. Sørge for, at barnets tarv prioriteres under registrering, samtaler og beslutningstagning; gennemføre børnesensitive samtaler; samarbejde med værger, børnebeskyttelsestjenesterne og barnet selv; basere sig på dokumentation, der tager højde for barnets behov og sårbarheder. Anvende en holistisk tilgang ved vurderingen af bevismateriale; sørge for, at barnets tarv er det primære hensyn i alle afgørelser; udsende rettidige, skriftlige meddelelser, der er alderssvarende og tilpasset barnets modenhedsniveau; bruge børnevenlige formater, når afgørelser formidles; samarbejde med relevante myndigheder for at inddrage tværfaglige perspektiver. Samarbejde proaktivt med andre myndigheder for at inddrage tværfaglige perspektiver.

Aktør	Rolle	Nøgletiltag
Børnebeskyttelsestjenester eller sociale tjenester	Vurdere og imødekomme barnets behov, herunder forebyggelse af risici og situationer, der kan føre til misbrug, udnyttelse eller omsorgssvigt.	Yde øjeblikkelig støtte, sørge for sikre boliger, imødekomme børns behov og koordinere en integreret tilgang til beskyttelse af børn ⁽²³⁶⁾ . Foretage regelmæssige sagsgennemgange og opfølgning på individuelle sagsplaner.
Værge/person, der er egnet til midlertidigt at fungere som repræsentant	Støtte og slå til lyd for uledsagede børn; sørge for, at deres rettigheder beskyttes.	Støtte barnet under asylsagen; sørge for, at der tages hensyn til barnets synspunkter og modenhed. Beskytte barnets tarv. Deltage i uddannelsesprogrammer for værger ⁽²³⁷⁾ .
Juridiske rådgivere/advokater	Hjælpe børn med at finde vej gennem asylprocessen.	Yde juridisk rådgivning, bistand og repræsentation. Give løbende juridisk bistand til barnet og værger i forbindelse med klagesager, og følge op på eventuelle mangler i forbindelse med barnets beskyttelse eller omsorg. Sørge for, at barnets rettigheder beskyttes, at dets stemme bliver hørt, og at dets sag fremlægges på en effektiv måde. Yde gratis juridisk bistand. Samarbejde med forældrene for at sikre, at afgørelserne tager hensyn til barnets tarv; stille børnespecifik ekspertise til rådighed i alle faser af forløbet.

⁽²³⁶⁾ Se [Kommissionens henstilling \(EU\) 2024/1238](#) om udvikling og styrkelse af integrerede børnebeskyttelsessystemer, der er i barnets tarv, se fodnote 6.

⁽²³⁷⁾ Yderligere oplysninger om øget ansvarlighed findes i European Guardian Network, *7 Standards of Guardianship*, <https://www.egnetwork.eu/wp-content/uploads/2022/12/7-standards-of-guardianship-Infographic.pdf>.

Aktør	Rolle	Nøgletiltag
Juridisk rådgiver	Yde vejledning og støtte til børn, så de kan forstå asylproceduren og modtagelsesforløbet, herunder deres rettigheder, forpligtelser og mulige udfald, for at give dem mulighed for at deltage og træffe afgørelser på et informeret grundlag.	Give barnet klare og alderssvarende oplysninger om asylproceduren, herunder barnets rettigheder i forbindelse hermed, de forskellige faser i proceduren og konsekvenserne af de forskellige afgørelser. Støtte barnet og værgeren gennem de forskellige trin i asylproceduren. Sørge for, at barnets samtykke foreligger som krævet. Tilbyde gratis juridisk rådgivning, enten individuelt eller i grupper. Samarbejde med værger, børnebeskyttelsestjenester og andre tjenesteudbydere.
Sundhedsudbydere	Imødekomme børns behov på det fysiske og psykiske sundhedsområde.	Sørge for omfattende sundhedspleje, herunder støtte til mental sundhed og traumebehandling. Gennemføre lægelige undersøgelser til støtte for asylansøgninger; sørge for adgang til vaccinationer og specialiserede behandlinger. Etablere partnerskaber med lokale sundhedstjenesteudbydere.
Myndigheder med ansvar for uddannelse	Sørge for at fremme barnets uddannelse, udvikling og integration.	Sørge for at sikre adgang til inkluderende undervisning; tilbyde sprogstøtte, psykosocial bistand og skræddersyede læringsplaner; afhjælpe mangler i den tidligere skolegang.
Modtagende myndigheder	Yde daglig støtte, herunder bolig og andre materielle og ikke-materielle behov, med de nødvendige sikkerhedsforanstaltninger på plads.	Hjælpe med bolig-, materiel- og integrationsprogrammer. Koordinere tilvejebringelsen af ikke-materielle modtagelsesforhold gennem støttetjenesten, yd specialiseret støtte til uledsagede børn med henblik på at sikre deres overgang til stabile levevilkår; deltage i tværfaglige vurderinger.
Internationale organisationer og civilsamfundet	Sørge for at fremme og beskytte børns rettigheder i asylprocessen.	Yde teknisk støtte til medlemsstaterne; overvåge overholdelsen af internationale standarder og EU-standarder. Tilbyde juridisk rådgivning, kompetenceudvikling og oplysningsprogrammer til børn og deres værger; sørge for at sikre adgang til specialiserede ressourcer.

Aktør	Rolle	Nøgletiltag
Anklagemyndigheder	Sikre barnets sikkerhed.	I nogle EU+-lande er det anklagemyndighederne, der fører tilsyn med udpegningen af værgere. Anklagemyndigheden spiller også en vigtig rolle i efterforskningen af forbrydelser mod eller med indvirkning på børn, herunder ansøgere om international beskyttelse. Deres primære ansvar er at sikre, at afgørelser, der berører børn, træffes i overensstemmelse med barnets tarv.
Politi	Sørge for barnets sikkerhed under hensyntagen til de ankomne personers alder, køn og mangfoldighed. Give oplysninger om adgangen til proceduren og henvise dem, der giver udtryk for, at de ønsker at søge asyl.	Sørge for, at barnets tarv overvejes under alle fire kontroller: sikkerheds-, identitets-, sundheds- og sårbarhedskontrol. Henvise barnet til øjeblikkelig hjælp og sørge for, at der er kvalificeret personale med erfaring inden for børnebeskyttelse til stede til at foretage undersøgelserne. Bruge et børnevenligt sprog og henvise sagen til de relevante myndigheder, så snart der konstateres specifikke behov eller sammenfaldende sårbarheder. Derudover kan politiet støtte vurderingen af barnets tarv med sikkerhedsrelaterede oplysninger i tilfælde af familiesammenføring. Hvis der er sikkerhedsrisici i forbindelse med den person, som barnet vil blive sammenført med, kan disse oplysninger blive markeret af politiet. Politiet bliver som regel inddraget, når der arrangeres en overførsel til det ansvarlige EU+-land eller omfordelingslandet. Politiet underrettes om datoen og tidspunktet for overførslen og kan hjælpe barnet med at komme til lufthavnen eller, i sjældne tilfælde, ledsage barnet under overførslen, hvis dette af en eller anden særlig grund er nødvendigt. Det anbefales normalt, at barnet ledsages af værgen under overførslen.

Bilag III – En tilgang til aldersvurdering baseret på barnets tarv

Hovedformålet med denne øvelse er at vurdere, hvordan en aldersvurdering skal gennemføres, så den er i overensstemmelse med barnets tarv. Til det formål skal myndighederne:

- indsamle grundlæggende oplysninger, såsom tilgængelig dokumentation, personlige forklaringer og observationer, for at opbygge en forståelse af barnets situation, herunder alder, og
- tage højde for eventuelle resultater af sårbarhedstjek, når der foretages en aldersvurdering i screeningfasen.

Vigtige overvejelser i forbindelse med en børnesensitiv aldersvurdering

Risiko for fejlklassificering. Vurdere sandsynligheden for, at et barn fejlagtigt identificeres som voksen eller omvendt, og konsekvenserne for barnets adgang til rettigheder og beskyttelse.

Tidspunkt for aldersvurderingen. Aldersvurdering er et nødvendigt skridt, når der foreligger begrundet tvivl om en persons alder. Myndighederne skal dog vurdere, hvornår det er mest hensigtsmæssigt at gennemføre indgrebet, idet de skal tage hensyn til, om barnet er fysisk og følelsesmæssigt i stand til at gennemgå det. I tilfælde af meget nylige traumatiske oplevelser (f.eks. et skibbrud) bør myndighederne først sikre, at barnet modtager den nødvendige medicinske og psykologiske støtte, samtidig med at de forbereder aldersvurderingen. Denne fremgangsmåde sikrer, at vurderingen gennemføres så hurtigt som muligt – inden for fristen på 30 dage – på en måde, der varetager barnets tarv og minimerer risikoen for skade.

Yderligere støttetjenester. For at mindske stress eller angst kan psykosocial støtte før, under og efter aldersvurderingsprocessen ikke blot bidrage til at fremme barnets trivsel, men også til at styrke dets samarbejdsvilje.

Anvendelse af alternativt bevismateriale. Det skal afgøres, om de oplysninger, der søges indhentet gennem aldersvurderingsprocessen, rent faktisk er af afgørende betydning, og om alternative beviser (såsom dokumenter eller troværdige udsagn fra andre personer, f.eks. slægtninge, forældre, venner eller rejsefæller) kunne være tilstrækkelige.

Proceduremæssig nødvendighed. Når myndighederne skal tage stilling til, om der er behov for en aldersvurdering, bør de vurdere, om situationen kræver en øjeblikkelig afklaring af barnets alder. Dette omfatter tilfælde, hvor der afventes afgørelser om vigtige spørgsmål, såsom anbringelse i ordentlig indkvartering, der er egnet til et barn eller et formodet barn, eller berettigelse til familiesammenføring, eller hvor forsinkelser kan have en negativ indvirkning på barnets trivsel eller retlige status. Man bør også tage højde for den operationelle gennemførlighed, herunder tidsrammen og muligheden for at få uklare resultater.

- Hvis risiciene for barnet opvejer de proceduremæssige fordele, kan afgørelsen udsættes, og personen bør behandles som et barn.
- Hvis der ikke foretages en aldersvurdering, skal barnet behandles som et barn og have adgang til alle de tilhørende beskyttelsesforanstaltninger og ydelser, der følger af asylordningen.

Børnecentreret tilgang. Når en aldersvurdering anses for nødvendig, har myndighederne pligt til at sikre, at processen tilrettelægges og gennemføres på en måde, der tager hensyn til barnets behov. På grundlag af afvejningen af risici i vurderingen af barnets tarv med henblik på aldersvurdering skal myndighederne desuden skræddersy deres tilgang til barnets individuelle situation. Afgørelserne skal afspejle princippet om minimal indgriben og sikre, at den eller de valgte metoder til vurdering af barnets alder er proportionale og respektfulde over for barnets værdighed (f.eks. bør undersøgelser, der involverer nøgenhed eller kontrol af kønsorganer, ikke være tilladt).

Formidling af oplysninger. Værgeren, den juridiske rådgiver og bedømmerne skal sikre, at barnet får oplysninger om forløbet på en klar og alderssvarende måde. Barnet bør forstå formålet med og de anvendte metoder og potentielle resultater af vurderingen, herunder i forbindelse med asylansøgningen, og hvordan en afgørelse kan anfægtes.

Dokumentation. Sørge for gennemsigtighed i beslutningsprocessen, og give mulighed for fornyet overvejelse af afgørelsen, hvis der fremkommer nye oplysninger eller omstændigheder.

Klage. Myndighederne sikrer, at det barn, der indgiver ansøgningen, og som støttes af sin værge, har adgang til juridisk bistand og mulighed for at gøre indsigelse mod resultatet af vurderingen i overensstemmelse med national praksis.

Effektivitet og produktivitet. Undertiden kan voksne ansøgere i strid med reglerne hævde at være børn for at nyde godt af børnespecifikke sikkerhedsforanstaltninger. Omvendt kan nogle børn angive, at de er voksne, for eksempel når de er ofre for menneskehandel og er blevet vildledt af dem, der udnytter dem, eller blot fordi de mener, at de som voksne lettere kan få adgang til arbejdsmarkedet (dette er en vigtig faktor på grund af pres fra familierne i hjemlandet om at bidrage til familiens indkomst). Dette understreger vigtigheden af en nøjagtig og retfærdig aldersvurdering for at opretholde systemets integritet og forhindre udnyttelse, samtidig med at man sikrer, at børn, der reelt er asylansøgere, får den støtte, de har brug for. Dette forudsætter også, at medarbejdere i frontlinjen, herunder dem, der er involveret i sårbarheds- og sundhedstjek (i screeningfasen), har de nødvendige forudsætninger og den nødvendige ekspertise til at arbejde med børn og til at tolke indikatorer på sårbarhed.

Bilag IV – Eksempler på skræddersyet støtte til børn ved modtagelsen inden for rammerne af princippet om barnets tarv

- **Skræddersyede vurderinger:** Foretag grundige individuelle vurderinger for at forstå hvert barns unikke behov, omstændigheder og præferencer samt for at identificere eventuelle yderligere særlige behov.
- **Individuelle støtteplaner:** Udarbejd, og gennemfør individuelle støtteplaner på baggrund af vurderingerne for at sikre, at alle aspekter af barnets trivsel tages i betragtning.
- **Handlingsplan for børn i sårbare situationer og med meget specifikke behov:** Sørg for, at sammenfaldende sårbarheder ikke blot vurderes, men også reelt kan imødegås, især dem, der udsætter børn for store risici (f.eks. ofre for menneskehandel og kønsbaseret vold), eller når der er tale om børn med forskellig seksuel orientering eller kønsidentitet, forskelligt kønsudtryk eller forskellige køns karakteristika (SOGIESC).
- **Børns medbestemmelse:** Sørg for, at børn inddrages aktivt i afgørelser, der vedrører dem, under hensyntagen til deres alder og modenhed.
- **Sikker indkvartering og børnevenlige omgivelser:** Tilbyd sikker, tryk og børneegnet indkvartering, der imødekommer børns specifikke behov; det er vigtigt at have børnevenlige omgivelser, der giver mulighed for leg, sikker læring og socialt samvær ⁽²³⁸⁾.
- **Uddannelsesmæssig støtte:** Tilbyd sprogundervisning for at hjælpe børn med at blive integreret i det lokale uddannelsessystem, og kommuniker effektivt; bak op om ældre børns indskrivning i skolen, herunder erhvervsuddannelses kurser.
- **Særlige undervisningsbehov:** Tilbyd specialiseret støtte til børn med særlige læringsbehov.
- **Mental sundhed og psykosocial støtte:** Let adgangen til rådgivning og psykologiske tjenester for børn ⁽²³⁹⁾, der har oplevet traumer eller stress.
- **Medicinsk behandling:** Sørg for, at børn med kroniske sygdomme eller specifikke helbreds mæssige tilstande modtager passende og kontinuerlig medicinsk behandling.
- **Sociale og rekreative aktiviteter:** Tilrettelæg sports-, kunst- og andre fritidsaktiviteter for at fremme barnets sociale udvikling og trivsel.
- **Sagsbehandling:** Udpeg sagsbehandlere med speciale i børnebeskyttelse, som skal varetage barnets behov og koordinere støttetilbuddene.

⁽²³⁸⁾ Se kapitel 5 om børnevenlige lokaler og sikre rum for kvinder og piger i EUAA, Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection: Part III, 2024. <https://www.euaa.europa.eu/publications/mental-health-well-being-applicants-part-iii-toolbox>.

⁽²³⁹⁾ Se også EUAA, [Guidance on Mental Health and Well-being of Applicants for International Protection: Part II](#), 2024, se fodnote 84.

- **Oplysning om rettigheder:** Informer børn og deres familier om deres rettigheder og de tilgængelige støttetilbud på et sprog og via kanaler, der er alderssvarende.
- **Gratis juridisk rådgivning, juridisk bistand og juridisk repræsentation:** Barnet bør have adgang til gratis juridisk rådgivning og gratis retshjælp, hvor det er relevant.
- **Kulturel forståelse:** Yd støtte, der respekterer og tager højde for barnets kulturelle og religiøse baggrund og skikke.
- **Regelmæssig overvågning:** Foretag regelmæssige vurderinger af barnets situation for at tilpasse støtten, efterhånden som dets behov ændrer sig over tid.
- **Feedbackmekanismer:** Skab muligheder for, at børn kan give udtryk for deres synspunkter og give feedback på den støtte, de modtager, så deres stemmer bliver hørt og taget i betragtning.
- **Specialuddannelse for personale:** Tilbyd uddannelse til alt personale, der er involveret i modtagelsesprocessen, herunder socialrådgivere, juridiske rådgivere og sundhedspersonale, med fokus på børns specifikke behov og beskyttelsen heraf.

Bilag V – Formular for vurdering af barnets tarv

Formularen for vurdering af barnets tarv er et nyt EUAA-værktøj beregnet til at støtte medlemsstaterne i gennemførelsen af de børnespecifikke krav, der følger af pagten. Formularen kan blive ændret efter afprøvningsfasen.

Den Europæiske Unions
Publikationskontor

